

PPD
DD3

11

OFFICIA PROPRIA
PATRONORUM
REGNI POLONIÆ

OLIM EDITA,
ET JUXTA RITUM
Breviarii Monastici pro Omnibus sub Regula S. P.
BENEDICTI Militantibus

ACCOMMODATA.

NUNC DENUO OB DEFECTUM
PER RR. PP. CAMALDULENSES

Eremitæ Insulæ Vigrensis.

AUCTA

ET

REIMPRESSA.

V. E.

Mont. Argentin.

VARSAVIÆ MDCCLXXX.

Typis Sacræ Regiæ Majestatis & Reipublicæ
Scholarum Piarum.

*Unum Exemplar datur Nostratibus pro Missis tribus, Extraneis
pro quinque, ad Intentionem Benefactoris pro carentibus Sus-
fragio absolvendis*

REGNI POLONIE
PATRONUM
FERTIGIA PHORIA

ET JUXTA RITUM
BENEDICTI MILITANTIBUS
Hoc in ... pro ... et Regis S. R.

ACCOMMODATA
SINO DEBEO OR DEBETAM
HERRER CAMALDULENSIS
Benedictus, Virginia

ALU C T A
R E I M P R E S S A

V A R S A V I E M O D I C A
Aquis ...

...
...
...

PA

11. S
12. S
15. P

1. S
6. S.
9. SS
15. T
17. S

DO

23. S
Eode

CALENDARIUM

PATRONORUM REGNI POLONIÆ

CUM ADDITAMENTO

ALIORUM SANCTORUM.

FEBRUARIUS.

11. Sanctæ Dorotheæ Virginis & Martyris. duplex. fol. 5.	27. S. Fidelis à Sigmaringa Mart. dx. fol. 31.
12. S. Apolloniæ Virginis & Mart: duplex. fol. 6.	Eodem die in Lith: S. Adalberti Ep. M. dx. 1. Clas. fol. 33.
15. BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. V. M. duplex. fol. 7.	28. In Lith. S. Fidelis dx. fol: 33.

MARTIUS.

1. Sancti Albini Conf: & Pontif: dx. in Diœcesi Gnesnensi. fol. 9.
6. S. Helenæ Jmperatr: Vid. dx. 10.
9. SS. Cyrilli & Methodii Conf: & Pontif: semiduplex. in Diœc: Gnesn: fol. 11.
15. Translatio S. Venceslai Mart: dx. fol: 13.
17. S. Gertrudis Virg. semidx. in Diœc. Gnesnensi fol. 14.

APRILIS.

Dominica II. post Pascha. Festum Ssmi Sepulchri D. N. J. Christi. dx. fol. 16.
23. S. Adalberti Ep. Mart. dx. 1. Clas. Hymni proprii fol. 24.
Eodem die in Lithuania S. Georgii Mart. dx. 1. Clas: fol. 29.

MAJUS.

2. Sancti Sigismundi Regis Mart. commem. cum lectione. 33.
4. S. Floriani M. dx. maj. fol. 34.
8. S. Stanislai Ep: Mart. dx. 1. Clas. fol. 37.

JUNIUS.

Feria VI. post Octavam Corporis Christi Festum Ssmi Cordis D. N. J. Christi. dx. majus fol. 41.
27. S. Ladislai Reg. Hung. Conf: dx. maj. in Diœc. Viln. in Samogitia verò dx. min. fol. 49.

JULIUS.

3. Sancti Theobaldi Conf. O. N. dx. fol. 51.
4. S. Josephi Calasantii Conf. dx. fol. 53.
Dominica prox. post Oct. SS. Ap. Petri & Pauli B. Joannis de Dukla Conf. dx. 1. Clas. 55.

13. S. Margarithæ V. M. dx. 58.
 14. Divisionis Apostolor: dx. maj. fol. - - 59.
 16. SS. Andreæ & Benedicti MM. dx. 2. Classis. fol. - 62.
 18. B. Simonis de Lipnica Conf. dx. fol. - - 63.
 Dominica proxima post 24. vel hæc ipsa die, cum occurrit. B. Cunen-
 gundis V. dx. 1. Clas. 65.
 30. B. Ceslai C. dx. fol. - 66.

AUGUSTUS.

2. **B**Eati Hieronymi Emiliani C. dx. fol. - - 68.
 11. S. Camilli Conf. dx. 71.
 Die 2. infra Oct. Assumpt. B. V. MARIE, Lectiones 1. Noct. propriæ. fol. - 75.
 16. S. Rochi Conf. dx. 75.
 Dominica proxima post Oct. Assumptionis B. V. M. Translatio S. Casimiri C. dx. in Lith: 2. Cl. fol. - 77.
 26. S. Franciscæ Fremiot Vid. dx. fol. - - 78.
 Dominica II. post Octav: Assumpt. B. V. M. S. Joachim Genitoris ejusdem dx. 1. Cl. 80.

SEPTEMBER.

18. **S**Ancti Josephi à Cupertino C. dx. fol. - - 84.
 26. B. Josaphat Ep. M. dx. 89.
 27. Translatio S. Stanislai E.M. dx. fol. - - 89.
 28. S. Venceslai Reg. M. dx. 92.
 Dominica proxima post Festum S. Math. Ap. B. Ladislai de Gielniow. C. dx. 1. Classis 92.

OCTOBER.

1. **S**anctæ Mariæ de Cervellione Virg. dx. fol. - 93.
 10. Officium Grat: act. pro Victoria ex Turcis obtenta dx. maj. fol. - - 95.
 15. S. Hedvigis Vid. dx. maj. 101.
 Dominica II. Octob. puta secundum Mensem, B. Vincentii Kadubek. E. C. dx. maj. fol. 102.
 20. Translatio S. Adalberti Ep. M. dx. Hymni propr. - 104.
 21. SS. Ursulæ & Sociarum MM. dx. fol. - - 104.
 23. S. Joannis à Capistr: C. dx. fol. - - 106.
 Dominica IV. S. Joannis Cantii C. dx. 1. Cl. Hymni proprii cum Orat. fol. - - 108.

NOVEMBER.

12. **S**anctorum Benedicti, Joannis, Mathæi, Isaaci, atque Christiani MM. dx. 2. Cl. 110.
 19. S. Elisabeth Vid. dx. 114.
 Dominica prox. post 13. vel ipsa die. S. Stanislai Kostka C. dx. 1. Classis fol. - 115.

DECEMBER.

4. **S**anctæ Barbaræ V. Mart. dx. fol. - - 117.
 9. S. Salomeæ V. dx. 118.
 Commemorationes SS. Regni Patronorum. fol. - 120.
 Formula benedicendi Coronas Britt. fol. - - 122.
 Formula benedicendi Coronas Salvatoris D. N. J. C. fol. 123.

OFFI-

OFFICIA PROPRIA

PATRONORUM REGNI POLONIÆ.

DIEI XI. FEBRUARII

*Sanctæ Dorotheæ Virginis
& Martyris. Duplex.*

O R A T I O.

Indulgentiam nobis, quæsumus Domine, B. Dorothea Virgo & Martyr imploret: quæ tibi grata semper extitit, & meritò castitatis, & tuæ professione virtutis. Per Dominum Nostrum.

*In primo Nocturno Lectiones
de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Dorothea Virgo, in Cæsarea Cappadociæ propter Christi Confessionem ab Apricio illius Provinciae Præfecto comprehensa, Crisæ & Callistæ sororibus, quæ à fide defecerant, tradita est, ut eam à proposito removerent. Sed ipsa eas reduxit ad fidem, propter quam in cuppam missæ & incensæ sunt; Dorotheam verò iussit Præses in catasta levare, quæ dixit ad illum: nunquam in tota vita mea sic læ-

tata sum, sicut hodie; tum ad ejus latera lampades ardentes apponi, deinde faciem diutissimè cædi, tandem caput gladiò percuti imperat.
R. Propter veritatem.

LECTIO VI.

EA porro, cum deduceretur ad supplicium, dicente: gratias tibi amator animarum, qui me ad paradysum tuum vocasti; Theophilus quidam Præsidis advocatus irridens: Eja tu, inquit, Sponsa Christi, mitte mihi de paradiso Sponsi tui mala, aut rosas; & Dorothea respondit: planè ita faciam.

R. Dilexisti.

LECTIO VII.

Cum ante ictum breviter precari permissa esset; pulchra specie puer ante eam apparuit, ferens in orario tria mala, & tres rosas; cui illa ait: obsecro te, ut feras ea Theopilo. Et mox gladiò percussa perrexit ad Christum.

R. Afferentur Regi.

LECTIO VIII.

Igitur Theophilus irridens promissionem Sanctæ Dorotheæ, cum soda-

sodalibus narraret, ecce puer ante eum cum orario, in quo ferens tria mala magnifica, & tres rosas elegantissimas, dixit ei: En sicut pegerenti promisit Virgo Sacratissima Dorothea, transmisit hæc tibi de Paradiso Sponsi sui. Tum Theophilus stupens, quod esset Februarius, & gelu cuncta rigerent, ea accepit, atque acclamavit: Verè D E U S Christus est; Sicque palam fidem Christi professus, gravissimum quoque pro ea martyrium strenuè pertulit.

R. Prudentes Virgines.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium. Simile est Regnum Cælorum thesauro. Ut in Communi nec Virginis nec Martyris.

DIE XII. FEBRUARII.

In Festo S. Apollonia V. & Mart. Duplex.

Lectiones I. Noct. ex Fer. curr. extra Quadrag. In Quadrag. autem: Confitebor. In II. Noct. ex majori Breviario una propr: cetera tres, junctâ ultimâ de Communi non Virg. ultimô locô de Serm. S. Joân: Christos: Ego maxime. In III. Noct. propr. ex Decr. S. R. C.

Lectio S. Evangelii Secundum Matthæum.

LECTIO IX.

IN illo tempore: dixit JESUS Discipulis suis parabolam hanc: Simile est Regnum Cælorum decem Virginibus: quæ accipientes lampades suas, exierunt obviam Spon-

so & Sponsæ. Et reliqua: Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 23. de Verbis Domini.

DIsceptamus, Fratres, de quinque Virginibus prudentibus, & quinque fatuis. Voluerunt obviam ire Sponso, corde ire, expectare ejus adventum. Sed ille tardabat. Dum tardat ille, dormierunt omnes. Quid est Somnus iste? Ne fortè tardante Sponso, quoniam abundat iniquitas, refrigescit charitas multorum. Siccinè, intellecturi sumus istum somnum? non mihi placet: dico quare? quia sunt ibi prudentes. Et utique quando dixit Dominus: refrigescit charitas multorum, subjecit, & ait: Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Non ergo eis obrepit frigus charitatis, non eis refriguit charitas; sed fervet usque in finem. Est alius somnus, quem nemo evadit. Non recordamini Apostolum dicentem: de dormientibus autem nolo vos ignorare Fratres: id est de his, qui mortui sunt; fatua sit Virgo, prudens est Virgo, somnum mortis omnes patiuntur. Ad novissimam tubam surgent omnes.

LECTIO X.

PRudentes autem illæ tulerunt Oleum secum in vasis suis: Stultæ verò illæ non tulerunt Oleum secum. Ibi Oleum, magnum Oleum. De domo DEI est hoc Oleum. Tu ergo tecum porta, intus porta, ubi videt DEUS, ibi porta testimonium conscientia tuæ.

Qui

Qui a
um al
cum.
stra,
de O
securi
intima
& illa
ardeba
homin

Pos
i
tuis,
as, i
orum
runc
homo
qui C
ficere
um.
novi
mnia
novi
vos:
ars m
tia,
endo
runt
tes.

S
a
meri
ra,
Sic
quia
Cor
gila
gila

Qui autem ambulat ad testimoni-
um alienum, Oleum non portat se-
cum. Intendat itaque charitas ve-
stra, sapientium lampades ardebant
de Oleo æterno, de conscientia
securitate, de interiore gloria, de
intima charitate. Ardebant autem
& illarum fatuarum. Quare tunc
ardebant? Quia non deerant laudes
hominum.

LECTIO XI.

Postea verò, quàm surrexerunt,
id est in resurrectione à mor-
tuis, cæperunt aptare lampades su-
as, id est parare DEO operum su-
orum reddere rationem. Et quia
tunc nemo est, qui laudet, omnis
homo causæ suæ vacat; non erant
qui Oleum venderent, cæperunt de-
ficere lampades. Clausum est osti-
um. Et quid illis dictum est? Non
novi vos. Non illas novit, qui om-
nia novit? Quid ergo est: non
novi vos? Improbo vos, reprobo
vos. In arte mea non vos agnosco;
ars mea nescit vitia, & judicat vi-
tia, nescit faciendo, judicat argu-
endo, sic ergo non novi vos. Jê-
runt, intraverunt quinque pruden-
tes.

LECTIO XII.

Sint in vobis quinque prudentes,
ad istam prudentiam quinarum nu-
meri pertinentes. Veniet enim ho-
ra, & quando nescimus, veniet.
Sic clausit Evangelium: Vigilate,
quia nescitis diem, neque horam.
Corde vigila, fide vigila, spe vi-
gila, charitate vigila, operibus vi-
gila; & quando corpore dormiveris,

veniet tempus, ut surgas. Cum
autem surrexeris, præpara lampa-
des. Tunc non extinguantur, tunc
in interiore conscientia Oleo ve-
getentur: tunc Sponsus ille incor-
poreis nexibus amplectatur, tunc
te introducat in domum, ubi nun-
quam dormias, ubi nunquam pos-
sit tua lampas extingui. Hodie ve-
rò laboramus, & lampades nostræ
inter ventos sæculi hujus tentati-
onesque fluctuant: sed ardeat in ru-
bore flamma nostra, ut ventus ten-
tationis augeat ignem potius, quàm
extinguat.

DIE XV. FEBRUARII.

In Festo septem BB. Fundat.

Ordinis Ser. B. V. M.

Duplex.

O R A T I O.

Domine JESU Christe, qui in
jugem memoriam dolorum Sancti-
ssimæ tuæ Genitricis per septem
Beatos Patres nova Servorum ejus
familia Ecclesiam tuam facundasti,
concede nobis famulis tuis in hac
lachrymarum valle degentibus, ita
ejusdem mæstissimæ Matris Socios
cum ipsis esse passionum in terris,
ut perpetuæ consolationis consortes
fieri mereamur in Cælis. Qui vi-
vis & regnas &c.

*Lectiones I. Noct. de Script. in
Quadragesima. Justus si morte.*

In II. Noct.

LECTIO V.

Decimo tertio Christiani nomi-
nis sæculo, inter alios Floren-
tinos Patritios, septem erant avorum

Sanguine, opibusque illustres, at virtutibus spectatis suis longè illustriores noncupati, ut Religioni nomen dedere; Bonfilius Monaldius, Bonajuncta, Manetti Manettus, Antellensis, Amideus de Amideis, Uguecio Uguecionius, Sosteneus de Sosteneis, demum Alexius de Falconeriis, cum hi trigesimo tertio supra millesimum annum auspiciatissimo Assumptæ Virginis Festo, in Sodalitio quodam, cui titulus Laudantium erat, Augustissimæ DEI Genitrici, prouti par erat, laudes exsolverent, ab eadem dulcissimè iis apparente, inopinè moneri se sentiunt, ad sublimioris vitæ genus, posthabito mundò amplectendum, absolutisque idcirco, quibus dabant operam laudibus, confestim perciti in unum, collatisque mutuo consiliis, DEI vocantis, vocantisque; Deiparæ oraculis parere mox decreverunt: quod & sedulo factum est ab eisdem, nam consulto statim maturè urbis Episcopò, fortunæ abdicatis bonis, erogatisque amplè in egenos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus, detritisque vestibus cinerei coloris induti, in ruralem parvam ædiculam secesserunt natalitio die, amantissimæ ipsorum Parentis, ut vitæ sanctioris primordia optimè inirent, qua die mortalibus orta sacratissimam vitam ipsa inchoaverat.

LECTIO VI.

Sic septem beati Viri charitatis foedere devincti, eadem in domo se unierant; cum ecce per urbem visos statim Domino sic di-

sponente, moventequè infantiles voces Deipara ex infantium ore, ac lactantium, inter quos tum puer erat Sanctus Philippus Benitius vix quintum mensem ingressus, se Mariæ clamari servos insperatò est auditum; quanta tunc & ex inde amoris flamma in Dominam suam, cujus (ignaris ipsis) declarati servi erant, excitatis studiis exarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur, quod sic ei se dediderunt, ut veluti Matrem suam venerari; maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, & obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeo jucundi gratique ei fuere, ut cum vitaturi plausum in Senarium montem ab ipsa iis præostensum habitaturi detenderint, ibique crucifixum JESUM, mæstissimamque Matrem dolentes assiduè recolent. Apparuit illa eis, habituque lugubri assignato in memoriam Dolorum suorum: ut compaterentur istis, eos consecravat.

LECTIO VII.

JTa cinericiis vestibus indulgente etiam Episcopo in nigras mutatis, post nonnullos annos, fortunatis quidem auspiciis clarissimum illud Prædicatorum Ordinis decus Sanctus Petrus Martyr Florentiam accessit, & audita, inspectaque simul non fucata sanctimonia ipsorum, ita DEI Amici se caperunt mutuo diligere, ut familiarissimè versarentur invicem secum, seseque alternè foverent. Inter cætera porro illud accidit, quod sperante inclyto

clyto
modic
dum p
gine
una c
te, u
tem su
go an
se Vi
turi e
mines
um su
panis
const
honor

L
H
non
sores
sa re
Regi
ram
insti
rum
ut p
cæle
obse
nus
os,
tutib
post
orna
ctus
Prof
rat,
tifex
stitu
Lec
ter

clyto Martyre honorem DEO non modicum, magnum terris commodum proditum iri, si propitia Virgine longe lateque propagarentur, una cum ipsis impense eam exorante, ut argumentò aliquò voluntatem suam patefaceret, invocata Virgo amans in visione ei revelavit, se Viros illos septem, & qui venturi erant post eos, inter mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, & comiserandis pœnisi jam latis suis amarissimis, construendum Ordinem esse ad sui honorem & gloriam.

LECTIO VIII.

Hoc prodigioso Virgineo Decreto animati humillimi Patres, non quia suæ mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut iusta reserata facerent supremæ eorum Reginæ, quæ nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps Sacrum Servorum Ordinem decreverunt, non tam, ut primi ejus Fundatores, quàm ut cœlestis suæ Fundatricis Ministri obsequentes; quos proinde Dominus, ut servos bonos, & fideles suos, ac Matris, in vita multis virtutibus, in morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit; novissime verò Benedictus decimus tertius, ejus instituti Professor, cujus Sanctus Petrus erat, ejus quoque hæres amoris, Pontifex renuntiatus, eorum miram Institutionem, ut inclaresceret Orbi, Lectionibus hæc recenseri peramanter consuluit ac mandavit.

Lect. III. Noct. Nolite timere. De Com. C. non Pont. 2, loc. Mis, verò Justus ut palma.

DIE I. MARTII.

In Festo S. Albini Conf. & Pontif. Duplex. In Diœcesi Gnesnensi.

ORATIO.

Votiva, quæsumus Domine, nos Beati Albini Confessoris tui atque Pontificis natalitia restaurent, & ad omne bonum tua gratia faciant propensiores. Per Dominum Nostrum.

LECTIO V.

Beatus Albinus in Venetica Regione Galliæ, Oceano Britannico finitima natus est. Adolescens pietatis & religionis amore fervens, relictis Parentibus, in Cincillacense Cænobium se contulit, vitamque ibi monasticam professus est. In Abbatis sui ministerio ruri maxima tempestate aliquando deprehensus, sub tectum cujusdam casæ confugit: quod cum undique perflueret, cæteris, qui aderant, madefactis omnibus, solum Albinum ne gutta quidem ulla pluviae attigit.

R. Inveni David.

LECTIO VI.

Abbatis deinde officio egregie viginti quinque annis functus est, cujus virtutibus permotus Andegavi populus, dum Pastore inter-

terim orbatuſſet, unanimi eum
consensu elegit Episcopum.

R. Posui adjutorium.

LECTIO VII.

Quem honorem consecutus totum
se in alendis pauperibus, vi-
sitandis ægris, inopibus defenden-
dis, redimendisque captivis, de-
dit. In quo pietatis occupatus stu-
dio, apud Seginam vicum adole-
scentem mortuum, Malabandum no-
mine, revocavit ad vitam. Mau-
rilio Civi cæco visum restituit, a-
liaque multa stupenda operatus est.
Ut merito apud Hildebertum Re-
gem Ostrogothorum in maximo es-
set pretio.

R. Iste est, qui ante.

LECTIO VIII.

Annis viginti vel pluribus in E-
piscopali cura exactis, deniq;
cum impleſſet annorum octoginta
ætatis numerum, viribus corporis
destitutus, spiritum DEO reddidit.
Cujus sepulchrum postea, præsertim
in translatione corporis, multis mi-
raculis DEUS illustravit; duobus
cæcis visu reddito, tribus paraly-
ticis sanitati restitutis. Vixit eo-
dem tempore, quo Sanctus Casa-
rius Arelatensis Episcopus, cum O-
strogothi magnam Galliæ partem
obtinerent.

R. Justum deduxit.

In III. Noct. Homilia in Evang.
Homo quidam.

DIE VI. MARTII.

*In Festo S. Helenæ Impe-
ratricis Vid. Duplex. Om-
nia de Com. nec Virginum,
nec Martyrum, præter
sequent.*

ORATIO.

Domine JESU Christe, qui lo-
cum, ubi Crux tua latebat, Be-
atæ Helenæ revelasti: ut per eam
Ecclesiam tuam hoc prætioso the-
sauro ditares; ejus nobis interces-
sione concede, ut vitalis ligni pre-
tium, æternæ vitæ præmia consequamur. Qui vivis & regnas cum
DEO.

*Lectiones I. Noct. de Script. occur.
In Quadr. Mulierem fortem. De eo-
dem Communi.*

*In II. Nocturno Lectio: ex S. Am-
brosio in Oratione de obitu Theod.*

LECTIO V.

Venit ergo Helena, cæpit revi-
sere Loca Sancta, infudit ei
Spiritus, ut Lignum Crucis re-
quireret, accessit ad Golgotham;
& ait: Ecce locus pugnae, ubi est
victoria? quæro vexillum Salutis,
& non invenio. Ego, inquit, in
Regnis, & Crux Domini in pulve-
re? Ego in aulis, & in ruinis Chri-
sti triumphus? Ille adhuc latet, &
latet palma vitæ æternæ. Quomo-
do me redemptam arbitror, si re-
demptio ipsa non cernitur? Video
quid egeris diabole, ut gladius,
quò peremptus es, obstrueretur. Sed

Isaac

Isaac
teos e
passus
ut vi
us, qu
putatu
lus fu
ut abs
terum
R.

Vic
u
nution
qui C
tuus s
die,
prehe
minu
invest
cuit
ut D
ego a
vinum
Aperi
veren
rit,
cus
oblite
certo
indag
R.

Qu
De u
de al
ad d
nem
ut Ju
R.

Isaac obstructos ab alienigenis pueros eruderavit, nec latere aquam passus est. Tollatur igitur ruina, ut vita appareat. Promatur gladius, quo veri Goliæ caput est amputatum. Aperiat humus, ut salus fulgeat. Quid egisti diabole, ut absconderes Lignum, nisi ut iterum vincereris.

R. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Vicit te Maria, quæ genuit Triumphatorem, quæ sine immutatione Virginitatis edidit eum, qui Crucifixus vinceret te, & mortuus subjugaret. Vinceris & hodie, ut mulier tuas insidias deprehendat. Illa quasi Sancta Dominum gestavit, ego Crucem ejus investigabo. Illa generatum docuit, ego resuscitatum. Illa fecit, ut DEUS inter homines videretur, ego ad remedium peccatorum Divinum de ruinis elevabo vexillum. Aperit itaque humum, decutit pulverem, tria patibula confusa reperit, quæ ruina contexerat, inimicus absconderat. Sed non potuit obliterari Christi triumphus. Incerto hæret, ut mulier, sed certam indaginem Sanctus Spiritus inspirat.

R. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

Quæsit clavos, quibus Crucifixus est Dominus, & invenit. De uno clavo frænos fieri præcepit, de altero Diadema intexuit: unum ad decorem, alterum ad devotionem vertit: Visitata est Helena, ut Imperatores redimerentur.

R. Fallax gratia.

LECTIO VIII.

Misit itaque filio suo Constantino diadema gemmis insignitum, quas prætiosior ferro innexas Cruci Redemptionis Divinæ gemma connecteret. Misit & frænum. Utroque usus est Constantinus, & fidem transmisit ad posteros Reges. Principium itaque credentium Imperatorum Sanctum est, quod super frænum: Ex illo fides, ut persecutio cessaret, devotio succederet. Sapienter Helena egit, quæ Crucem in Capite Regum levavit, & locavit, ut Crux Christi in Regibus adoraretur. Non insolentia ista, sed pietas est, cum defertur Sacræ Redemptioni. Bonus itaque Clavus Romani Imperii, qui totum regit Orbem, ac vestit Principum frontem, ut sint prædicatores, qui persecutores esse consueverunt.

R. Quam pulchra es.

In III. Noct: Homil: in Evangel: Simile est Regnum Cœlorum thesauro abscondito. De eodem Communi. In quadrag: XII. Lectio de Homilia Feria, & in Laud: fit commemor: ejusdem.

DIE IX. MARTII.

In Festo SS. Cyrilli & Methodii Conf: & Pontif: semiduplex. In Diacesi Gnesnensi.

ORATIO.

Omnipotens sempiterne DEUS, qui nos per Beatos Pontifices & Confessores tuos, nostrosque Patrones

tronus Cyrillum & Methodium ad unitatem fidei Christianæ vocare dignatus es: præsta quæsumus, ut qui in præsentī eorum festivitate lætamur, in ipsorum etiam meritis gloriam consequi mereamur æternam. Per Dominum Nostrum.

LECTIO V.

Sancti Confessores & Pontifices Cyrillus & Methodius Fratres Constantini Thessalonicensis, cognomento Philosophi, Civis Constantinopolitani, erant filii. Cum adolevisset, Presbyteratus Ordinem Constantinopoli consecuti, gentium Slavinarum primi Doctores, Virique Apostolici facti sunt. Cyrillus Gazaros magnam Slavinorum gentem, qui tum Tauricam Peninsulam vicinasque Regiones incolabant, à Michæle Imperatore missus ad Christi fidem convertit. Chersonesum Heracliam ejus Peninsulæ Civitatem Græcam cum accessisset, dumque ibi primum Gazarorum linguam disceret, Sancti Clementis Pontificis Romani Corpus, cum anchora eidem alligata in vicino mari, Temploque marmoreo invenit. Quod acceptum dum secum circumferret, magna miracula DEUS passim per illud operatus est.

℞. Inveni David.

LECTIO VI.

Constantinopolim cum rediisset Cyrillus, denuò à Suatoplugo Rege Moraviæ ad Imperatorem venit legatio, petente Cyrillum sibi

mittere, ejusdem Religionis docendæ gratia. Assumpto igitur Fratre Methodio, longum iter ingressus, ad Volgaros Danubii accolæ primùm divertit; eis itidem fidem Christi, Sacrasque literas in eorum linguam conversas tradidit: eas videlicet, quibus non tantum omnes Volgarorum populi, sed multæ quoque aliæ utuntur Nationes, quæ lumen fidei à Volgaris mutuata sunt.

℞. Posui adjutorium.

LECTIO VII.

Ad Moravos deinde ambo non sine Corpore Sancti Clementis perveniunt: Suatoplugum Regem, Velogradi Sedem habentem, cum sua Gente Baptizant: quin & Boemiæ Ducem Borzivoium, cum sua uxore Sancta Ludomila, eodem Sacro lavacro tingunt. Archi-Episcopus Velogradi Cyrillus ordinatur; cui adduntur in amplo Suatoplugi Regno septem alii Suffraganei Episcopi.

℞. Iste est, qui ante DEUM.

LECTIO VIII.

Fundatis tandem Ecclesiis, & Christi opere perfecto, S. Clementis Corpus Romam deferunt, & à Nicolao primo Pontifice impetrant, ut gentibus à se Baptizatis linguâ vernaculâ obire Sacra liceret. Quod Divinò responsò approbatum esse fertur, ut omnis Spiritus laudaret Dominum.

℞. Justum deduxit.

In III. Noct: Homilia in Evang. Vigilate, quia nescitis.

DIE

DIE XV. MARTII.

*In Festo Translationis S.
Venceslai Martyris Duplex.*

*Cum commem. feriæ. Omnia
de Comm. unius Martyris,
præter hæc, quæ assi-
gnantur.*

O R A T I O.

DEUS, qui Beati Venceslai nobilitatem in meliorem mutasti dignitatem, & eum per Martyrii palmam ad Cælestem perduxisti gloriam, ejus precibus nos, quæsumus, ab omni adversitate libera, & æternæ beatitudinis concede perfrui gloria. Per Dominum. *Lectioes I. Nocturni. Fratres debitores sumus. De Comm. plurimorum Martyrum.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Venceslaus Dux & Martyr Bohemix, Patre Christiano Bozivoio Principe Bohemix, & Matre Drahomira gentili natus, ad educandum aviæ feminæ Sanctæ Ludimilæ à Patre traditus, ab ea sic in omni pietate & vitæ integritate institutus est: ut primam virginitatem eam, quam ex utero Matris suæ exportavit, perpetuò conservaret: cujus custodes alias amplissimas virtutes, charitatem, humilitatem, modestiam, verecundiam, & orandi perseverantiam adjunxerat. Cui eidem aviæ, tanti

viri alumnae, Pater ejus moriens, omnem gubernationem Regni commisit, cum Venceslaus adolescens ad Reipublicæ regimen nondum maturus esset. Mater autem impiè & crudeliter cum juniore filio Boleslao viveret, ac infideles ambo, more infidelium dominarentur. Offensa ea re Drahomira furere cepit, ac vitæ Ludimilæ insidiari, quam ad extremum, submissis duobus sicariis, magis scelere, quam genere nobilibus, per summum scelus interfecit; ipsa summa rerum potita est cum improbo filio, gravis suis, molesta omnibus, Christianis inimicissima.

ꝫ. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Cujus injustum ac potentem dominatum, dum amplius Bohemi perferre non possent, Pragæ Venceslaum jam adultum juvenem in Regem eligunt, illique habenas Imperii committunt. Quod ille plus jejuniò, orationibus, ciliciò, ac aliis, piis operibus rexit, quam Imperiò: illud planè occinens: septies in die laudem dixi tibi super judicia justitiæ tuæ. Fuit hic in eo ardor orationis, quod summa hierina nonnunquam ex pedibus ejus sanguis effluerit: ac ex vestigiis ipsius aliqui incaluerint.

ꝫ. Desiderium animæ.

LECTIO VII.

Aggressus hunc, regnumque ejus erat Dux Curimensis Radislaus: cumque multa frustra tentasset,

B

ad

ad extremum, ipsum ad singulare certamen provocavit. Suscepit magnò animò conditionem magnus Princeps, vitâ suâ suorum salutem repræsentare volens: verùm DEUS ipse crudelis pugnæ diremptor fuit. Dum enim Vir Sanctus prælium ingressurus equum conscendit, adversarius ejus animadvertit illi ab Angelo hastam porrigi, se verò ea voce moneri: ne feri. Quare perterritus ex equo desiliit, ad pedes Sancti veniam petens procidit: quem ad parcendum, quàm ad ulciscendum paratiorem invenit.

℞. Stola jucunditatis.

LECTIO VIII.

JNvidit & genti, & Principi eam felicitatem generis humani hostis, impiam Matrem alteram Ataliam in furias vertit. Hæc filium suum, fratris Venceslai, malè germanum, stimulat, ut de Regno cogitet, fratrem de medio tollat. Suscipit malum semen improbus ager, in cædem fratris totus effunditur, quem ad funestum convivium vocat. Non recusat justus Abel, nec inscius, neq̃ invitus. Sacramentis se præmunit. Post fraternam & hospitalem natalis filii mensam proxima nocte ante templum orans cæditur: fit DEO gratissima hostia. Nec diu tamen exultavit scelus in victoria; nam & Matrem non ita multum post in arce Pragensi, terra absorpsit vivam, & filius non diu gessit Principatum fratris sui sanguine comparatum. Alii per dæmones exagitati, umbram suam ti-

mentes, sese præcipientes in flumen dederunt submersique sunt. Sanguis quidem justus Abel, qui hora passionis multus fuit effusus, ad DEUM sanctè clamans, multis & iteratis conatibus non potuit aboleri.

℞. Posuisti Domine.

In III. Noct. Homilia in Evangelium: Si quis vult post me venire. De Comm. unius Martyris.

DIE XVII. MARTII.

In Festo S. Gertrudis Virginis semiduplex. In Diocesi Gnesnensi.

O R A T I O.

JNdulgentiam tuam nobis, quæsumus Domine, Beata Gertrudis imploret, quæ tibi grata semper extitit, & merito castitatis, & tuæ professione virtutis, Per Domini Nostrum.

LECTIO V.

Ex Joanne Malano & Laur. Surio.

Sancta Gertrudis Virgo clarissimâs Parentibus, Patre Pipino Magno Regis Franciæ Procuratore domus, Matre verò Jtta, fæmina pudicissima, Sanctaque nata fuit. Modestiam, & humilitatis virtutem à prima ætate ita coluit, ut ancillis suis se ministram ancillamque præstaret. Rex Dagobertus cum eam Ducis Austrasiæ filio, qui tum in comi-

cómita
laret;
hunc
sed so
sum h
pulsam
proposi
cta Pa
Franci
ro, &
ibique
nomina
onem,
rum K
veneru
℞. I

Pipin
ill
trudis
suam
alium
conver
quibus
tur ins
pillum
inter V
consec
tris cu
scepiss
crisque
exemp
℞. I

L
JNte
lit
rituali
fecit,

comitatu ejus erat, uxorem postulare; Virgo respondit: se neque hunc, neque mortalium quemquam, sed solum Christum DEUM, Sponsum habere velle. Juvenis ille repulsam passus, cum nihilominus à proposito non desisteret; Virgo Sancta Parentum auxilio in orientalem Franciam cum Atalango Presbytero, & Bernardo Diacono profugit; ibique in loco, qui Caroli mons nominatur, per Divinam revelationem, Corpora Sanctorum Martyrum Kiliani, & Sociorum ejus invenerunt.

R. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Pipino Patre, simul & juvene illo proco mortuis, Beata Gertrudis ad Matrem rediit: domum suam in Monasterium Sanctimonialium Amando Episcopo adjutore converterunt. Et ne Gertrudis à quibusdam procis amplius pateretur insidias, Mater ipsa filiae capillum abscondit. Quæ aliquantò post inter Virgines, suscepto velamine, consecrata est. Post obitum Matris cum ipsa Monasterii curam suscepisset, ut liberius Deo servire, sacrisque studiis vacare posset, eam exemplò Moysis divisit in plures.

R. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

Interim non solum in Sacrarum literarum scientia, sed in spiritualibus quoque virtutibus ita profecit, ut à sororibus lux aliquando

sphæræ igneæ super eam irradiare visa est. Nuntios quoque suos in mari periclitantes invocata, licet absens corpore, liberavit. Ad hæc Beati Martyris Foilani Corpus, indicio supernæ revelationis ipsa meruit invenire.

R. Adducentur Regi.

LECTIO VIII.

Cum Divino Spiritu se morti proximam esse cognovisset, ut reliquum trium Mensium tempus in opera pietatis, & beatæ vitæ studium sanctius expendere, omnem Monasterii curam Volfetrudi cognatæ suæ tradidit, Sepulturam, qualem habere vellet, omnî pompâ vacuum ordinavit: Corpus tantum ciliçio, quo uti consueverat: caput autem vili quodam velò, à Sacra quadam Virgine donatò, tegi voluit. Deinde à Sancto Ultano Monacho de die obitus sui facta certior, anno ætatis suæ trigesimo tertio, sumptò Sacratissimi Corporis viaticò, animam Creatori DEO reddidit; Beato Patritio cum Sanctis Angelis illi, ut Vates Ultanus prædixerat, occurrente. Eadem enim dies, nempe Martii decima septima, Sancto Patritio Hybernorum Apostolo, jam pridem erat Sacra.

R. Prudentes Virgines.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Simile erit Regnum Cælorum decem Virginibus.

DOMINICA II.

Post Pascha

FESTUM

SANCTISSIMI
SEPULCHRI*Hierosolymitani, Regno Po-
lonie concessum. Ad Riturum**Monasticum redactum.**Duplex.*

AD VESPERAS.

*Antiphona.***E**xaltate Dominum DEUM No-
strum, & adorete scabellum
pedum ejus, quoniam Sanctum est,
Alleluia.*Psalmus. Dixit Dominus. Cum
reliquis de Dominica, ut in Psal-
terio.**Antiph. Introibimus in Taber-
naculum ejus, adorabimus in loco,
ubi steterunt pedes ejus. Alleluia.
Ant. Quis ascendet in montem Do-
mini, aut quis stabit in loco San-
cto ejus? Alleluia. Ant. Ne ap-
propies huc, solve calceamenta de
dedibus tuis, locus enim, in quo
stas, terra Sancta est. Alleluia.**Capitulum.***C**um consumassent omnia, quæ
de De ipso scripta erant, de-
ponentes eum de ligno, posuerunt
eum in monumento.*℣. Breve. O! quam metuendus
est locus iste? * Allel, Allel. O quam.**℣. Vere non est hic aliud, nisi
Domus DEI, & Porta Cœli. Al-
leluia, Allel. Gloria Patri. O quam.*

HYMNUS.

Sacri Sepulchri gloriam
Christi triumphis inclytam,
Dulci repleti gaudio
Lætis canamus vocibus.*Hujus vetustis sæculis,
Dedit cisterna symbolum,
Quo missus olim, carcerem,
Joseph habebat innocens.**Hoc, quem fidelis fortium
Ambit caterva militum,
A Rege docto conditus,
Expressit olim lectulus.**Hoc & tuus Daniel lacus,
Et quæ sopore languidum
Jonam ratis portaverat,
Hoc in figura nuntiat.**O! Petra gemmis carior!
Thesau're cunctis ditior,
Qualem nec aula Principum,
Nec gaza claudit divitum.**Nam tu nec auri munera,
Nec Principum fluxas opes;
Sed illud immensum sacri
Pretium tulisti Corporis.**At Christe ditas qui tuum
Caro sepulchrum Sanguine,
Tuos (rogamus) servulos,
Donis tuis fac divites.**DEO Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna Sæcula. Amen.**℣. Tuum Sepulchrum adoramus
Domine. Alleluia.**℣. Et recolimus tuam gloriosam
Resurrectionem. Alleluia.**Ad*

Ad Magnificat Antiphona.

Deponentes Dominum de Cruce, posuerunt eum in Monumento, quod erat excisum in Petra, in quo nondum quisquam positus fuerat. Alleluia.

O R A T I O.

Domine JESU Christe, qui pro nobis mortem subire, & in Sepulchro depositus, tertia die resurgere voluisti, concede famulis tuis: ut qui Sepulchri tui memoriam recolimus, resurrectionis quoque gloriæ participes esse mereamur. Qui vivis & regnas.

Et fit commemoratio Dominica.

Ad Matutinum, Invitat:

Surrexit Dominus de Sepulchro. * Alleluia. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus.* Sacri Sepulchri. *ut in Vesp.*

In I. Noct. Antiphona.

En lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis Israel, omnes tenentes gladios, & ad bella doctissimi. Alleluia.

Psalmi, ut in Festo Dedicationis Ecclesie, sub hac una tantum Antiphona.

†. Ipsum gentes depræcabantur. Alleluia.

‡. Et erit Sepulchrum ejus gloriosum. Alleluia.

De Actibus Apostolorum.

LECTIO I. Cap. 13.

Viri fratres generis Abraham, & qui in vobis timent DEUM, vobis verbum salutis hujus missum est. Qui enim habitabant Hierusalem, & Principes ejus hunc ignorantes, & voces Prophetarum, quæ per omne Sabbatum leguntur, judicantes impleverunt, & nullam causam mortis invenientes in eo, petierunt à Pilato, ut interficerent eum. Cumque consummassent omnia, quæ de ipso scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in Monumento; DEUS verò suscitavit eum à mortuis tertia die, qui visus est per multos dies his, qui simul ascenderunt cum eo de Galilæa in Hierusalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

‡. Deponentes Dominum de Cruce, posuerunt eum in Monumento, quod erat excisum de Petra. Alleluia. * Signantes illud cum Custodibus. Alleluia.

†. Abeuntes Judæi muniverunt Sepulchrum, advolventes lapidem ad ostium monumenti. Signantes illud.

LECTIO II.

ET nos vobis annuntiamus eam, quæ ad Patres nostros promissio facta est; quoniam hanc DEUS adimplevit filiis nostris resuscitans JESUM, sicut & in Psalmo secundo scriptum est. Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quod

Quod autem suscitavit eum à mortuis, ampliùs jam non reversurum in corruptionem, ita dixit: Quia dabo vobis Sancta David fidelia; ideoque & aliàs dicit: non dabis Sanctum tuum videre corruptionem. David enim in sua generatione cùm administrasset voluntati DEI, dormivit; & appositus est ad Patres suos, & vidit corruptionem. Quem verò DEUS suscitavit à mortuis, non vidit corruptionem.

R. Sepulto Domino, signatum est Monumentum, volventes lapidem ad ostium Monumenti, Alleluia. * Ponentes Milites, qui custodirent illud. Alleluia.

Y. Accedentes Principes Sacerdotum ad Pilatnm petierunt illum. Ponentes.

LECTIO III.

Notum sit igitur vobis Viri Fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorum annuntiatur, & ab omnibus, quibùs non potuistis in lege Moysi justificari, in hoc omnis, qui credit, justificatur. Videte ergo ne superveniat vobis, quod dictum est in Prophetis. Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini, quia opus ego operor in diebus vestris. Opus, quod non credetis, si quis enarraverit vobis.

R. Acceperunt Corpus JESU, & ligaverunt illud linteis cum aromatibus, & sepelierunt in monumento novo. * In quo nondum quisquam positus fuerat. Alleluia.

Y. Venit Joseph cum Nicodemo, & tulerunt Corpus JESU, & Sepelierunt illud in Monumento novo. In quo.

LECTIO IV.

Exeuntibùs autem illis, rogabant, ut sequenti Sabbato loquerentur sibi verba hæc. Cumque dimissa esset Synagoga, secuti sunt multi Judæorum, & colentium advenarum Paulum & Barnabam, qui loquentes suadebant eis, ut permanerent in gratia DEI. Sequenti verò Sabbato, penè universa Civitas convenit audire verbum DEI.

R. Rogavit Pilatum Joseph occultè, propter metum Judæorum, & petiit Corpus JESU, & promisit Pilatus. * Et posuit illud in Monumento suo novo, quod exciderat in petra. Alleluia.

Y. Et accepto, Corpore Joseph, involvit illud in Syndone munda. Et posuit. Gloria Patri. Et posuit illud.

In II. Nocturno Antiphona.

Super muros tuos Hierusalem constitui Custodes, tota die, & tota nocte in perpetuum non tacebunt laudare nomen Domini. Alleluia. *Psalmi ut in Festo Dedicationis Ecclesie, sub hac tantum Antiphona.*

Y. Factus est in pace locus ejus. Alleluia.

R. Et habitatio ejus in Sion. Alleluia.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

LECTIO V.

De Sepul. Cap. II.

Inter Sancta & desiderabilia Loca, Sepulchrum Christi tenet quodammodo principatum, & devotionis plùs nescio, quod sentitur, ubi

ubi m
vens o
move
vitæ
sterior
gisque
næ qu
conve
quàm
vivend
à mor
struxit
ta quic
tiosa.
cessari
desse
vivend
morien
mors C
ad mo
na lib
stum
tas lib
quis e
videbi
am d
quia u
sarium
curè n
cuit,
reddid
rectur
morien
R. I
mentu
rant,
pidem
leluia.
Y. I
conster
ri stet
fulgen

LECTIO VI.

ubi mortuus requievit, quàm ubi vivens conversatus est; atque amplius movet ad pietatem mortis, quàm vitæ recordatio: puto quod illa austerior, hæc dulcior videatur, magisque infirmitati blandiatur humanæ quies dormitionis, quàm labor conversationis, mortis securitas, quàm vitæ rectitudo. Vita Christi vivendi mihi regula exitit, mors à morte redemptio. Illa vitam instruxit, mortem ista destruxit, vita quidem laboriosa, sed mors prætoriosa. Utraque verò admodum necessaria. Quid enim Christi prodesse poterat, sive mors nequiter viventi, sive vita damnabiliter morienti? Nunquid denique, aut mors Christi, etiam nunc male usque ad mortem viventes, à morte æterna liberat? aut mortuos ante Christum Sanctos Patres vitæ Sanctitatis liberavit? Sicut scriptum est? quis est homo, qui vivet, & non videbit mortem, eruet animam suam de manu inferi? Nunc ergo, quia utrumque nobis pariter necessarium erat, & piè vivere, & securè mori; & vivendo vivere docuit, & mortem moriendo securam reddidit. Quoniam quidem resurrecturus occubuit, & spem fecit morientibus resurgendi.

γ. Mulieres venerunt ad Monumentum, portantes, quæ paraverant, aromata * Et invenerunt lapidem revolutum à monumento. Alleluia.

δ. Et factum est, dum mente consternatæ essent, ecce duo Viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Et invenerunt lapidem.

Sive itaque hæc, sive alia quæcunque in hunc modum (proût in talibus in suo quisque abundat sensu) ex occasione Sepulchri Christianis sensibus suggerantur, puto, quod non mediocris dulcedo devotionis infundatur cominus intuenti, nec parum proficitur, cernendo etiam corporalibûs oculis corporalem locum Dominicæ quietis. Etsi quippe jam vacuum Sacris membris, plenum tamen nostris, & jucundum admodum Sacramentis. Nostris, inquam, nostris, si tamen tam ardenter amplectimur, quàm indubitanter tenemus, quod Apostolus ait: Consepulti sumus enim per Baptismum in mortem, ut quomodo surrexit Christus à mortuis per gloriam Patris: ita & nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus, simul & resurrectionis erimus.

ε. Angelus Domini locutus mulieribus, dicens: Quem quæritis? An JESUM quæritis? jam surrexit. * Venite & videte locum. Alleluia.

ζ. JESUM quæritis Nazarenum crucifixum, surrexit, non est hic. Venite.

LECTIO VII.

Quam dulce est Peregrinis, post multam longi itineris fatigationem, post plurima terræ marisque pericula, ibi tandem quiescere, ubi & agnoscunt suum Dominum quievisse; puto, jam præ gaudio

dio non sentiunt viâ laborem, nec gravamen reputant expensarum, sed tanquam laboris præmium, cursusque bravium assecuti, juxta Scripturæ sententiam, gaudent vehementer cum invenerint Sepulchrum.

R. Cum transiret Sabbatum, Maria Magdalene, Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata. * Ut venientes ungerent JESUM. Alleluia.

ÿ. Et valde manè una Sabbatum, veniunt ad Monumentum orto jam sole. Ut venientes.

LECTIO VIII.

NEc casu, vel subito, aut veluti lubrica popularis favoris opinione, id tam celebre nomen Sepulchrum natum esse putetur, cum hoc ipsum tantis retrò temporibus Isaias tam apertè prædixit. Et erit, inquit, in die illa radix Jesse, qui stat in signum populorum, ipsum gentes deprecabuntur, & erit Sepulchrum ejus gloriosum. Re vera ergo impletum cernimus, quod legimus Prophetatum, novum quidem intuenti, sed legenti antiquum. Ut sic adsit de novitate jucunditas, & de vetustate non desit autoritas.

R. Introeuntes in Monumentum, viderunt Juvenem sedentem à dextris coopertum stolâ candidâ, & obstupuerunt, qui dixit illis. Nolite expavescere, JESUM queritis Nazarenum Crucifixum. * Surrexit, non est hic: ecce locus, ubi posuerunt eum. Alleluia.

ÿ. Et regressæ, à Monumento nuntiaverunt hæc omnia illis un-

decim, & cæteris omnibus. Surrexit. Gloria Patri. Surrexit.

In III. Noct. ad Cantica.

Antiph. Et Tronus ejus sicut Sol in conspectu meo, & sicut Luna perfecta in æternum, & testis in Cælo fidelis. Alleluia.

Cantic. Benedicite Dominum. *Ut in Fests Dedic. Eccl.*

ÿ. Erit mihi Dominus in DEUM. Alleluia.

R. Lapis iste vocabitur domus DEI. Alleluia.

Lectio S. Evangelii Secundum Lucam.

LECTIO IX. Cap. 24.

IN illo tempore: Una Sabbati valde diluculo, venerunt Mulieres ad Monumentum portantes, quæ paraverant, aromata. Et reliqua.

Homilia S. August: Ep:

Serm. 50. in Append.

Cum Maria Magdalene venisset ad Monumentum, quam memorem Salvatoris, amissa fide, devotio in lachrymas compellebat, videns revolutum a foribus lapidem, cum non invenisset in Sepulchro Dominum, caput acrius dolere, quod perdiderit defunctum: Mox autem ad Petrum, ejus Discipulum pervolat, quem pro meriti qualitate vel fidei, major de ejus obitu cura tangebatur, nuntiat inane Sepulchrum, queritur Corpus ablatum.

R. Tule-

R.
& nes
ei An
Surre
in Gal
leluia
ÿ.
se, &
vidit
tes,

P
D
quam
tali n
sed m
tutibu
quod o
Domi
tior r
quod
R.
qui d
quærel
dum f
di Do
ÿ.
recede
censa
flerem
Ben

B
Ea
co
am R
Simon
numen
Domi

✠. Tulerunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum; dicunt ei Angeli: Mulier quid ploras? Surrexit sicut dixit. * Præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis. Alleluia.

✠. Cùm ergo fleret, inclinavit se, & prospexit in monumentum, & vidit duos Angelos in Albis sedentes, qui dicunt ei. Præcedet.

LECTIO X.

Petrus verò Resurrectionis Filii DEI & ante Crucem conscius, quam prædixerat ipse passurus, sub tali nuntio non flevit, aut doluit, sed morem suum in Divinis virtutibus servans, properat experiri, quod credidit. Ad Sepulchrum itaq; Domini celeri cursu festinat, lætior rediturus, si non inveniret, quod quærebat.

✠. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia quem quærebam, apparuit mihi. * Et dum flerem ad Monumentum, vidi Dominum. Alleluia.

✠. Recedentibus Discipulis, non recedebam, & amoris ejus igne succensa ardebam desiderio. Et dum flerem.

Benedictio. Divinum auxilium.

LECTIO XI.

Beatus autem Evangelista, & ex consequentibus probat potentiam Resurgentis. Venit, inquit, Simon Petrus, & introivit in Monumentum, & cùm non invenisset Dominum, vidit lintamina posita,

& sudarium, quod fuerat super Caput ejus: Jam Manifestus DEUS, perlaturus, quem vivificaverat in Cœlum, & mortem vacuat & Sepulchrum. Nam linteamine, quo funus tegebatur expositò, reliquit terræ exuvias, vitali jam Corpore induta Majestas.

✠. Surge Domine in requiem tuam, Tu, & Arca Sanctificationis tuæ. * Quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus. Alleluia.

✠. Exurge DEUS, judica terram. Quoniam.

Lectio XII. De Homilia Dominica secunda post Pascha, cum Responsorio primo ejusdem Dominica. Virtute magna. Si verò hoc Festum transferretur extra Dominicam.

LECTIO XII.

Petrus igitur videns Resurrectionem, quàm DEI Filius prænuntiaverat impletam, qui sollicitus venerat, securus abscessit. Maria tamen resurrectionis ignara, non cessat lachrymas fundere, nesciens hanc esse Dominici Corporis gloriam, quam putabat injuriam. Cujus inanes mœrores Angelus magis prohibet, quàm consolatur, ut Evangelista testatur: Maria, inquit, quid ploras? Si Spirituali prudentia intentionem Divini sermonis intelligas, lachrymarum causam non tanquam ignarus interrogat, sed importunos fletus dolentis objurgat.

✠. Convertisti planctum meum in gaudium. * Conscidisti saccum meum, & circumdedisti me lætitiâ. Alleluia.

✠. Re-

✠. Refloruit caro mea, & ex voluntate mea confitebor ei. Conscidisti saccum.

Gloria Patri. Conscidisti,

Sequentia Sancti Evangelii Secundum Lucam.

IN illo tempore: Una Sabbati valde diluculo, venerunt Mulieres ad Monumentum, portantes, quæ paraverunt, aromata, & invenerunt lapidem revolutum à Monumento, & ingressæ non invenerunt Corpus Domini JESU. Et factum est, dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo Viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Cùm timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid quæritis? Viventem cum mortuis? Non est hic, sed surrexit. Recordamini, qualiter locutus est vobis, cùm adhuc in Galilæa esset, dicens: Quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere. Et recordatæ sunt verborum ejus, & regressæ à Monumento, nuntiaverunt hæc omnia illis undecim, & cæteris omnibus. Erat autem Maria Magdalene, & Joanna, & Maria Jacobi, & cæteræ, quæ dicebant ad Apostolos hæc. Et visa sunt ante illos, sicut deliramentum, verba ista, & non crediderunt illis. Petrus autem surgens, cucurrit ad Monumentum, & procumbens vidit linteamina sola posita, & abiit secum mirans, quod factum fuerat.

Oratio. Domine JESU. Ut supra in primis Vesperis.

AD LAUDES.

Et per Horas Antiphona.

VOta mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus, in atriis domûs Domini, in medio tui Hierusalem. Alleluia.

Psalmus. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Antiphona. Ingredieris in abundantia Sepulchrum, sicut infertur acervus tritici in tempore suo. Alleluia.

Ant: Qui expectant mortem, & non venit, quasi effodientes thesaurum, gaudentque vehementer, cùm invenerint Sepulchrum. Alleluia.

Ant: Tollite hostias, & introite in atria ejus, adorate Dominum in atrio Sancto ejus. Alleluia.

Antiph. In Sole posuit tabernaculum suum, & ipse tamquam Sponsus procedens de thalamo suo. Alleluia.

Capitulum. Cum consummassent. *ut in primis Vesperis.*

✠. *breve.* Tuum Sepulchrum adoramus Domine. * Alleluia. All. Tuum Sepulchrum.

✠. Et recolimus tuam gloriosam Resurrectionem. Alleluia.

Gloria Patri. Tuum Sepulchrum.

HYMNUS.

AUdite tristes inferi,
Turbæ frementes hostium,
Vestræ ruinæ nuntium,
Sacri Sepulchri gloriam.

En

En jam futuri conscius.
Illam Propheta præcinit,
Et gloriosum posteris
Narrat Sepulchrum sæculis.

Hic ille: Rex fortissimus,
Fractis averni viribus,
Et mortis excussò jugò,
Primum trophæa suscitât.

Candore tectus vestium,
• Novoque lucis fulgore,
Delapsus astris Nuntius
Hic excubavit Angelus.

Jam temperandum lachrymis,
Satis datum suspiriis.
Gravi dolore sauciæ
Hic audierunt Fæminæ.

Et vos Magistri funere
Planè simul commortui,
Vestro dolori gaudium
Tulistis hic Apostoli.

Tu verò Christe maxima
Tui Sepulchri gloria,
Mortem resurgens viceras;
Nos morte culpæ libera.

DEO Patri sit gloria,
Et Filio qui à mortuis
Surrexit & Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

✠. Dum esset Rex in accubitu
suo. Alleluia.

✠. Nardus mea dedit odorem suavitatis. Alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Abeuntes Judæi munierunt Sepulchrum, advolventes lapidem ad ostium Monumenti, & signantes eum cum custodibus. Alleluia.

Oratio. Domine JESU Christe.
ut supra.

Ad Tertiam, Antiphona.

Ingredieris. Capit. Cum consummassent. Ut in primis Vesperis.

✠. Tuum Sepulchrum adoramus Domine. Alleluia.

✠. Et recolimus Tuam gloriosam Resurrectionem. Alleluia.

Ad Sextam, Antiphona.

Qui expectant.

Capitulum.

Et accepto Corpore Joseph, involvit illud in Syndone munda, & posuit in Monumento suo novo, quod exciderat in petra.

✠. Verè locus iste Sanctus est. Alleluia.

✠. Et ego nesciebam. Alleluia.

Ad Nonam, Antiphona.

In Sole posuit.

Capitulum.

Una Sabbati valde diluculo venerunt Mulieres ad Monumentum, portantes, quæ paraverunt, aromata, & invenerunt lapidem revolutum à Monumento.

✠. Te decet hymnus DEUS in Sion. Alleluia.

✠. Et tibi reddetur votum in Jerusalem. Alleluia.

In secundis Vesperis omnia, ut supra in primis, præter sequentia. Loco ultimi Psalmi dicitur. Super flumina Babilonis. Vide FERIA quarta ad Vesp.

✠. br. Lapidem, quem reproba-verunt. * Allel. Allel. Lapidem.

✠. Hic factus est in caput anguli. Allel. Gloria Patri. Lapidem.

Hymnus, Sacri Sepulchri. ut supra.

✠. Ipsum

†. Ipsum Gentes deprecabuntur.
Alleluia.

Ꝥ. Et erit Sepulchrum ejus gloriosum. Alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Introéuntes in Monumentum, viderunt Juvenem sedentem à dextris, coopertum stolâ candida, & obstupuerunt. Allel.

Oratio Domine JESU Christe.
ut supra.

Et fit Commemoratio Dominica.

DIE XXIII. APRILIS.

*In Festo S. ADALBERTI
Episc. & Martyris P. R. P.*

*Duplex 1. Clas. Hymni proprii, Auctoritate Sedis Apostolicæ pro Clero Seculari
& Regulari approbati.*

Ad Vesperas, Antiphona.

Sancti tui Domine. cum reliquis de Communi Martyrum tempore Paschali. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica.

Capitulum. Stabant justi.

Ꝥ. br. Lux perpetua. Ut in eodem Communi.

H Y M N U S.

O! Martyr invictissime!
Plus fortibus fortissime,
Quis gloriosô canticô
Nomen tuum sat concinat?
Affatus Almo Numine,
Oras adis Pannoniæ,

Ibique Regem Dogmate,
Prolemque firmas Chrismate.
Urbes Poloniæ petis,
Veræ Salutis Nuntius,
Pastor bonus Christi fidem,
Verbo DEI doces pridem.

Tandem Borussis finibus,
Ponis triumpho terminum,
Gentes rebelles inferi
In te furorem suscitant.
Stant Veritatis invidi,
Dum Sacra ad Aram perficis,
Fodire Corpus lanceâ
Manus feroces non pavent.

Hinc semivivi Corporis,
In frusta membra dissecant,
Caput triumpho gloriæ
Cœlis in hasta sublevant.

O! Victor ergo Nobilis!
Dum te colentes psallimus.
Tuus triumphalis dies
Imploret Indulgentiam.

E Christianis partibus
Belli timores excute,
Pacem precamur impetra,
Donum tui sit Sanguinis.

Præsta Beata Trinitas,
Divinâ dones Unitas,
Nobis Adalberti preces,
Cœli mereri gloriam. Amen.

†. Sancti & Justi. Ut in eodem
Commun:

Ad Magnificat, Antiph.

Magnificet te Domine, tuo redempta Sanguine Christiana lætunda plebs, annua Adalberti votiva celebrans solemnia: cujus morte pretiosa, devota promit gaudia, ut per ejus suffragia tua impetret beneficia. Alleluia.

ORA-

ORATIO.

TUam nobis indulgentiam, quæsumus Domine, Beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret, ut & delicta nobis elementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas. Per Dominum Nostrum.

Ad Matutinum Invitatorium.

Exultent in Domino Sancti. * Alleluia. Psalm. Venite exultemus.

HYMNUS.

Hymnis canamus Martyrem, Apostolumque, Præsulem Bohemiæ, Poloniæ, Hungariæ, Borussiae. Natus Comes hic Nobilis, Morbô puer pressus gravi, Votô Parentum fit DEO, Cœlo patens oblatio.

Crescit pius Vir temperans, Fit Spiritu plenus DEI. Scriptura Sacra discitur, Prius domô non mittitur.

Adit Cathedram Pontifex Sedens equo, frâno levi, Sancto futuro Præsuli, Soli reclamant inferi.

Denos alebat pauperes, Humi cubabat languidus. Mox excitat somnum lapis, Nox dormientem non videt.

Justus, pudicus, sobrius Formam ferens Antistitum. Per signa, per miracula, Exempla tradit omnibus.

Christus videtur venditus, Gregem dolet deperditum, Præcepta contemni videt, Gentis saluti providet.

Hastis pio dum Præsuli Necem parant increduli. Confossus Aris vincitur, Dum vincit, interficitur.

Auri levi sat pondere Corpus redemptum venditur, Gnesnam suis reducitur, Pastor salutis redditur.

JESU Redemptor omnium Dimitte nostra crimina Da Martyris per præmia, Æterna nobis gaudia. Amen.

Antiphona, Psalmi, & omnia alia dicuntur de Comm: Martyr: tempore Pasch: exceptis his, quæ hic assignantur.

Lectiones in I. Noct: A Mileto. de Comm. unius Martyris.

In II. Noct. quæ etiam in Festo Translationis ejusdem S. dicuntur.

LECTIO V.

Adalbertus Episcopus Pragensis in Boëmia nobilissimis Parentibus, Slaunico Libicensi Comite, & Matre Strezyslava natus. Voitechus antea patrio sermone dictus fuit, ab Episcopo autem Magdeburgensi Adalberto, apud quem deinceps piè & honestissimè educatus est, alterum nomen accepit. Postquam Ditmaro in Episcopatu Pragensi successit, eum Sanctissimè, in magna vitæ continentia, pietate, pauperumque cura gessit. Propter contumacis tamen populi gravia peccata, deserere illum coactus; Sedem Apostolicam hac de re consulturus in Italiam se contulit.

ꝫ. Lux perpetua.

LECTIO

LECTIO VI.

PEregrinatione Jerosolymitana, quam instituerat, intermissa, Romæ Leoni Abbati S. Bonifacii commendatur. Ibi cum in Religiosa vita quinquennium exegisset, à Pragensibus pertæsis orbitatis denuò revocatur. Principis ipsius, & Archi-Episcopi Moguntini Nuntiis, precibusque exoratus Pontifex, redire Adalbertum ad suos jubet. Recipiunt læti redcem: non diu tamen illi obtemperant: Sacras enim Aedes invadunt, sotesque, qui ad illas confugerant, per vim ereptos interficiunt. Iterum illos deserit Adalbertus, animoque ad convertendas gentes alias, & ad Martyrium destinat: ut Benedictionem tamen Sedis Apostolicæ obtineat, Romam revertitur.

ꝫ. In Servis.

LECTIO VII.

Denuò Pragenses, & Moguntini Adalbertum repetunt. Cumque jussu Pontificis iterum ad illos rediret, tres Fratres suos ab eis cæsos esse cognoscit. Pragensem ergo viam præclusam sibi, mentesque illorum à se alienatas esse videns, DEO gratiis actis, convertendi gentes, quod Romanus Pontifex probaverat, institutum suum prosequitur. Hungariam cum Rege Geisa ejusque filio Sancto Stephano in fide Christi confirmato: Poloniam vicinam, cognatamque Boëmis suis gentem, salutaribus præceptis copiosius instruit.

ꝫ. Filiæ Jerusalem.

LECTIO VIII.

Post triennium autem Radzino Fratre, in Archi-Episcopatum Gnesnensem suffecto, ipse in Prusiam idolis adhuc, & dæmonibus servientem proficiscitur. Ibi dum Religionem Christianam disseminaret, apud Fishausum, sinus Venedici oppidum, inter Sacrificandum confossus, & in partes dissectus est. Corpus ejus à Boleslao Chrabro Principe Poloniæ postea redemptum, & in Tremesnense Monasterium prius, deinde Gnesnam Metropolim honorificè translatus est. ꝫ. Lætabitur justus.

In III. Nocturno.

*Lectio Sancti Evangelii
secundum Joannem.*

LECTIO IX.

Cap. 10. 6.

IN illo tempore: Dixit JESUS Phariseis: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor, animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Hom. 17. in Evangel.

ESt aliquid Fratres! quod me de vita Pastoris vehementer attrahit. Ad exteriora enim negotia delapsi sumus; aliud ex honore suscipimus, atque aliud ex officio actionis exhibemus. Ministerium prædicationis relinquimus, & ad poenam nostram, ut video, Episcopi vocamur, qui honoris nomen non virtutis tenemus. Relinquant namque

namque
missi
action
nus n
multas
infern
demus
ꝫ.
palmit
ego in
tum,
V.
ego di

SEd
val
gimus
laribus
res in
quæ f
mur.
Cælest
& dun
tur, p
molliri
ad cha
Sancta
infirm
custode
non c
ꝫ.
ejus, a
derunt
agulat
ꝫ. C
lacte,
sapphi

III.

Radzino
copatum
in Prus-
monibus
bi dum
dissemi-
nus Ve-
rifican-
s disse-
Boleslao
postea
se Mo-
nesnam
slatum

gelii

ESUS
or bo-
suam
ua.

ne de
affli-
gotia
onore
fficio
rium
x ad
Epi-
omen
uunt
ue

namque DEUM hi, qui nobis com-
missi sunt, & tacemus: in pravis
actionibus jacent, & correptionis ma-
nus non tendimus, quotidie per
multas nequitias pereunt, & eos ad
infernium tendere negligenter vi-
demus.

℣. Ego sum vitis vera, & vos
palmites; * Qui manet in me, &
ego in eo, hic fert fructum mul-
tum, alleluia, alleluia.

V. Sicut dilexit me Pater, &
ego dilexi vos. Qui manet.

LECTIO X.

SED quomodo nos vitam corrigere
valemus alienam, qui negli-
gimus nostram? Curis enim Sæcu-
laribus intenti, tantò insensibilio-
res intus efficimur, quantò ad ea,
quæ foris sunt, studiosiores vide-
mur. Usu quippe curæ terrenæ à
Cælesti desiderio obdurescit animus,
& dum ipso suo usu durus effici-
tur, per actionem sæculi ad ea e-
molliri non valet, quæ pertinent
ad charitatem DEI. Unde benè
Sancta Ecclesia de membris suis
infirmantibus dicit. Posuerunt me
custodem in vineis: vineam meam
non custodivi.

℣. Candidi facti sunt Nazaræi
ejus, alleluia: splendorem DEO de-
derunt, alleluia. * Et sicut lac co-
agulati sunt, alleluia.

℣. Candidiores nive, nitidiores
lacte, rubicundiores ebore antiquo,
sapphiro pulchriores. Et sicut.

LECTIO XI.

CONSIDERATE ergo, quid de gre-
gibus agatur, quando Pastores
lupi fiunt? hi enim custodiam gre-
gis suscipiunt, qui insidiari gregi
Dominico non metuunt, contra quos
greges DEI custodire debuerant.
Nulla animarum lucra quærimus,
ad nostra quotidie studia vacamus;
terrena concupiscimus, humanam
gloriam intenta mente captamus.

℣. O! quàm prædicanda, & lau-
danda in S. Adalberto excellentia
Cælestis gratiæ radiat, cum & in
ævo sit teneriore. * Et in Divino
Sacerdote, Sancto Martyre DEO
munus acceptabile, alleluia.

℣. Fit in puero oblatio, Sacri-
ficium in Præsule, holocaustum in
Martyre. Et in Divino.

LECTIO XII.

ET quia eò ipsò, quò cæteris
prælati sumus, ad agenda quæ-
libet majorem licentiam habemus,
susceptæ benedictionis ministerium
vertimus ad ambitionis argumentum.
DEI causam relinquimus, ad ter-
rena negotia vacamus. Locum san-
ctitatis accipimus, & terrenis acti-
bus implicamur. Impletum est in
nobis profectò, quod scriptum est:
Et erit sicut populus, sic Sacerdos.

℣. Alme Præsul, & Beate DEI
Martyr Adalberte, confer opem pe-
tentibus, tuis Sanctis precibus ma-
la pelle, bona posce. * Præsta pa-
cis incrementum, confer vitæ gau-
dia, alleluia.

℣. Ut

ŷ. Ut sub tuo protecti Patrocinio gloriemur in laude DEI perpetuo. Præsta pacis. Gloria Patri. Præsta.

Sequentia Sancti Evangelii secundum Joannem c. 10. 6.

IN illo tempore: Dixit JESUS Phariseis: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Mercenarius autem, & qui non est Pastor, cujus non sunt oves propriæ, videt lupum venientem, & dimittit oves, & fugit: & lupus rapit, & dispergit oves: Mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, & non pertinet ad eum de ovibus. Ego sum Pastor bonus, & cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Sicut novit me Pater, & ego agnosco Patrem, & animam meam pono pro ovibus meis. Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, & illas oportet me adducere, & vocem meam audient, & fiet unum ovile, & unus Pastor.

O R A T I O.

TUam nobis indulgentiam, quæsumus Domine, Beatus Adalbertus Episcopus & Martyr imploret, ut & delicta nobis clementer ignoscas, & beneficia desiderata concedas. Per Dominum nostrum.

Ad Laudes Antiph. Sancti tui Domine. Cum reliquis de Communi Martyrum tempore Paschali.

HYMNUS.

O! Christe robur Martyrum,
Decus, Corona, Præmium.
Firmans Adalbertus fidem,
Pro teste fudit Sanguinem.
Pastor bonus Christi gregis,
Deperditas quærens oves,
In innocenti Sanguine,
Pro victima vitam dedit.
Qui tot labores pertulit,
Ut ad salutis pascua
Oves reducat perditas,
Fideque servet creditas.
Nunc efficacem gratiam
Petat suis fidelibus,
Noscat gregem semper suum,
Quem protegat, pascat, regat.
Præsul Bohemis qui prius
Severus & mitis fuit,
Nunc mitius dat omnibus
Cœleste desiderium.
Vigiliis, jejniis
Carnem subegit spiritu,
Discamus & nos sensuum
In Spiritu custodiam.
A Vanitate sæculi
Cor, atque sensus liberet.
Quæramus, ut semper DEUM,
Jesumque cordis gaudium.
Præsta beata Trinitas.
Divina dopes Unitas,
Nobis Adalberti preces,
Cœli mereri gloriam. Amen.
ŷ. Pretiosa. *Ut in eodem Comm.*
Ad Benedictus Antiphona.
Sacerdos DEI Adalberte, Martyr
& Pontifex gloriose, intercede ad
Dominum pro devotis famulis. Al-
leluia.

*In secundis Vesp. Ant. Psal. Capit.
R. br. y. De Comm. Mart. temp.
Paschali.*

*Hymnus. O! Martyr invictissime.
ut in primis Vesp.*

Ad Magnificat, Antiph.

Per merita S. Adalberti Christi nos exaudi, atque ejus precibus, nobis succurre miseris. Alleluia.

Oratio. Tuam nobis indulgentiam. ut supra.

EODEM DIE.

In Lithuania Festum Sancti GEORGII Martyris.

Duplex 1. Classis.

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui nos Beati Georgii Martyris tui meritis, & intercessionem lætificas: concede propitius, ut qui tua per eum beneficia poscimus, donò tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum Nostrum.

In primo Noct: Lectiones.

Stabant justi. *Ut in eodem Comm.*

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Laurentii Patriarchæ Venetiarum.

LECTIO V.

Georgius propugnator eximius, terrenæ abrenuntiavit militiæ, ut Christi miles efficeretur egregius, facultates, quas habebat, dispersit pauperibus, ut divitias perennes possideret in Cælo; suam quoque animam odivit in mundo, ut in vitam illam reponderet æternam. Repererat pretiosam margaritam latitantem in agro, per quod distractis omnibus mercatus est eam. Dominum dixisse audierat, nisi quis renuntiaverit omnibus, non potest esse meus discipulus. Prætulit discipulatum Christi opibus, honoribus, voluptatibus, corpori, & temporali vitæ, ideo intrepidus, armatus, & nudus secutus est Christum. Non carceres, gladios, fustes, vincula, aculeos, tortores, ignem, tyrannos expavit, nec mortem. Nudus nudum Christum attendebat in stipite, illius accendebatur exemplò, ejusque passionis doloribus angebatur. O! beata mens Martyris, quæ nec tribulatione, nec angustia, nec plagis, nec laboribus, nec præsentibus, nec futuris à Christo voluit separari.

R. Lux perpetua.

LECTIO VI.

Vivebat in carne, & corde cum Christo jam pendebat in Cruce, ideoque dicebat Christo: Crucis confixus sum, vivo ego, vivit autem in me Christus. Longè excellentiùs Martyr sic mortuus vivebat

D

vebat in Christo, quàm si feliciter florens alienus esset à Christo. Vides! quàm locuples talis sit mors, quæ vitam cum Christo præstat æternam. Sic planè mortuus erat Sanctus Georgius vivens in Christo. Mortuus quidem erat vitiis, mortuus erat sæculo, mortuus erat & sibi; nisi taliter fuisset mortuus, minimè Christo vivere potuisset. An non mortuus erat sæculo? qui oblatas dignitates, & gaudia pro amore Christi, & spe æternæ mercedis repudiavit ut stercore. Nonne vivus erat defunctus? qui laboribus, abstinence, paupertate, virtutibus cæteris, corpus quotidiana maceratione domabat? De talibus Pauli voce dicitur: Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixere cum vitiis & concupiscentiis. Quomodo verò sibi vixisse Sanctus iste dicendus est? Qui verbum DEI circumquaque disseminans, Christi gloriam audientium auribus insonabat. Quot valebat auferre diabolo, lucrabatur Christo; magnanimitate namque præcinctus, & charitatis donò suffultus, coram regibus & terræ Principibus, Christum libera confitebatur voce.

℞. In servis.

LECTIO VII.

HInc factum est, ut carceri manciparetur, virgis & scorpionibus caderetur, lampadarum ustionibus ureretur, cremaretur, laniaretur, perimeretur. In his quoniam vivebat in Christo, se exhibebat, ut mortuum, nulla planè

in illo querimoniam resonabat vox, nullus repugnandi motus, tanquam bellator præcipuus arbitratus est fore congruum, ut patiente Rege, atque pro animarum occumbente salute, ipse segniter vivere, sine certaminis exercitatione deficeret; frequenter animò illud Evangelium revolvebat: Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

℞. Filia Jerusalem.

LECTIO VIII.

QUamobrem dilectionem, quam habebat ad Dominum, factis maluit ostendere, quàm verbis. Redemptorem utique suum non ingratus de munere, est imitatus in morte, de quo ait Propheta: sicut ovis ad occisionem ductus est, & tanquam agnus coram tondente sine voce, sic non aperuit os suum. Obmutuit planè iste, & os suum nisi orando aperuit, quatenus Hostia DEO acceptabilis fieret, ne illi in longanimitate patientiæ inveniretur dissimilis, qui in Crucis perpassione supplicii, eloquium nullum contradictionis emisit. Hinc gestum est, ut Domini sui sicut socius extitit pœnæ, ita particeps illius efficeretur gloriæ, qui in Cœli regno cum Patre, & Spiritu Sancto triumphat in sæcula.

℞. Lætabitur justus.

In III. Noct: Homilia in Evang: Ego sum vitis vera. De Communi Martyr: tempore Paschali, primo loco.

DIE

DIE XXVII. APRILIS.

In Festo Sancti Fidelis Martyris Duplex, de Præcepto, per Decr. Clem. XIV.

Die 16. Febr. 1771.

emanatum.

Omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, præter ea quæ hic assignantur.

O R A T I O.

DEus qui Beatum Fidelem Seraphico Spiritûs ardore succensum in veræ Fidei propagatione Martyrii palma, & gloriosis miraculis decorare dignatus es: ejus quæsumus meritis & intercessione, ita nos per gratiam tuam in fide & charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones.

Stabunt justî, ut in eodem Comm:

In secundo Nocturno.

L E C T I O V.

Fidelis in Oppido Sveviæ Sigmaringa, ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte ætate singularibus naturæ & gratiæ donis ornatus præfulsit. Egregiam quippe sortitus indolem, morumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi Philosophiæ, & Juris utriusque lauream emeruit, in Schola

etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere cæpit. Nobilium exinde Viro- rum varias Europæ Provincias lustrantium comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbis quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita se ipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit iræ motu perturbari. Juris præterea, & Justitiæ strenuus Propugnator, post reditum in Germaniam celebre sibi nomen acquisivit in Advocati munere, in quo tamen cum Fori pericula esset expertus, tutiorem æternæ salutis viam ingredi deliberavit, & superna vocatione illustratus, paulo post Ordini Seraphico inter Fratres Minorum Capucinos adscribi petiit.

R. Lux perpetua.

L E C T I O VI.

Plæ petitionis compos redditus, mundi, suique contemptor insignis, in ipso statim tyrocinio, magisque cum solemnibus Professionis vota in gaudio Spiritûs Domini nuncupasset, in Regulari observantia omnibus admirationi fuit & exemplo. Orationi maximè & sacris literis vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verum etiam Heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis Cænobii Præfectus constitutus, prudentiâ, justitiâ,

man-

mansuetudine, discretione, & humilitatis laude munus sibi demandatum exercuit. Arcissimæ Paupertatis zelator egregius, quidquid vel minus necessarium videretur, è Cænobio penitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigiliis, & flagella, salutare seipsum prosequens odio: in alios amorem, quasi Mater in filios, ostendit. Cum pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentis ad assidua charitatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis, consilio & opere adeò præclare segessit, ut Pater Patriæ meruerit appellari.
R. In servis suis.

LECTIO VII.

DEiparæ Virginis, & Rosarii cultor eximius, illius præcipue, aliorumque Sanctorum Patrociniis à DEO postulavit, ut in Catholicæ Fidei obsequium vitam sibi & sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira DEI Providentia factum est, ut fortis Christi Athleta Præses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro Rhetia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, ut pluribus Hæreticis ad Orthodoxam fidem conversis, spes non modica affulserit totius illius gentis

Ecclesiæ, & Christo reconciliandæ.
R. Filiæ Jerusalem.

LECTIO VIII.

PROphetiæ dono præditus futuras Rheticæ calamitates, suique necem ab Hæreticis inferendam sapius prædixit. Postquam verò insidiarum probe conscius impendenti agoni se præparasset, die vigesima quarta Aprilis, Anni millesimi sexcentissimi vigesimi secundi, ad Ecclesiam loci Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab Hæreticis, qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad prædicandum invitaverant, concione tumultuariè interrupta, per verbera ac vulnera eidem crudeliter inflicta, gloriosam mortem magno & alacri corde perpassus, Primitias Martyrum memoratæ Congregationis proprio sanguine consecravit. Pluribus signis, & miraculis exinde clarus, præsertim Curie & Veldekirkii, ubi summa populi veneratione illius Reliquiæ asservantur.
R. Lætabitur justus.

In III. Noct. Homilia S. Augustini Episcopi in Evangelium. Ego sum vitis vera, & Pater meus. de Communi Martyrum tempore Paschali primo loco. Missa, Protexisti, de Communi unius Martyris tempore Pasch.

EODEM

EODEM DIE.

In Lithuania S. ADALBERTI Episcopi & Martyris, Duplex 1. Classis.

Omnia ut die 23. Aprilis fol. 24.

DIE XXVIII. APRILIS.

Festum S. Fidelis Martyris, Duplex.

Omnia ut die 27. Aprilis fol. 31.

DIE II. MAJI.

In Festo S. Athanasii Episcopi & Confessoris, Commemoratio S. Sigismundi

Reg: Martyris, cum Lectione XII.

O R A T I O.

DEUS qui Beatum Sigismundum Regem temporali & æterno diademate cum desiderata Martyrii corona honorare dignatus es: tribue quæsumus, ut qui ejus merita veneramur in terris, ipsius intercessionem ab omnibus protegatur adversis. Per Dominum nostrum.

LECTIO XII.

Sigismundus Rex & Martyr, Tunebaldo Rege Burgundiæ infideli inter fideles natus, à puero Christianæ Fidei addictissimus, jejuniis, orationibus, & eleemosinis

assidue operam dabat. Patri mortuo succedens, Regnum è tenebris infidelitatis ad lumen fidei sanctæ adducere omni studio conabatur: in quo ille subditis suis exemplo humilitatis, sobrietatis, mansuetudinis, pietatis, munificentiae, justitiæ, reliquarumque virtutum prælucebat. Et quamvis fecundæ uxoris impulsu, filium, quem ex priori uxore susceperat, occidisset; is tamen lapsus effecit, ut veluti alter David, duriores poenitentiae viam ingressus, majoris gratiæ divinæ thesaurum sibi compararet. Talia vulnera, & cicatrices Sanctorum gloria sunt Coelestis chirurgi. Itaque cum memorias Sanctorum visitaret in finibus Sedunorum, ejus loci, in quo Sanctus Mauricius cum Sociis suis passus est, devotione captus, divinitus responso accepto, Agaunensem Ecclesiam cum Monasterio extruxit & dotavit. Ubi postea religioso habitu suscepto, uberes lachrymas cum Sanctorum Martyrum sanguine conjungebat, pro suis subditorumque suorum peccatis agens poenitentiam. Interim Franci, adhuc infideles, Burgundiam ingressi vastare cæperunt. Quibus se Burgundii, qui adhuc in infidelitate persistebant, adjungentes, Regnum & Regem Sigismundum illis prodiderunt. Quem illi captum in puteum veterem profundissimum apud Coloniam Vicum projecerunt, & submerserunt; unaque uxorem ejus, & filios duos, Histaldum & Genebaldum. Corpus ejus Coelestibus radiis ac revelationibus divinis demonstratum, in Ecclesia, quam

quam Sanctis Martyribus construxerat, appositum est.

℟. Beatus vir.

DIE IV. MAJI.

In Festo S. Floriani Militis & Martyris. Duplex majus.

Vespera de S. Cruce cum Commemoratione S. Floriani.

Antiphona.

O florem Eden purpureum Beatissimum Florianum, qui sæculi militiam, in vitæ commutans innocentiam, ad Martyrii agonem per fidei properans confessionem, pro Christo lætus occubuit, regnumque supernum obtinuit. Alleluia.

℣. Sancti & justi in Domino gaudent. Alleluia.

℟. Vos elegit Deus in hereditatem sibi. Alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui nos Beati Floriani Martyris tui solemnitate lætificas; concede propitius, ut ejus gloriosum triumphum veneramur in terris, societatis ejus lætitiā adipisci mereamur in cœlis. Per Dominum Nostrum.

Ad Matutinum omnia de Communi Martyrum tempore Paschali, præter ea, quæ hic assignantur. Hymnus ex Vesperis, Lectiones primi Nocturni. Stabunt justi. ut in eodem Communi.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Ex Martyrol. & Annal. Polon.

FLorianus Martyr passus est Diocletiano & Maximiliano Imperatoribus, persecutione decima, eaque ultima. Cum Theciæ audivisset quadraginta milites, qui sub ejus signis aliquando stipendia merebant, Laureacum Norici Martyrii causa ablegatos, ac ibi variis tormentis consumptos esse, festinè ad illud opidum se contulit, turpe putans veteranum in tam pulchra victoria à tyronibus vinci.

℟. Lux perpetua.

LECTIO VI.

Comprehensus sistitur Aquilino Præfecto. Qui cum in confessione JESU Christi constanter perseveraret; fustibus Præfecti jussu semel atque iterum cæditur in scapulis, deinde ferrò acutò graviter verberatur. Ad extremum, saxo ad collum appensò in fluvium Anasum dejici jubetur. Gaudens ibat à conspectu Judicis Florianus. Ad pontem, ubi venit, impetrat orationis tempus. In qua cum totâ horâ commoraretur; audacior quidam accurrit, ac Martyrem in fluvium dejecit, in quem confestim cecidit caligo & tenebræ.

℟. In servis suis.

LECTIO

LECTIO VII.

Sed ecce DEI servis serviunt omnia: deportat fluvius Sancti Corpus, & ad saxum exponit. Mit-
titur à DEO inusitatæ magnitudi-
nis aquila, quæ Corpus Sancti ab
omni protexit injuria. Apparet de-
mum in somnis piæ cuidam Mu-
lieri Valeriæ, ac ut Corpus suum
condat, admonet. Romam postea
transfertur, ac cum principibus Di-
aconis Stephano & Laurentio col-
locatur, magno Urbis solatio &
præsidio. Nam ejus adventu, om-
nis barbarorum furor, qui tum
Urbem ac universam Italiam ve-
xabat, resedit, paxque optata re-
stituta est.

℞. Filiæ Jerusalem.

LECTIO VIII.

TAndem anno Domini millesi-
mô centesimô octogesimô ter-
tiô, Casimirus bello & pace cla-
rus Poloniæ Princeps, una cum Ge-
deone Episcopo Cracoviensi, ad
Lucium tertium Summum Pontifi-
cem mittunt, precantes, ut illis a-
licujus & Sanctis Martyribus ossa
impertiatur, qui genti & Urbi con-
tra Prussos, Tartaros, aliasque bar-
baras gentes pro muro & vallo es-
set. Mittuntur ergo per Ægidium
Episcopum Mutinensem Sacra ossa.
Gens tota cum Rege suo ad septem
milliaria tanto hospiti obviam ef-
fusa prodit. Deponitur honorificè
Martyr in templo à Casimiro ex-
structo; pars corporis in primarium
templum defertur, ac in marmo-

reo altari includitur. Et sicut Je-
rosolyma Stephano, Roma Lauren-
tio; ita suo gaudet Polonia Floriano.
℞. Lætabitur.

In tertio Nocturno.

*Lectio Sancti Evangelii se-
cundum Joannem.*

LECTIO IX. Cap. 15.

In illo tempore: Dixit JESUS
discipulis suis: Ego sum vitis
vera: & Pater meus agricola est.
Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi
Alexandrini.

In Joannem lib. 10. cap. 13.

UT quantum oporteat inhærere
sibi, & ab eo pendere, & quan-
tum nobis hoc prodest, ostenderet;
vitem se ipsum exempli ratione,
& palmites affixos in eo credentes
appellavit, qui participatione spi-
ritus, per quem Salvatori conjun-
gimur, naturæ suæ communicamus.
Qui enim Domino, ut ait Paulus,
adhæret, unus est spiritus cum eo.
℞. Ego sum vitis.

LECTIO X.

Quemadmodum igitur voce Pro-
phetica basis & fundamentum
appellatur (in ipso enim ædificamur
vivi lapides, spiritalesque facti ad
habitaculum Dei in spiritu, & Sa-
cerdotium Sanctum; nec ædificari,
nisi per Christum possumus) sic
vitis appellatur, ut mater & nu-
trix palmitum.

℞. Candidi facti.

LECTIO

LECTIO XI.

REgenerati enim ex Christo, & per ipsum in spiritu sumus, ad referendum fructum vitæ, non illius priscæ, sed hujus novæ, quæ est per fidem & charitatem erga ipsum.

℟. Quam venerandus dum sese commilitonem Christi fatetur supplicem. * Et mox ad sævum ducitur judicem Alleluia.

℣. Sed nec blandimentis separari à recta fide quivit nec tormentis. Et mox.

LECTIO XII.

Conservamur autem in hoc statu, & ad hoc, ut ita dixerim, inserti quodammodo ipsi sumus, id est firmiter retinentes tradita nobis ab ipso mandata, studentesque hujus nobilitatis bonum servare. Quod fit, si Spiritum Sanctum, per quem in nobis DEUS habitat, non offendamus.

℟. Ad pontem Anasi fluminis jussu perducitur Aquilini Præsidis: Unde facta oratione præcipitur, sed ab unda super lapidem reclinatur. * Ubi ab aquila Corpus ejus expansis aliis servatur. Alleluia.

℣. Cum ceciderit justus, non collidetur, quia Dominus supponit manum suam. Ubi ab aquila.

Gloria Patri. Ubi ab aquila.

Evangeliū ut in eodem Comm. Ad Laudes & per Horas Antiphona. Sancti tui Domine. cum reliquis de Comuni.

℟. br. Capitulum de Comm.

HYMNUS.

Sæpe Martyr verberatus,
Uncis carnem laceratus,
DEUM, dicens, colo Trinum,
Confutavit Aquilinum.

Idem facis Aquiline,
Quod prementes florem spinæ,
Pungis, premis Sanctum florem,
Reddit pressus flos odorem.

Nunc o! Martyr DEI chare,
Fac nos hostes debellare,
Impugnantes fidem Christi,
Quam tenendo, non cessisti.

DEO Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.

℣. Pretiosa in conspectu Domini. Alleluia.

℟. Mors Sanctorum ejus. Allel.

Ad Benedictus Antiphona.

Dum æternæ diei aurora illuxerit, dum tuba novissima insonuerit, præclare Martyr Floriane, nos digneris adjuvare: ut gratia solis justitiæ, Sanctorum perfruamur splendore. Alleluia.

Oratio. DEUS, qui nos Beati ut supra.

In secundis Vesperis Ant. Psalmi. Capit. ℟. br. de Comm. Mart. temp. Paschali.

HYMNUS.

Gratuletur Ecclesia,
Nova laudum præconia,
DEI canens cum gratia,
Pro Floriani gloria.

Hic

Hic apud Urbem Theciam,
Linguens domum, familiam,
Laureacum accelerat,
Quà Sanctos pati noverat.

Mox à commilitonibus
Tentus, verbis, verberibus,
Jam mulcetur, jam frangitur,
Nec à fide reflectitur.

Hic uncis fractis scapulis,
Vir insons sine maculis,
Dum jactatur in flumine,
Tortor priuatur lumine.

In petra Corpus nobile,
Cura servatur aquilæ;
Quod ut mandet terræ, piam
Martyr monet Valeriam.

Dum ad humandum ducitur,
Jumentum siti præmitur,
Mire tamen reficitur
Fons novus quia funditur.

DEO Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.

℣. Pretiosa &c. *Antiph. ad Magn.*

O florem Eden. ut in primis Ve-
speris, & Oratio ibidem.

DIE VIII. MAJI.

In Festo S. STANISLAI
Episcopi & Martyris. Du-
plex 1. Clas: Extra Polo-
niam verò septima die Maji,
ubi S. Michælis Apparitio
octava Maji celebratur.

Ad Vesp. *Antiph.* Sancti tui Do-
mine, cum reliquis de Comuni Mar-
tyrum tempore Paschali. Psalmus.

Dixit Dominus. cum reliquis de Do-
minica.

Capitulum. Hebr. 5.

Omnis Pontifex ex hominibus
assumptus, pro hominibus constituitur
in iis, quæ sunt ad DEUM, ut
offerat dona & sacrificia pro pec-
catis.

℣. br. Lux perpetua lucebit San-
ctis tuis Domine * Alleluia, Allel.
Lux perpetua.

℣. Et æternitas temporum. Allel:
Gloria Patri. Lux perpetua.

H Y M N U S.

Gaude Mater Polonia,
Prole fecunda nobili:
Summi Regis magnalia
Laude frequenta vigili.

Cujus benigna gratia
Stanislai Pontificis,
Passionis insignia,
Signis fulgent mirificis.

Hic certans pro justitia,
Regis non cedit furæ:
Stat pro plebis injuria
Christi miles in acie.

Tyranni truculentiam
Qui dum constanter arguit,
Martyrii victoriam
Membratim cæsus meruit.

Novum pandit miraculum,
Splendor in Sancto cælicus;
Reintegrat corpusculum
Sparsum cælestis medicus.

Sic Stanislaus Pontifex
Transit ad cæli curiam,
Ut apud Deum opifex
Nobis imploret veniam.

Poscentes ejus merita
 Salutis dona referunt:
 Morte præventi subitò
 Ad vitæ portum redeunt.
 Cujus ad tactum annuli
 Morbi fugantur turgidi,
 Ad locum Sancti tumuli
 Multi curantur languidi.
 Surdis auditus redditur,
 Claudis gressûs officium,
 Mutorum lingua solvitur,
 Et fugatur dæmonium.
 Ergo felix Cracovia,
 Sacra dotata corpore,
 DEUM, qui fecit omnia,
 Benedic omni tempore.
 Sit Trinitati gloria,
 Laus, honor, jubilatio,
 De Martyris victoria
 Sit nobis exultatio. Amen.
 ✠. Sancti & justi in Domino gau-
 dete. Alleluia.
 ✠. Vos elegit DEUS in hære-
 ditatem sibi. Alleluia.

Ad Magnificat Antiphona.

O Beate Stanislæ, Præsul ple-
 bis Cracoviæ, cujus signa victoriæ
 latè patent Poloniæ: nam dono Chri-
 sti gratiæ pestes curantur variæ.
 Tua Martyr egregie festa colentes
 hodie, Regi commenda gloriæ.
 Alleluia.

ORATIO.

DEUS, pro cujus honore glorio-
 sus Pontifex Stanislaus gladiis
 impiorum occubuit: præsta quæsu-
 mus, ut omnes, qui ejus implorant
 auxilium, petitionis suæ salutarem
 consequantur effectum. Per Domi-
 num nostrum.

Ad Matutinum. Invitat. Exultent
 in Domino &c. *Hymnus.* Gaude Ma-
 ter. *ut supra, Antiphona, Psalmi,*
*& omnia alia dicuntur de Commu-
 ni Martyrum tempore Paschali, ex-
 ceptis his, quæ hic assignantur.*

In primo Nocturno.

De Epistola Beati Pauli ad Hæbreos.

LECTIO I. Cap. I.

OMnis Pontifex ex hominibus as-
 sumptus, pro hominibus con-
 stituitur in iis, quæ sunt ad Deum,
 ut offerat dona, & Sacrificia pro
 peccatis: qui condolare possit iis,
 qui ignorant & errant: quoniam &
 ipse circumdatus est infirmitate: &
 propterea debet, quemadmodum pro
 populo, ita etiam & pro semetipso
 offerre pro peccatis.

✠. Beatus vir.

LECTIO II.

NEc quisquam sumit sibi hono-
 rem, sed qui vocatur à Deo,
 tanquam Aaron. Sic & Christus
 non semetipsum clarificavit, ut Pon-
 tifex fieret: sed qui locutus est ad
 eum: Filius meus es tu, ego ho-
 die genui te. Quemadmodum &
 in alio loco dicit: Tu es Sacer-
 dos in æternum, secundum ordi-
 nem Melchisedech.

R. Tristitia vestra.

LECTIO III.

QUI in diebus carnis suæ, pre-
 ces supplicationesque ad eum,
 qui possit illum saluum facere à
 morte

morte, cum clamore valido, & lachrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam, & consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ, appellatus à Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

R. Pretiosa.

LECTIO IV.

DE quo nobis grandis sermo, & interpretabilis ad dicendum: quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. Etenim cum deberetis Magistri esse propter tempus, rursum indigetis, ut vos doceamini, quæ sint elementa exordii sermonum Dei: & facti estis, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Omnis enim, qui lactis est particeps, expers est sermonis justitiæ: parvulus enim est. Perfectorum autem est solidus cibus; eorum, qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni & mali.

R. De ore prudentis.

Lectiones secundi Nocturni ut in Breviario VII. Maji.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO IX. Cap. 10.

IN illo tempore: Dixit JESUS Phariseis: Ego sum Pastor bonus, bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

De verbis Domini Sermon 50.

AUdivimus Dominum JESUM commendantem nobis boni pastoris officium: in qua commendatione admonuit nos utique, ut intelligi datur, bonos esse pastores. Et tamen ne intelligeretur perverso modo multitudo pastorum. Ego sum, inquit, Pastor bonus, & unde sit Pastor bonus? consequenter ostendit: Pastor, inquit, bonus animam suam pro ovibus ponit. Pastor ergo bonus, Christus. Quid Petrus? nonne bonus Pastor? nonne & ipse animam pro ovibus posuit? Quid Paulus? quid cæteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes Beati Episcopi Martyres? Quid etiam iste Sanctus Stanislaus? nonne omnes pastores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, perceperunt mercedem suam: Omnes ergo illi pastores boni, non solum, quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed charitate.

R. Ego sum vitis vera, & vos palmites. * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, Alleluia, alleluia.

†. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

LECTIO X.

NAM & apud hæreticos, qui propter iniquitates & errores suos, aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine Martyrii se jactant;

E2

ut

ut hoc pallio dealbati facilius fuerent, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo numero habendi sunt? Pastorem bonum Paulum Apostolum audite, quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, æstimandi sunt sanguinem fudisse non pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribuero, inquit, omnia mea pauperibus, & tradidero corpus meum, ut ardeam, charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venit ad passionem, ecce venit & ad sanguinis effusionem, venit & ad corpoream incensionem, & tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatem, prosunt omnia: detrahe charitatem, nihil prosunt cætera.

R. Candidi facti sunt Nazaræi ejus Alleluia: splendorem Deo dederunt, Alleluia. * Et sicut lac coagulati sunt, Alleluia, Allel.

Ÿ. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, saphiro pulchriores. Et sicut.

LECTIO XI.

Quale bonum est charitas ista, Fratres? Quid pretiosius? Quid firmitus? Quid utilius? Quid securius? Multa sunt Dei dona, quæ tamen habent & mali, qui dicturi sunt Domine, in nomine tuo prophetavimus: in nomine tuo dæmonia ejecimus: in nomine tuo virtutes multas fecimus. Non respondebit ille, non fecistis: non enim in conspectu tanti Judicis audebunt mentiri, aut jactare, quæ non fe-

cerunt; sed quia charitatem non habuerunt, respondebit omnibus illis: non novi vos.

R. O venerandam Martyris constantiam! o prædicandam Stanislai Præsulis fidem! qua in testem veritatis Boleslai Regis sistendum Tribunalibus. * Petrum revocavit ab inferis. Alleluia.

Ÿ. Triennem in tumultu, deficientibus à veritate filiis hominum. Petrum.

LECTIO XII.

Quomodo autem habet vel exiguam charitatem, qui etiam convictus non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans pastoribus bonis, commendans pastores bonos, noluit multos appellare pastores. Neque enim, ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli cæteri, & posteriores Sancti Episcopi, Beatus Stanislaus. Omnes hi Pastores boni, & tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed Pastorem bonum. Ego sum, inquit, Pastor bonus.

R. Pastor cadit in gregis medio: dormit sponsus in sponsæ gremio: Mater plorans gaudet in filio. * Quia vivit victor sub gladio. Alleluia.

Ÿ. Cleri, plebisque concio, in patris natalitio, jubilet cum tripudio pro tanto beneficio. Quia vivit.

Gloria Patri. Quia vivit.

Sequentia S. Evangelii. prout in festo S. Adalberti. fol. 28.

Oratio. Deus, pro cujus honore. ut supra.

Ad

Ad Laudes & per horas Antiphona. Sancti tui Domine, cum reliquis de Comm. Mar. Capit. Omnis Pontifex. - *℣. br.* Sancti & justi. Hymnus. Martyr Dei. ut in Communi.

Ad Benedictus Antiphona.

Martyr Dei Stanislaus gloriosus Pontifex, quem occidit Boleslaus truculentus Princeps: Pastor bonus & Patronus, adsit nobis opifex, & virtutum artifex. Alleluia.

Oratio. Deus, pro cuius honore. ut supra.

Ad Tertiam Capitulum.

Omnis Pontifex. *℣.* Sancti & iusti. &c.

Ad Sextam Capitulum.

Qui condolere possit iis, qui ignorant & errant: quoniam & ipse circumdatus est infirmitate. Et propterea debet quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis.

℣. Lux perpetua &c.

Ad Nonam Capitulum.

Talis enim decebat, ut nobis esset Pontifex, Sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus, & excelsior cœlis factus.

℣. Lætitia sempiterna. &c.

Ad Vesperas Antiphona.

Sancti tui Domine. cum reliquis Psalmis, ut in secundis Vesp. de Communi.

Capitulum. Omnis Pontifex. &c.

℣. br. Lux perpetua. Hymnus. Gaude Mater Polonia. ut supra. *℣.* Pretiosa.

Ad Magnificat Antiphona.

Vir inclyte Stanislae, vitâ, signis, passione, plebem tuam Pastor bone, fove benedictione, gubernâ protectione. salva sancta intercessionem. Alleluia.

Commemor. S. Gregorii. Antiph. O! Doctor optime. *℣.* Amavit. *O-ratio.* Deus, qui populo.

FERIA SEXTA.

Post Octavam Corporis Christi

IN FESTO

Ssmi CORDIS Domini N.

JESU CHRISTI

Duplex Majus.

Ad Vesperas Antiphona.

Discite à me. cum reliquis ut infra ad Laudes.

Psalmi. Dixit Dominus. Confitebor. Credidi. Beati omnes. ut in primis Vesperis Corporis Christi.

Capitulum. Iſaie 12.

Ecce DEUS Salvator meus ficialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

℣. br. Posuit * fines tuos pacem. Posuit.

℣. Et

Ÿ. Et apide frumenti satiat te.
Fines tuos. Gloria Patri. Posuit.

HYMNUS.

Auctor beate sæculi,
Christe Redemptor omnium,
Lumen Patris de lumine,
Deusque verus de Deo.

Amor coëgit te tuus,
Mortale corpus sumere,
Ut novus Adam redderes,
Quod vetus ille abstulerat.

Ille amor almus artifex,
Terræ, marisque, & syderum,
Errata Patrum miserans,
Et nostra rumpens vincula.

Non corde discedat tuo,
Vis illa amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam.

Percussum ad hoc est lancea,
Passumque ad hoc est vulnera,
Ut nos lavaret sordibus,
Unda fluente & sanguine.

Decus Parenti & Filio,
Sanctoque sit Spiritui.
Quibus potestas gloria,
Regnumque in omne est sæcu-
lum. Amen.

Ÿ. Ignem veni mittere in terram.

Ÿ. Et quid volò, nisi ut accen-
datur.

Ad Magnificat Antiphona.

Improperium expectavit cor me-
um & miseriam, & sustinui, qui
simul contristaretur, & non fuit,
& qui consolaretur, & non inveni.

ORATIO.

Concede quæsumus, Omnipotens Deus, ut qui in Sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, præcipua in nos Charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter & actu delectemur, & fructu. Per eundem Dominum Nostrum.

Hymni Horarum concluduntur.

Gloria tibi Domine, qui natus es &c.

Ad Matut. Invitatorium.

Christum pro nobis passum.* Venite adoremus.

HYMNUS.

En ut superba criminum,
Et sæva nostrorum cohors
Cor sauciavit innocens,
Merentis haud tale Dei.

Vibrantis hastam militis,
Peccata nostra dirigunt;
Ferrumque diræ cuspidis
Mortale crimen acuit.

Ex Corde scisso Ecclesia
Christo jugata nascitur;
Hoc ostium Arcæ in latere est
Gentis ad salutem positum.

Ex hoc perennis gratia,
Ceus septiformis fluvius:
Stolas ut illic sordidas,
Lavemus Agni in Sangvine.

Turpe est redire ad crimina,
Quæ Cor beatum lacerant.
Sed æmulemur cordibus,
Flammæ amoris indices.

Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc Sancte dona Spiritus,
Quibus

Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæ-
culum. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Quid est homo? quia magnificas eum, aut quid Apponis erga eum Cor tuum. *Psalmus.* Domine Dominus Noster. *cum reliquis ut in Festo Sanctissimi Nominis JESU. Dominica 2da. post Epiph.*

Antiph. Meditatio Cordis mei in conspectu tuo semper. *Psalm.* Cœli enarrant gloriam Dei.

Antiph. Elevamini portæ æternales, & introibit Rex gloriæ. *Psal.* Domini est terra.

Antiph. Afferentur in lætitia & exultatione, adducentur in templum Regis. *Psalm.* Eructavit cor meum.

Antiph. Sanctificavit tabernaculum suum Altissimus. *Psalm.* Deus noster refugium.

Antiph. Sicut lætantium omnium habitatio est in te. *Psalm.* Fundamenta ejus.

✠. Domine dabis pacem nobis.

✠. Omnia enim opera nostra operatus es nobis.

De Jsaïa Propheta.

LECTIO I. Cap. 12.

Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: conversus est furor tuus, & consolatus es me. Ecce Deus Salvator meus; fiducialiter agam, & non timebo: quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus

Salvatoris. Et dicetis in die illa: Confitemini Domino, & invocate Nomen ejus, mementote, quoniam excelsum est Nomen ejus. Cantate Domino, quoniam mirificè fecit: annuntiate hoc in universa terra. Exulta, & lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israël.

✠. Ego sum Panis vitæ: Patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt. * Hic est panis de Cœlo descendens: ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

✠. Ego sum panis vivus, qui de Cœlo descendi, si quis manducaverit, ex hoc pane vivet in æternum. Hic est.

LECTIO II.

In die illa cantabitur Canticum istud in terra Judæ. Urbs fortitudinis nostræ Sion. Salvator ponetur in ea murus & antemurale. Aperite portas, & ingrediatur gens justa custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem, quia in te speravimus. Sperastis in Domino sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelsis, Civitatem sublimem humiliabit, & humiliabit eam usque ad terram.

✠. Comeditis carnes, & suturabimini panibus. * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum.

✠. Non Moyses dedit vobis panem de Cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de Cœlo verum. Iste est.

LE.

LECTIO III.

Semita justi recta est, rectus cal-
lis justi ad ambulandum: & in
semita judiciorum tuorum Domine
sustinuimus Te; Nomen tuum, &
memoriale tuum in desiderio ani-
mæ. Anima mea desideravit Te
in nocte, sed & spiritu meo in præ-
cordiis meis de mane vigilabo ad
Te. Cum feceris judicia tua in ter-
ra, justitiam discent habitatores Or-
bis.

ꝫ. Ecce vidimus eum non ha-
bentem speciem, neque decorem;
aspectus ejus in eo non est: hic
peccata nostra portavit, & pro no-
bis dolet: ipse autem vulneratus est
propter iniquitates nostras. * Cujus
livore sanati sumus.

ꝫ. Verè languores nostros ipse
tulit, & dolores nostros ipse por-
tauit. Cujus.

LECTIO IV.

Lætabitur deserta & inuia, & e-
xultabit solitudo, & florebit
quasi liliū: germinans germina-
bit, & exultabit lætabunda, & lau-
dans; gloria Libani data est ei,
decor Carmeli & Saron: ipsi vide-
bunt gloriam Domini, & decorem
DEI nostri. Confortate manus dis-
solutas, & genua debilia roborate;
dicite pusillanimes: confortamini,
& nolite timere; Ecce DEUS no-
ster ultionum adducet retributio-
nes. Deus ipse veniet, & salva-
bit vos.

ꝫ. Benedictus Dominus DEUS
Israel, qui fecit mirabilia magna

solus. * Et benedictum nomen ma-
jestatis ejus in æternum.

ꝫ. Replebitur Majestate ejus omnis
terra, fiat, fiat. Et benedictum.

Gloria Patri. Et benedictum.

In Secundo Nocturno.

Antiph. Annuntiate de die in di-
em salutare ejus. *Psalm.* Cantate 1.
ut in 2. Noct. fer. 6.

Antiph. Adorate eum omnes An-
geli ejus, audivit & lætata est Si-
on. *Psalm.* Dominus regnavit, exul-
tet terra.

Antiph. Viderunt omnes termini ter-
ræ salutare Dei nostri. *Psalm.* Can-
tate 2. *ibidem.*

Antiph. Sicut ablactatus est su-
per matre sua, ita retributio in a-
nima mea. *Psalm.* Domine non est
exaltatum cor meum. *ut in fer. 3.*
ad Vesperas.

Antiph. Mandavit Dominus be-
nedictionem. *Psalm.* Ecce quam
bonum. *ibidem.*

Antiph. Quoniam in æternum mi-
sericordia ejus. *Psalm.* Confitemini
Domino quoniam bonus: quoniam
in æternum misericordia ejus. *ut in*
Vesp. fer. 4.

ꝫ. Conversus est furor tuus.

ꝫ. Consolatus es me.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

LECTIO V.

Serm. 3. de Pass.

Quia semel venimus ad Cor dul-
cissimum JESU, & bonum
est nos hic esse, ne sinamus nos
facile avelli ab eo, de quo scri-
ptum

ptum est: recedentes à te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos: Tu dixisti accedentibus ad Te: gaudete, quia nomina vestra scripta sunt in Coelis. Accedamus ergo ad Te, & exultabimus, & lætabimur in Te, memores Cordis tui. O! quàm bonum, & quàm jucundum habitare in Corde hoc! Quid potius dabo omnia, omnes cogitationes, & affectus mentis commutabo, jactans omnem cogitatum meum in Cor Domini JESU, & sine fallacia illud me e-nutriet.

R. Qui manducat meam carnem & bibit meum Sanguinem. * In me manet, & ego in eo.

Y. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut DEUS noster adest nobis. In me.

LECTIO VI.

AD hoc templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo, laudabo nomen Domini, dicens cum David: invenit cor meum, ut orem Deum, ego inveni Cor Regis, Fratris, Amici, benigni JESU. Et nunquid non adorabo? Hoc igitur Corde tuo & meo, dulcissime JESU invento, orabo Te Deum meum: admitte tantum Sacrarium exauditionis Tuæ preces meas; imò me totum trahere in Cor Tuum. O omnium pulchritudine Speciosissime JESU! amplius lava me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me, ut purificatus per Te purissi-

mum possim accedere, & in Corde tuo omnibus diebus vitæ meæ merear habitare, & ut videre simul & facere Tuam valeam voluntatem. Ad hoc enim perforatum latus Tuum ut nobis pateat introitus.

R. Sicut ovis ad occisionem ductus est, & dum malè tractaretur, non aperuit os suum, traditus est ad mortem. * Ut vivificaret populum suum.

Y. Tradidit in mortem animam suam, & inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

LECTIO VII.

AD hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, & in Te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus, & propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum Corpus, verum etiam ipsum Cor lanceâ vulnerari permisit. Carnale ergo vulnus Spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligit? Quis illud tam amans non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in Corpore manentes, quantum possumus, amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolæ foderunt manus & pedes, latus & Cor; stemusque: ut cor nostrum durum adhuc, & impœnitens amoris sui vinculo constringere, & jaculo vulnerare dignetur.

℞. In die, qua invocavi te Domine, dixisti: noli timere. * Judicasti causam meam, & liberasti me Domine DEUS meus.

℣. In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudisti me. Judicasti.

LECTIO VIII.

Quam charitatem Christi patientis, & pro generis humani Redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis & Sanguinis sui: ut Fideles sub Sanctissimi Cordis Symbolo devotius, ac ferventiùs recolant, ejusdemque fructus uberiùs percipiant; Clemens XIII. Pontifex Maximus ejusdem Sanctissimi Cordis Festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit.

℞. Magnus Dominus, & laudabilis nimis. * Et sapientiæ ejus non est numerus.

℣. Magnus Dominus, & magna virtus ejus, & sapientiæ ejus non est finis. Et Sapientiæ.

Gloria Patri. Et Sapientiæ.

In Tertio Nocturno.

Antiph. Lætamini Cœli, & exaltet terra, jubilate montes laudem, quia miserator Dominus in Sanguine suo lavit nos à peccatis.

Canticum Jsaïæ 33. Domine miserere nostri. *ut in Dominica.*

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℞. Deus noster manifestè veniet.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

LECTIO IX. c. 19. 31.

In illo tempore, Judæi quoniam parasceve erat, ut non remanerent in cruce Corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 120. in Joan.

Unus Militum lancea latus ejus aperuit, & continuo exivit sanguis & aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret, latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid, sed aperuit, ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille Sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum, hæc & lavacrum præstat & potum. Hoc prænuntiabat, quod Noë in latere Arcæ ostium facere jussus est, quæ intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℞. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem. * Et qui manducat me, vivet propter me.

℣. Cibavit illum Dominus panem vitæ & intellectus. Et qui manducat.

De

De Homilia Sancti Joannis
Chrysostomi.

LECTIO X.

Hom. 24.

Vides quanti sit veritas? per ea, quæ Judæi faciunt, prophetia impletur; alias enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, & aliorum fregerunt crura, non Christi, sed ad Judæorum gratiam conciliandam, latus ejus lancea aperuerunt, & mortuo adhuc insultant. O! pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari o! dilectissime, quæ enim malô illi animô patrarunt, veritati consentiebant, Prophetia hinc impleta est, inquit: videbunt, in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, & qui cum eo erant. Ad hæc & arcanum Mysterium confirmatum est; exivit enim Sanguis & aqua. Non casu, & simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est.

℞. Recessit Pastor noster, Fons aquæ vivæ, ad cujus transitum Sol obscuratus est. * Portas mortis, & seras pariter Salvator noster dirupit.

℥. Destruxit quidem claustra inferni, & subvertit potentias diaboli. Portas mortis.

De Homilia S. Bonaventuræ Episc:

LECTIO XI.

Lib. de Lig. Vita.

Porro ut de latere Christi dormientis formaretur Ecclesia,

Divina est ordinatione indultum, ut unus militum lanceâ latus sacrum illud aperiendo perfoderet, quatenus Sanguine cum aqua manante, pretium effunderetur nostræ salutis, quod à fonte scilicet Cordis arcano profusum, vim daret Sacramentis Ecclesiæ, ad vitam gratiæ conferendam: essetque jam in Christo viventibus poculum fontis vivi salientis in vitam æternam.

℞. Quis Deus magnus sicut Deus noster. * Tu es Deus, qui facis mirabilia.

℥. Notam fecisti in populis virtutem tuam, redemisti in brachio tuo populum tuum. Tu es.

LECTIO XII.

Surge igitur anima, amica Christi, esto sicut Columba nificans in summo ore foraminis, illic ut passer inveniens Dominum, vigilare non cesses, ibi tanquam turtur casti amoris pullos absconde, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris. Hic enim est fons egrediens de medio Paradisi, qui in quatuor divisus capita, & in corda devota diffusus, fecundat & irrigat universam terram.

℞. Diligam te Domine, virtus mea: Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum.

℥. Liberator meus, Deus adjutor meus. Et refugium.

Gloria Patri. Et refugium.
Te Deum laudamus.

*Sequentia Sancti Evangelii
secundum Joannem.*

Joan. 19. 31.

IN illo tempore: Judæi quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerant ergo milites, & primi quidem frugerunt crura, & alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad JESUM autem cum venissent, ut viderent eum jam mortuum, non frugerunt ejus crura, sed unus militum lanceâ latus ejus aperuit, & continuo exivit Sanguis & aqua; & qui vidit, testimonium perhibuit, & verum est testimonium ejus.

Oratio. Concede quæsumus. ut supra.

A D. L A U D E S.

Et per Horas Antiphonæ.

Discite à me, quia mitis sum, & humilis Corde. *Psalmus. Dominus regnavit. cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

Antiph. Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, & lavi inter innocentes manus meas, & fui flagellatus tota die.

Antiph. Secundum multitudinem dolorum meorum in Corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Antiph. Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Capitulum Isaie 12.

ECCE DEUS Salvator meus, fiducialiter agam, & non timebo, quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

*R. br. Dirupisti Domine. * Vincula mea. Dirupisti.*

Y. Tibi sacrificabo hostiam laudis. Vincula.

Gloria Patri. Dirupisti Domine.

H Y M N U S.

Cor, Arca legem continens,
Non servitutis veteris,
Sed gratiæ, sed veniæ,
Sed & misericordiæ.

Cor Sanctuarium novi
Intemeratum Fœderis,
Templum vetustò Sanctius,
Velumque scissum utilius.

Te vulneratum charitas
JESU patenti voluit,
Amoris invisibilis,
Ut veneremur vulnera.

Hoc sub amoris invisibilis
Passus cruenta & Mystica,
Utrumque Sacrificium
Christus Sacerdos obtulit.

Quis non amantem redamet?
Quis non redemptus diligat?
Et Corde in isto seligat
Æterna tabernacula.

Decus Parenti, & Filio,
Sanctoque sit Spiritui,

Quibus

Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæ-
culum. Amen.

℣. Verè languores nostros ipse
tulit.

℞. Et dolores nostros ipse por-
tauit.

Ad Benedictus Antiphona.

Vulneratus est propter iniquita-
tes nostras; attritus est propter sce-
lera nostra: disciplina pacis nostræ
super eum, & livore ejus sanati
sumus.

Oratio. Concede quæsumus. *ut*
supra.

Ad Primam Antiphona.

Discite à me. *Lectio brevis ut*
infra ad Nonam.

Ad Tertiam Antiphona.

Sanctificavi.

Capitulum. Ecce Deus. *ut supra.*

℣. Posuit fines tuos pacem.

℞. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Sextam Antiphona.

Et dixi:

Capitulum Iſaie 12.

Dicetis in illa die: Confitemini
Domino, & invocate nomen
ejus: mementote, quoniam excel-
sum est nomen ejus.

℣. Dirupisti Domine vincula mea.

℞. Tibi sacrificabo hostiam laudis.

Ad Nonam Antiphona.

Pone me.

Capitulum.

Cantate Domino, quoniam miri-
ficè fecit, annuntiate hoc in

universa terra. Exulta & lauda ha-
bitatio Sion, quia magnus in me-
dio tui Sanctus Iſraël.

℣. Erit Dominus nominatus in
signum æternum.

℞. Quod non auferetur.

In Secundis Vesperis omnia ut
in primis, præter sequentia.

℣. Haurietis aquas in gaudio.

℞. De fontibus Salvatoris.

Ad Magnificat Antiphona.

Ad JESUM autem cum venis-
sent, ut viderunt eum mortuum,
non fregerunt ejus crura: sed unus
militum lanceâ latus ejus aperuit,
& continuo exivit Sanguis & aqua.

DIE XXVII. JUNII.

In Festo S. Ladislai Regis
Hung. Conf: Duplex Maj:
in Diœcesi Vilnen: in Sa-
mogitia verò Duplex min.

Omnia de Communi Confess: non
Pontif: præter ea, quæ hic sunt
propria.

O R A T I O.

DEUS, qui B. Regem Ladisla-
um Confessorem tuum diver-
sis decorasti miraculis, præsta quæ-
sumus: ut ejus suffragantibus me-
ritis ab omnibus semper muniamur
adversis; & gaudiis perfruamur æ-
ternis. Per Dominum Nostrum.

Lectiones I. Noct. Beatus Vir. ut
in Communi 2do loco:

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Ladislaus primus hujus nominis Hungariæ Rex, Belâ primò ex Filia Regis Poloniæ prognatus, cunctis animi & corporis dotibus fuit ornatissimus, Regale solium invictus conscendit; Salomonem enim præferri optabat: cui & postea sæpius cedere volens, à Proceribus Regni fuit prohibitus. Creatus in Regem, omnia boni Principis officia explevit: beneficentiâ in egenos, comitate, justitiâ, ac liberalitate eminebat.

ꝫ. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Præsentissimâ vitæ suæ periculis subditos ab immani barbararum gentium populatione vindicavit, fusis non una vice Cumanorum agminibus. Dalmatiam & Croatiam Regno Hungariæ adjunxit, volente id Sorore ipsius, quæ rerum potiebatur, marito vita functâ. Regis virtutes Christianæ pietatis opera excelebant. Postquam enim DEI monitu ad Chrysium fluvium Basilicam DEI Genitricis erexisset, oppidoque Varadino munivisset, totum se deinceps ad cultum Religionis amplificandum convertit. Episcopatus amplissimos, Monasteria, Templaque magnifica construxit; Regiaque munificentia dotata auxit.

ꝫ. Amavit eum.

LECTIO VII.

Divinarum rerum contemplationi Rex Sanctus ita deditus erat: ut interdum in aëra sublimis raperetur, nimioque circumfusus splendore Varadini in Templo à suis quandoque conspiceretur. Adversus Tartaros bellum gerens, cum fugientes barbari, ut militem S. Regis ab insequendo distinerent, ingentem pecuniæ vim dolosè sparsissent; Ladislai precibus pecunia omnis in lapidem commutari visa est. Exercitui suo victus inopiâ laboranti, fuis ad Deum precibus cervorum & bubalorum gregem impetravit. Fontes etiam aquæ recentis è saxis ad restinguendam suorum sitim pari modo à Deo obtinuit. Voverat pius Rex profectionem cum validis copiis ad terram Sanctam à sævissimis Christiani nominis hostibus vindicandam. Sed Sancta mors pios conatus antevertit. Eum igitur anno salutis millesimò nonagesimò quintò ex vita sublatum, universa Hungaria integrò trienniò veste pulla & squallida luxit, choreis, omnique musicò instrumentò per id tempus relegatis.

ꝫ. Iste homo perfecit omnia.

LECTIO VIII.

Locum sepulturæ in Ecclesia Varadinensi à se constructa ipse sibi delegerat. Quò cum Sacrum Corpus deveheretur: fessi labore ministri, ut somno vires reficerent, substiterant: vectoribus igitur dormientibus currus, in quo collocatum

tum erat sacrum pignus, sine ul-
lius jumentum adminiculo, tam ra-
pidis rotis Varadinum defert Cor-
pus, ut ab excitatis vectoribus as-
sequi nequiverit. Ipso sepulturæ
tempore, cum quidam ejus Corpus
fætore dixisset, os in tergum re-
torqueri repente sensit, sed pœni-
tentiâ ductus, S. Regis opem im-
plorans, pristinæ sanitati restituitur.
Multi præterea cæci, muti, ac mor-
bis fatigati ad Sepulchrum S. Re-
gis sanitatem receperunt. Quibûs
rebus permotus Cælestinus III. ip-
sum in Sanctorum numerum ad-
scripsit.

R. Desiderium animæ.

*In III. Noct. Lectio: ex Festo
S. Ludovici Regis Conf: 25. Aug:*

DIE III. JULII.

*In Festo S. Theobaldi Conf:
Duplex.*

O R A T I O.

DEUS, qui Beatum Theobaldum
Confessorem tuum terrena quæ-
que solitariæ, & pœnitenti vitæ
postponere, tibi soli adhærere
docuisti: concede propitius, ut ejus
intercessione & exemplo, à mundi
consortio segregati, dignos pœni-
tentiæ fructus faciamus. Per Domi-
num nostrum.

*In I. Noct: Lectiones. Justus. de
Comm. Conf. non Pontif.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Theobaldus Paterno, Materno-
que genere Comitum Campa-

niæ clarus, sæculô ineunte unde-
cimô natus est in Castro Pruvini
Diœcesis Senonensis, cælitus antea
præmonstratô futuræ Sanctitatis au-
spiciô. In opulenta domo profa-
nos non hausit spiritus, sed primo
ad Christianam pietatem impetu co-
gitavit amplecti Anachoreticæ vi-
tæ institutum, quod imitari inte-
rim studuit, continentia morum,
summaque in victu cultuque fru-
galitate. Adolescens petendæ soli-
tudinis consilium primûm aperuit
pio Eremitæ in Sequanæ fluminis
Insula Deo servienti, à quo in
sancto proposito confirmatus, egres-
sus est è domo paterna cum Gual-
terio milite suo, singulisque eo-
rum armigeris, tanquam positurus
rei bellicæ tyrociûm. Hîs verò, præ-
ter Gualterium agendæ rei consci-
um, in itinere dimissis, pretiosam
vestem cum vili pauperis sacco com-
mutavit; nudisque pedibus adiit Pi-
etingum Vicum agri Trevirensis,
ubi sibi, Socioque ad tuendam vi-
tam necessaria comparavit labore
agresti quàm maximè duro ac se-
vero, sed ea spe recreatus, quod
in novis pœnitentiæ castris uberiora,
& perpetuò mansura, Christianæ
militiæ stipendia mereret,

R. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Postquam in hoc aspero vitæ ge-
nere plura dedit admirabilis pœ-
nitentiæ testimonia, ex occulto pie-
tatis instinctu peregrinari cæpit e-
odem comite Gualterio, nudisque
pedibus & victu emendicato, Eadem
pri-

primum Compostellanam adiit, deinde limina Apostolorum, trajecturus etiam ab ora Adriatici in Palestinam, nisi vires ab itinere attritæ, & vulnera peregrinanti per insidias inflicta prohibuissent. Redux è Venetorum finibus, & circumjacentia Italix loca percurrens substitit tandem in Salanicæ nemore ditionis Vicentinæ, in quo Sanctum Romualdum unâ cum Discipulis delituisse vetus perhibet traditio. Hic per biennium cœlestium contemplationi vacans, Sanctæque paupertatis, & penitentix studio incensus, egens, ac squalidus carnem domuit omni cruciatu, sed imprimis abstinentiâ, quam adeo coluit, ut ab usu panis etiam hordeacei sibi duxerit temperandum.

ꝫ. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

VIta subinde functo Gualteriô, novisque sibi additis penitentis vitæ Sociis, Eremiticæ Institutionis ducem & moderatorem nactus est pientissimum Virum Cænobii Vangaticensis Abbatem, ejusque consilio erectus à Syndicherio Episcopo Vicentino Sacerdotalis consecrationis honore donatus est. Repetitâ Eremô Salanicensi dulcissimoquo æqualium restitutus Conturbenio, singulari divinæ gratiæ præsidio ad omnem virtutem sese exercuit; nec constanti ejusdem penitentix ardore ullis mundi artibus, & dæmonis insidiis potuit divelli. Ejus sanctitati tribuendum est, quod

matrem lectissimam fæminam, è Gallia ad eandem Eremum divergentem, exemplô suô ad pœnitentis, & Anachoreticæ vitæ institutum amplectendum adduxerit.

ꝫ. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

Biennio antequam è vita migraret, putri per totum corpus serpente ulcere, valetudinis dispendia patientissimè toleravit, extremoque suæ vitæ annô ab eodem Petro Abbate Monastico habitû est insignitus. Fractus tandem laboribûs, & jam moriturus, Matre ac Sociis commendatis Abbati Petro Monasticæ disciplinæ retinentissimo, vultu ac mente in spem futurorum compositis, piè efflavit animam. Sacræ ejusdem exuviæ conditæ primum sunt in Ecclesia Cathedrali Vicentina, ubi adhuc extat Ara Deo in ejus honorem erecta, deinde ad Monasterium Sanctæ Mariæ de Vangaticia Ordinis Camaldulensis translata. Miraculis ante & post obitum claruit, quibus ritè cognitis ab Alexandro III. Sanctorum Albo adscriptus fuit.

ꝫ. Desiderium animæ.

In III. Nocturno Hom. in Evang. Nolite timere. de eodem Comm.

DIE. IV. JULII.

In Festo S. Josephi Calasantii Confes: Duplex.

Omnia de Comm: Conf: non Pontif.
præter ea, quæ sequuntur.

In Hymno. Jste Confessor. mu-
tratur tertius Versus.

O R A T I O.

DEUS, qui per Sanctum Jose-
phum Confessorem tuum, ad e-
rudiendam Spiritu intelligentiæ ac
pietatis juventutem, novum Eccle-
siæ tuæ subsidium providere digna-
tus es: præsta quæsumus, nos ejus
exemplo & intercessione ita facere
& docere, ut præmia consequamur
æterna. Per Dominum nostrum.

In I. Noct. Lectiones de Scriptu-
ra occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Iosephus Calasantius à Matre Dei,
I Petraltæ in Aragonia nobili ge-
nere natus, à teneris annis futuræ
in pueros charitatis & eorum insti-
tutionis indicia præbuit. Nam ad-
huc parvulus eos ad se convocatos
in Mysteris Fidei & Sacris preci-
bus erudiebat. Humanis divinisq;
literis egregiè doctus, cum studiis
Theologicis Valentiz operam da-
ret, nobilis potentisque faminz il-
lecebris fortiter superatis, virgini-
tatem, quam Deo voverat, inof-
fensam insigni victoriâ servavit. Sa-

cerdos ex voto factus, à complu-
ribus Episcopis in Castellæ Novæ,
Aragoniz & Catalauniz Regnis,
in partem laboris adscitus, expe-
ctationem omnium vicit, pravîs
ubique moribûs emendatis, Eccle-
siasticâ disciplinâ restitutâ, inimi-
citiis cruentisquæ factionibûs mi-
rificè extinctis. At cœlesti visio-
ne, & Dei voce frequenter admo-
nitus, Romam profectus est.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

IN Urbe summa vitæ asperitate,
I vigiliis & jejuniis corpus affli-
gens, in orationibus, & cœlestium
rerum contemplatione dies noctes-
que versabatur, septem ejusdem
Urbis Ecclesias singulis ferè no-
ctibus obire solitus: quem inde mo-
rem complures annos servavit. Da-
tò piis sodalitatibus nomine, mi-
rùm quanto ardore pauperes, infir-
mos potissimùm, aut carceribus de-
tentos, eleemosynis, omnique pie-
tatis officio sublevaret. Lue Urbem
depopulante, unâ cum S. Camillo,
tanto fuit actus impetu charitatis,
ut præter subsidia ægrotis, pau-
peribus large collata, ipse etiam
defunctorum cadavera suis humeris
tumulanda transferret.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

VERùm cum divinitus accepisset,
V se ad informandos intelligen-
tiæ ac pietatis spiritû adolescentu-
los, præcipuè pauperes, destinari;
Ordinem

Ordinem Clericorum Regularium pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur. Ipsumque Ordinem à Clemente Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ Provincias, & Regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot erumnas invictò animò toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis & Sancti Jobi exemplum diceretur.

℞. Iste homo perfecit.

LECTIO VIII.

QUAMVIS Ordini universo præset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, nunquam tamen intermisit pueros, præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ & humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos & quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram Discipulis illustraret, & cui Beatissima Virgo cum puero JESU illis orantibus benedicente appareret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetiâ abdita cordium, & absentia cognoscendi, donis & miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate & ipse ab infantia coluit, & suis maximè commendavit, aliorumque Cœlitum frequenti

apparitione dignatus, cum obitus sui diem, & Ordinis tunc propè eversi restitutionem, atque incrementum prænuñtiasset, secundum & nonagesimum annum agens Romæ obdormivit in Domino, Octavo Kalendas Septembris Anno millesimò sexcentésimò quadragesimò octavò. Ejus Cor & lingua post sæculum integra & incorrupta reperta sunt. Ipse verò multis post obitum quoque signis à Deo illustratus, primùm à Benedicto Decimo quarto, Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde à Clemente Decimo tertio, inter Sanctos solemniter est relatus.

℞. Desiderium animæ.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matheum.

LECTIO IX. Cap: 18.

IN illo tempore: Accesserunt Discipuli ad JESUM dicentes: Quis putas, major est in Regno Cœlorum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. Math. Homil. 60.

VIDETE, ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, & quia ego propter eos veni, & hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos conservandosque pusillos diligentiores nos addit. Perspicias, quàm ingentia in

tute-

tutelam tenuium mania erexerit, & quantum studium, curamque habeat, ne perdantur; tum quia supremas despicientibus eos poenas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt, idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

℟. Jste est, qui ante Deum.

LECTIO X.

Dominum igitur etiam nos imitemur, & nihil pro Fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia, viliaque nimium videntur, sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur; omnia hæc pro fratris salute tolerabilia, facilioraque, oro, videantur. Tanto enim studio, tantæque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO XI.

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuosè ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa considerare, cum neque nos rectè vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quæ nobis spes salutis reliqua erit.

℟. Bearus Vir.

LECTIO XII.

Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? Omni certè pictore, omni certè statuario, ceterisque hujusmodi omnibus excellentiorem huic duco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

℟. O! Beati Viri.

Sequentia S. Evangelii secundum Matheum. c. 18.

In illo tempore, Accesserunt Discipuli ad JESUM dicentes: Quis putas major est in Regno Cælorum. Et advocans JESUS parvulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, nisi conversi fueritis, & efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in Regnum Cælorum. Quicumque enim humiliaverit se sicut parvulus iste, hic major est in Regno Cælorum. Et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit. *Oratio. Deus, qui per Sanctum. ut supra. Missa propria. Venite filii &c.*

DOMINICA PROXIMA

Post Octavam SS. AA. Petri & Pauli.

In Festo S. Joannis de Dukla Conf. Duplex 1. Classis.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

O R A T I O.

DEUS, qui Beatum Joannem Confessorem tuum eximie humilitatis & patientiæ donis decorasti:

concede propitius, ut ejusdem imitantes exempla consequamur & præmia. Per Dominum.

In I. Nocturno Lectiones. Beatus Vir. ut in Comm. Conf. non Pontif. 2do loco.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Ioannes in Oppido Dukla Poloniæ Regni honestis Parentibus natus, ab infantia futuræ Sanctimonix non obscura præbuit indicia, Divina siquidem Benedictione præventus, nihil ab uberibus Matris suæ in ore frequentius, quàm Sacrosancta JESU & Mariæ Nomina habere consuevit.

℞. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Christianæ perfectionis desiderio incensus adhuc adolescens Regulam Sancti Patris Francisci apud Minores Conventuales professus est, eo successu, ut una cum ætate, creverit etiam in eo eminentissimarum virtutum exercitatio, & ob singularem humilitatem, gravitatem morum, & effusam in omnes charitatem, Fratribus evaserit acceptissimus. Ad Religionis munia inventus maximè idoneus. Pluribus Cænobiis ex obedientia præfuit, & Leopoltanam Custodiam summa cum laude administravit.

℞. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

A Sancto Joanne à Capistrano, per Casimirum Regem sub id temporis in Poloniam evocato, Fratribus Minorum de Observantia adscriptus, præconceptam sui expectationem abundè cumulavit. Nam orationi, & Cœlestium rerum contemplationi acrius insistere, erga Fratres ac proximos nullum charitatis officium prætermittere in deliciis habuit. Regularis Observantiæ adeò Zelator extitit, ut non sine lachrymis vel minimam negligi Sanctæ Institutionis partem animadverteret, eoque vel uno libello ditissimus illum fere quotidie aut ipse per se legeret, aut ab alio sibi perlegi oblectaretur. Nihil illo tolerantius in laboribus, in vigiliis, & voluntaria corporis afflictatione, nihil continentius in victu & vestitu fuit. Beatam Virginem Mariam singulari prosequeretur devotionis affectu. Ad hæc mirificam dissidentes componendi gratiam, insignem castitatem, & alacrem addidit obedientiam.

℞. Iste homo perfecit.

LECTIO VIII.

Prædicationis vim & efficaciam ad profectum attulit animarum, maximè in Ruthenis Schismaticis, & Armenis confutandis, quos ad Catholicæ Fidei unionem revocare omni ope satagit. A cœlestis vitæ tramite aberrantes, quamvis ex diutino morbo captus oculis, qua concionibus, qua Sacris Confessionibus

bûs audiendis, in rectam viam reducere nunquam destitit. Demum Septuagenarius gravium infirmitatum doloribûs eximia patientia toleratîs, munitus Ecclesiæ Sacramentis, & Psalmis Pænientialibus recitatis Leopoli ipso die Festo S. Michælis Archangeli obdormivit in Domino, Anno millesimô quadringentesimô quartô. Ejus vitæ, atq; obitûs Sanctimonia, & miraculorum fama apud Polonos præsertim & Lithuanos magno semper in honore fuit. Quare Summus Pontifex Clemens XII. Beati Joannis cultum ratum habuit, ipsumque à Polonis & Lithuanis inter primarios Patronos allectum, ampliori veneratione coli in posterum, Apostolica benignitate concessit.

℟. Desiderium animæ.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. c. 12.

IN illo tempore: dixit JESUS Discipulis suis: nolite timere pusillus grex. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi Episc.

LECTIO IX.

Hodie Dominus Evangelici gregis pusilla & tenera primordia, quàm blanda exortatione sit consolatus, audistis. Nolite timere, inquit, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Aufert spes anxias, dubios

tollit eventus, omnemque propellit & excludit timorem, quando in exordio ipsum regnum nascentibus pollicetur; Quoniam complacuit Patri vestro dare vobis regnum.

℟. Iste est, qui ante.

LECTIO X.

Quis de fructu, quis de vestitu, quis de plebeo censu, & vernalis cespitis vilitate suspirat, de regno certus, de dominatione securus, satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, se ad humilia dejicit, ad genea deponit.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO XI.

Sed scire convenit, Pater iste quis est? vel qualis est? vel quod regnum filiis suis repromittit? Quis sit iste Pater? quotidie te confitente cognoscis, cùm clamas: Pater noster, qui es in Cœlis: qualis autem sit, ipsa operum magnitudine prævidisti: ex nihilo fecit Cœlum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria inter legitimos terminos sola præcepti auctoritate conclusit. Verùm si regni, quod promittit pusillis, desideras noscere qualitatem, ipse aperit, sic dicendo: sinite parvulos venire ad me, talium est enim regnum Cœlorum.

℟. Beatus Vir.

LECTIO

LECTIO XII.

Esse in Cœlo, mirum est, in Cœlo vivere est majestatis; regnare in Cœlo, quanti sit, sensus desinit æstimare mortalis, & tamen homo quod æstimare non potes, percepisti, Apostolo sic dicente: Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus diligentibus se. Et quod te mereri dubitas, habere te & possidere, jam cogeris confiteri. Quid ergo cum terra illi, qui possidet Cælum? quid illi cum humanis, qui adeptus est jam divina? nisi forte placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala bonis sunt gratiora collatis.

R. O! Beati Viri.

Evangelium ut in eodem Comm: 2do loco. Missa. Os justi. de Comm. primo loco.

DIE XIII. JULII.

In Festo S. Margaritæ Virginis & Martyris. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio. Indulgentiam. ut in Comm.

In primo Nocturno Lectiones.

Confitebor tibi Domine Rex.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Ex his, quæ sunt apud Laur: Surium.

Beata Margarita ex Antiochia Pidsidiæ oriunda, Filia fuit Æde-

sii, qui fuit illis temporibus vel maximè insignis Sacerdos idolorum. Cujus eximia pulchritudine cum captus esset Olibrius Præses Orientis, ita ut eam uxorem ducere haberet in animo, deprehensa quod Christiana esset, & nullò modò ejus in Christum Fidei rationem posset flectere aut emollire, blanditiis variis, deinde tormentis eam est aggressus.

R. Propter veritatem.

LECTIO VI.

ITaque Virgo Sancta humi extensa primò virginis immisericorditer cæsa est: deinde cum irâ ebullisset Olibrius, ferreis etiam laminis conclusa, & clavis affixa, ferreis laniata est fuscinis, ac sic in carcerem ducta. Ubi ipsa orante, repenteque magno terræ motu excitato, diabolus susceptâ formâ terribilis draconis eam circumcurantis signò crucis superavit, ac simul de cœlo à plagis omnino fuit curata.

R. Dilexisti.

LECTIO VII.

Sequenti die impius Præses ad se vocatæ, & in sententia persistenti jubet, ut nudatæ lampadibus pectus uratur & latera, ac deinde de ligno deposita in magnum lebetem aqua plenum vincta conjiciatur, ac sic suffocetur.

R. Afferentur Regi.

LECTIO

LECTIO VIII.

UNDè cum nihilominus salva evasisset, cum ea, quæ explicari non potest, exultatione laudans Trinitatem; tandem ab impio Olibrio pronuntiata in eam capitis sententiâ pulchrè decertationis suæ cursum peregit.

R. Prudentes Virgines.

In III. Nocturno *Homilia in Evangelium*. Simile est Regnum Cælorum thesauro. de *Communi nec Virginum nec Martyrum*.

R. IX. Hæc est Virgo sapiens.

R. X. Media nocte.

R. XI. Induit me Dominus.

R. XII. Simile est regnum Cælorum.

DIE XV. JULII.

In Festo Divisionis Sanctorum Apostolorum. *Duplex majus*.

Omnia de Com Apostolorum, præter ea, quæ hic assignantur.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hoc est præceptum. cum reliquis de *Laud. Psalmi de Dominica*.

Capitulum. Fratres, jam non estis hospites. R. br. Constitues eos. *Hymnus*. Exultet.

R. In omnem terram exiit sonus eorum.

R. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat, Antiph:

Euntes in mundum universum prædicate Evangelium omni creaturæ, alleluia: qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit, alleluia: qui autem non crediderit, condemnabitur, alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiam tuam distributam per orbem terrarum Sanctorum Apostolorum prædicatione fundasti: concede propitius, ut quorum hodierna die sub una celebritate recolimus insignia, eorum in cunctis necessitatibus nostris experiamur suffragia. Per Dominum nostrum.

Lectioes I. Noct. Sic nos exstimet homo. de Comm. Apost. nisi occurrant dicenda de Dominica præcedenti.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrisostomi.

I. de Pentec: tom: 3.

LECTIO V.

QUæ sunt tales stellæ, sicut Apostoli? Stellæ in Cælo: Apostoli super cælos. Quæ sursum sunt, inquit Apostolus, sapite, ubi Christus est in dextra Patris sedens. Stellæ de igne insensibili: Apostoli de igne intelligibili. Stellæ in nocte lucent, in die obscurantur; Apostoli in die & in nocte suis radiis, hoc est virtutibus effulgent. Stellæ orto sole obscurantur, Apostoli

Apostoli Sole Justitiæ resplendente sub claritate lucescunt. Stellæ in resurrectione cadent sicut folia: Apostoli in resurrectione rapiuntur in aëra nubibus: Et in illis quidem sideribus alius Antifer, alius Lucifer appellatur: in Apostolis autem nullus Antifer est, omnes Luciferi: & ideo stellis majores Apostoli. Et quicumque eos luminaria vocaverit mundi, non peccabit: non solum dum essent in corpore, sed etiam magis nunc, quando de hac vita migrarunt.

℞. Vidi conjunctos.

LECTIO VI.

PERagrarunt piscatores orbem terrarum: & infirmum eum invenientes, ad sanitatem reduxerunt, & in ruina positum ad stabilitatem revocaverunt, non scuta moventes, non arcus tendentes, non sagittas mittentes, non pecunias largientes, non eloquentiæ confidentes. Et erant nudi quidem sæculo, sed induti Christum pauperes, sed divites; pecunia indigentes, sed regnum Cælorum possidentes. Non habentes humana solatia, habentes autem Dominum suum. Ego enim, inquit, vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi.

℞. Beati estis.

LECTIO VII.

PERagrarunt universum orbem terrarum oves simul cum lupis. Quis vidit? quis audivit? Dicit: mittam vos ut oves in medio lu-

porum. Quis unquam Pastor oves mittit in medio luporum? sed magis si viderit lupos, congregat oves. At verò Christus è contrario fecit: oves ad lupos direxit, & vulneratæ à bestiis non sunt, sed magis lupi ad ovium mansuetudinem sunt conversi.

℞. Isti sunt.

LECTIO VIII.

UBi sunt nunc, qui audeant Ecclesiæ contraire? quando novella erat, in nullo potuit lædi; & nunc, quando usque ad Cælum pervenit, existimas eam posse superari? Et tunc quidem, cum undecim essent Apostoli, nullus eos superare potuit, sed pauci homines totum ceperunt mundum: & nunc quando terra & mare, & orbis, & inhabitabiles regiones, & civitates, & omnes fines terræ pietate repleti sunt; putas eam te posse lædere? sed non poteris. Christus enim propter eam passus est, portæ inferi non prævalebunt adversus eam. Facilius Cælum exterminari potest, & terra perire, quam aliquid mali pati Ecclesia.

℞. Constitues eos.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

LECTIO IX. Cap. 9.

IN illo tempore: Convocatis Jesus duodecim Apostolis, dedit illis

illis v
omnia
curare

Homil

BEn
ad
atque
sicut
rem,
stolis
ut cu
omnes

℞.

SEd
be
cipere
testat
faciun
tatem
in no

℞.

ET
tasse
bus i
Cælo
mum
misit
prom
retur
fiden
sa:
præd
℞.

illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Præsb.

BENIGNUS & CLEMENS Dominus ac Magister non invidet servis atque Discipulis virtutes suas. Et sicut ipse curaverat omnem languorem, & omnem infirmitatem; Apostolis quoque suis tribuit potestatem, ut curarent omnem infirmitatem, omnemque languorem.

℞. Isti sunt, qui viventes.

LECTIO X.

SED multa distantia est inter habere & tribuere, donare & accipere. Iste quodcunque agit, potestate Domini agit: illi si quid faciunt, imbecillitatem suam, & virtutem Domini confitentur dicentes: in nomine JESU surge & ambula.

℞. Isti sunt Viri Sancti.

LECTIO XI.

ET misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. Fortasse enim nemo crederet hominibus illiteratis promittentibus regna Cælorum. Ideo concessit illis primum potestatem signorum; & tunc misit prædicare regnum Dei, ut promissorum magnitudinem attestaretur etiam magnitudo factorum; fidemque daret verbis virtus ostensa: & nova facerent, qui nova prædicarent.

℞. Qui sunt isti.

LECTIO XII.

VERUM signa quæ tunc per Apostolos corporaliter fiebant, quotidie in Sancta Ecclesia per Sanctos Prædicatores spiritualiter fiunt. Cum in Fide quis infirmus, eorum prædicatione roboratur ad Fidem: cum mortuus quis in peccatis, gratia & misericordia Dei compunctus, per eorum eruditionem resuscitatur, ad pœnitentiam & confessionem peccatorum suorum, dignaque emendatione vitam merebitur sempiternam.

℞. Ite in orbem universum, & prædicate dicentes: * Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit.

℣. Euntes in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ. Qui crediderit.

Gloria Patri. Qui crediderit.

Sequentia S. Evangelii secundum Lucam. C. 9.

IN illo tempore: Convocatis JESUS duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent. Et misit illos prædicare regnum Dei, & sanare infirmos. Et ait ad illos: nihil tuleritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecuniam, neque duas tunicas habeatis: Et in quamcunque domum intraveritis, ibi manete, & inde ne exeatis. Et quicumque non receperint vos; exeuntes de Civitate illa, etiam pulverem pedum vestrorum excutite in

in testimonium supra illos. Egressi autem circuibant per Castella Evangelizantes & curantes ubique.

Oratio. Deus, qui Ecclesiam tuam. *ut supra.*

Ad Benedictus Antiphona.

Convocatís JESUS duodecim Apostolís, dedit illis virtutem & potestatem super omnia dæmonia, & ut languores curarent.

In 2dis Vesp: ad Mag: Ant:

Egressi duodecim Apostoli, circuibant per Castella, Evangelizantes & prædicantes ubique.

DIE XVI. JULII.

In Festo SS. Andrea ac Benedicti Martyrum. Duplex 2da Clas:

Omnia de Comm. plurim. Martyr. præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui nos concedis Sanctorum Martyrum tuorum Andreae & Benedicti natalitia colere: da nobis in æterna beatitudine de eorum societate gaudere. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones.

Fratres, debitores sumus. *de eod. Comm.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Sanctus Andreas Suiradus, quem alii Zoëardum nominant, ex Po-

loniæ Provincia ortus, Christiana Religione tum primum in Polonia & Hungaria florente, vitam Monasticam in Cænobio Zabor dicto, apud Nitriam Civitatem, sub Philippo Abbate professus est. Miram illius Viri abstinencia, carnisque mortificatio prædicatur: quippe qui præter triduanam frequentem inedia, Quadragesimam quoque Solis quadraginta nuciis contentus transigeret: nihilominus tamen interdiu operaretur, noctu verò vix quidquam quietis caperet. Sedenti enim juxta spineam sepem somnus erat, lumbisque catenâ occulta æreâ præinctis.

R. Sancti tui Domine.

LECTIO VI.

Verumtamen in tanta ciborum paritate, nunquam ab elaboratione cessavit: sed accepta securi solitarium Sylvæ penetrabat recessum, ibidemque tamdiu in opere persistebat, quoad nimio labore fractus, humi laberetur. Accidit autem, ut die quodam sic instar mortui jaceret, cumque dubio procul, ab omni humano solatio destitutus, extremum spiritum edidisset; tum ecce subito juvenis eximio præfulgens candore, qui eum vehiculo impositum ad cellam perduxit, ac protinus evanuit: tum verò Andreas, ut collectis viribus cognovit benignâ Dei misericordiâ tanto periculo se esse liberatum, exultare & gratias agere capit; Benedictum suum Discipulum, ne antediem obitus sui rem admirabilem

lem promulgaret, juramentò obstrinxit.

℞. Verbera carnificum.

LECTIO VII.

Cum jam extremus immineret vitæ dies, tum Andreas illis, qui eum circumstabant, præcepit, ne quid vestimentorum, quibus operiebatur, auferrent; usque dum Abbas ipse Philippus, qui accersitus expectabatur, adesset. Abbas autem eò defunctò adveniens, ut primum Sacrum corpus de more lavandum attigit, catenam æneam ipsis visceribus penitus inhærentem invenit. Prorsus quidem hoc Martyrii genus occultum mansisset, nisi ad umbilicum ligati nodus apparuisset metalli. Soluta vero catena dum ex corpore trahebatur, costarum sonus elisarum omnium aures cum horrore replebat.

℞. Tanquam aurum.

LECTIO VIII.

Andræ in hujusmodi sanctis exercitiis defuncto, Benedictus ejus Discipulus genere itidem Polonus successit: Magistrique mores & vitam imitatus, triennio supervixit. A latronibus denique spe inveniendæ pecuniæ trucidatus, & in flumen proximum Vagum nomine projectus est. Ubi corpus ejus demersum, anno toto sub aquis delituit: tandem aquilæ locum quotidie observantis indicio inventum est integrum & incorruptum; in

Temploque Sancti Emmerami corpori sui Magistri appositum est.

℞. Certamen magnum.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Descendens JESUS de monte. de Communi Martyrum.

S. Hyacinthi Confessoris Festum celebratur in Polonia Dominica proxima post Festum Assumptionis B. V. M. sub ritu duplici, ex Indulto Sedis Apostolicæ.

Extra Poloniam. xvi. Augusti. Omnia ut in Brevariario die ut supra.

DIE XVIII. JULII.

In Festo S. Simonis de Lipnica Confessoris non Pontif: Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif: 2do loco, præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni.

O R A T I O.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Beatum Simonem Confessorem tuum, Evangelicæ prædicationis gratia sublimasti: concede propitius, ut ejus salutaris doctrinæ pabulo nutriti, quæ tibi sunt placita exequentes, per semitas justitiæ ad Cœlestem patriam feliciter pervenire valeamus. Per Dominum nostrum.

In secundo. Nocturno.

LECTIO V.

Simon in Oppido Lipnica Regni Poloniæ, piis honestisque Parentibus natus, ab ineunte ætate non obscuras exhibuit futuræ virtutis significationes; nam & Deiparam summo studio colebat, & pueriles ludos aspernabatur. Cracoviam studiorum causa missus, ibidem summa cum laude versatus est, & bonis artibus, liberalibusque disciplinis eruditus, in ea Academia primum gradum obtinuit, sed non multo post, cum Ordo Minorum Observantium, S. Joannis à Capistrano opera tunc temporis in Poloniam invectus, sanctitatis fama clareret, illud vivendi institutum, ut Deo liberius inserviret, complexus est.

ꝛ. Honestum fecit.

LECTIO VI.

IN Religione rerum Cœlestium contemplationi assiduè addictus, corpus ciliciò, flagellîs, longaue esurie macerabat. Ferventissimo erga Deiparam amore actus, plures horas quotidie in precibus eidem fundendis suaviter impendebat, diebusque illi sacris cilicio, quod continenter gestare consuevit, aliud asperius superaddebat. Præ maxima animi demissione vilissima quæque Cœnobii munera obire, hominum præconia, honoresque fugere, convicia verò, & adversa patientissimè ferre solemne habuit; castitatis perpetuus custos, à mulie-

rum conspectu semper abhorruit. Delato sibi concionandi munere, tantâ eloquentiâ, tantoque fervore functus est, ut plures è vitiorum cæno ad rectam salutis semitam reduxerit: plures etiam ad mundi contemptum pertraxerit.

ꝛ. Amavit eum.

LECTIO VII.

Martyrii æstuans desiderio, in Palæstinam non sine magnis itineris incommodis profectus est. Sed spe sublata martyrii, postquam loca illa, in quibus redemptionis nostræ mysteria acta sunt, intima effusaque spiritus consolatione visitasset, Cracoviam reversus est; ubi consuetis exercitationibus sedulam operam navabat. Denique cum pestilentix morbus in eadem Urbe maximè grassaretur, & Simon, ut erat charitatè plenus, agrotantibus Sacramenta administrare, monita salutis exhibere, quoquò modo opitulari non prætermitteret, eodem & ipse morbo correpius ad extremum vitæ pervenit.

ꝛ. Jste homo.

LECTIO VIII.

JTaque mortem nihil timens, cupiens dissolvi & esse cum Christo, oculis in Christi è Cruce pendentis imaginem defixis, spiritum placidissimè Deo reddidit, Annò à partu Virginis Millesimò quadringentesimò octogesimò secundo, Quinto decimo Kalendas Augusti. Ejus corpus in Ecclesia S. Bernardini

dini
delat
racul
fidel
liore
auter
riam
Sedes

ꝛ.

DO
Post

In
gin
Omni

D
præ
Con
sum
tæ p
& p
te p
Per
In
Virg

C
rum
geni

dini sui Ordinis prope Cracoviam delatum innumeris cepit clarere miraculis: quare paucos post annos, ut fidelium cultui fieret satis, in nobiliorem locum translatum est. Hunc autem cultum ob hominum memoriam eidem exhibitum Apostolica Sedes comprobavit.

ꝛ. Desiderium animæ.

DOMINICA PROXIMA

Post diem 24. Julii, vel hac ipsa die, si occurrit.

In Festo S. Cunegundis Virginis. Duplex I. Classis.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, qua sequuntur.

ORATIO.

DEUS qui Beatam Cunegundem dulcedinis tuæ benedictionibus prævenisti, ac Virginem etiam in Conjugio conservasti, præsta quæsumus: ut ipsa intercedente per vitæ puritatem tibi jugiter adhærere, & per ejus vestigia gradientes ad te pervenire feliciter mereamur. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones. De Virginibus. De Comm. Virginum.

In Secundo Nocturno.

LECTIO V.

Cunegundis Hungariæ Rege Bela, & Maria Alexii Græcorum Imperatoris Filia Parentibus genita, SS. Vladislai, Hedvigis,

Salomeæ, Elisabeth, & Ludovici non minus illustrium virtutum, quam Regii sanguinis cognatione præfulsit. Cum adhuc in utero gestaretur, clara voce cælitus emissa, Mater didicit se prolem eximie sanctitatis parituram. Vix autem in lucem edita, linguam in verba mirabiliter solvit, quibus Beatam Virginem Cœlorum Reginam salutavit. Tum veluti infantie impedimenta nesciret, admiranda præbuit futuræ sanctitatis argumenta; nam quartis & sextis quibusque feriis semel tantum lac sugebat. Cumque inter Nutricis ulnas Missæ Sacrificio interesset, Sanctissima JESU & Mariæ Nomina cum proferrentur, demisso capite venerabatur, oculisque in Cœlum intentis, tota in Sacrorum Mysteriorum contemplatione defixa videbatur.

ꝛ. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Pueritiam jugi Divinarum rerum meditationi ac jejuniis addicta, fundendis præcibus, eleemosinis erogandis, aliisque piis operibus transiegit. Custodiendæ autem Virginitatis studium tunc maxime probavit, cum proposito conjugio diu obluctata, sed Parentibus tamen morem gerere coacta, & Boleslao Poloniæ duci in Matrimonium tradita; prima nuptiarum nocte suasionibus, præcibusque impetravit, ut sibi virginitatem colere liceret; deinde tanto illum puritatis amore inflammavit: ut pari consensu cum intacta Conjuge castitatem emissio voto

vorò servandam perpetuò statuerit, quo Pudici cognomentum adeptus est. Polonico autem Regno tam virtutum exemplis mirificè consuluit, quàm impetratis à Deo beneficiis, interque illud præcipuè celebratur, quod Salisfodinam, unde opulentissimi redditus Regno proveniunt, mirabiliter obtinuerit.

℞. Dilexisti.

LECTIO VII.

Mortuo Boleslao Poloniæ regimen constantissimè recusavit, curisque omnibus exuta, & facultatibus in pauperes distributis, Ordinem S. Claræ in Monasterio Sandecensi, quod ipsa condiderat, professæ est. Ibi cùm aquarum inopia Sorores laborarent, flumini haud procul decurrenti imperavit, ut alveo diverteret, & cursum, quem bacillo aquis designaverat, per acclivia licet loca teneret, Deoque famulæ suæ precibus annuente Monasterii necessitatibus insigni miraculo provisum est.

℞. Prudentes Virgines.

LECTIO VIII.

Cum autem in eodem Monasterio annos tredecim sanctissimè vixisset, maximis virtutibus, signisque ac Prophetiæ dono illustris, præcognita mortis hora placidissimè quievit in Domino die vigesima quarta Julii, Annò Salutis Ducen-tesimò nonagesimò secundò supra Millesimum, Cujus anima niveo amictu ornata, inter Angelorum

Choros Cælum ascendere visa est, ejusque immortalem gloriam innu-mera deinde miracula comprobaverunt; nam captivi libertatem, cæci visum, ægri plurimi sanitatem, à morbis gravissimis ipsa intercedente recuperarunt, ac mortui plerique in vitam revocati sunt. Itaque antiquissimum cultum, quo per universam Poloniam celebrabatur, Alexander Papa VIII. approbavit, & Clemens Papa XI. eandem in primariam ejusdem Regni & Magni Ducatûs Lithuaniae Patronam ritè electam confirmavit.

℞. Affèrentur Regni.

In III. Nocturno Homilia in Evang: Simile est Regnum Cælorum decem Virginitibus. de Comm. Virg.

DIE XXX. JULII.

In Festo B. Ceslai Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

O R A T I O.

DEUS, qui Beatum Ceslaum Virgineo morum candore præditum, & salutis animarum zelo succensum in diversis Nationum Populis operum sanctitate, & fidei propagatione mirabilem effecisti: præsta quæsumus, ut ejus intercessionem simul semper in Fide stabiles, & ad te, qui solus es æternæ salutis Auctor ac Largitor, misericordiae

diæ t
mus.
In
stus.

B
Ea
n
drova
cia C
viens
ætatis
critati
virtut
genua
muis
omnil
admin
niorib
tia ex
adoles
covien
ibi T
peram
Italia
covian
vone
miria
ctus,
& an
tam r
etiam
quaqu
ret,
mneso
ret v
dibus
exopt
℞.

diæ tuæ munere pervenire valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones. Justus. de Comm. Conf: non Pontif:

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

BEatus Ceslaus S. Hyacinthi Germanus Frater, è Nobilissima Odrovaziorum Prosapia, in Provincia Opoliensi, Diocesis Vratislaviensis ortus est: ab ipso ineuntis ætatis principio plurima futuræ sanctitatis indicia, & Christianarum virtutum specimina prodidit. Ingenua, qua pollebat, Indoles, eximius morum candor ac pietas, illum omnibus non minus amabilem, quàm admirabilem reddiderunt. Humanioribus literis apprimè in pueritia excultus in Italiam, cùm jam adolevisset, ab Jvone Episcopo Cracoviensi Patruo suo missus est, ut ibi Theologiæ & Jurisprudentiæ operam navaret. Post emensum in Italia studiorum curriculum Cracoviam reversus, & ab eodem Jvone Canonicus & Custos Sandomiriæ in Ecclesia S. Mariæ factus, nihil secundum Deum priùs & antiquiùs habuit, quàm ut vitam non tantùm à criminibus, sed etiam à suspitione criminum undequaque puram & inculpatam duceret, quo aliis præiret exemplo, omnesque Christianas in se exprimeret virtutes, quarum amorem cordibus omnium inserere summopere exoptabat.

R. Honestum fecit.

LECTIO VI.

DUm autem omnibus perfecti Canonici officiis jugi sollicitudine fungeretur, contigit, ut Jvo Episcopus Romam profecturus, eum sibi itineris comitem adsciverit. Romam appulsus Ceslaus famâ sanctimonix & miraculorum Viri Dei Dominici Ordinis Prædicatorum Fundatoris auditâ, nil cunctatus impulsu Spiritûs S. mundo nuntium remisit, & ab eodem Sanctissimo Patriarcha habitum Religionis suscepit, in qua tanquam in fertili agro Viri doctrinæ magnitudine, & vitæ sanctitate præstantes, nunquam alii ex aliis continenter propagari, & proseminari desiderunt: in Ordinem Prædicatorum cooptatus ita sub disciplina S. Patris Dominici profecit, ut tanquam exemplum continentix, frugalitatis & obedientix omnibus proponeretur. In Vigiliis, jejuniis, carnis maceratione, orationibus, aliisque idgenus Legum sui Ordinis observationibus ita assiduè erat exercitatus, ut verus & omnibus suis absolutus Beatissimi Patris Dominici Filius videretur.

R. Amavit eum.

LECTIO VII.

Post exactum Tyrocinium zelo flagrans salutis animarum, à S. Patriarcha obnixè postulavit, ut ad Oras Septemtrionales, quas in tenebris & in umbra mortis detinebat infidelitatis error & ignorantia, mitteretur. Voti compos factus,

pri-

primum Pragæ Bohemorum Metropolitim se contulit, ibique cum uberrimo animarum lucro Verbum Dei prædicavit, & totam illam Urbem in sui admirationem rapuit. Deinde totam Silesiam prædicationis causa pedibus circumcursans, relicto ubique suavissimo virtutum odore, errantes veritatem edocuit, carnales affectus dissipavit, peccatores ad poenitentiam pellexit, frigida hominum pectora Divino amore inflammavit, copiosumque fructum in horrea Domini, ad cuius gloriam jugiter & unice anhelabat, convexit.

℞. Jste homo.

LECTIO VIII.

Dum Tartari Poloniam, & Silesiam ferro, flammaque devastarent, pie creditum est, Ceslaum, qui sæviante hostium furore in Castrum Vratislaviense unâ cum aliis Christi fidelibus confugerat, precibus suis ac lachrymis ad Deum effusis hanc Urbem defendisse. Tandem plenus meritis obiit Vratislaviæ in Monasterio sui Ordinis Annò Millesimò ducentesimo quadragesimò secundò. Ad ejus Sepulchrum populus venerationis ergo certatim confluere, eique cæpit exhibere cultum, quem in S. Rituum Congregatione maturo examine perpensum Clemens XI. Pontifex Maximus approbavit, & universo Prædicatorum Ordini concessit, ut Officium de B. Ceslao celebraret. Quod Clemens Papa XII. ad Regnum Poloniæ, & Provincias annexas extendit.

℞. Desiderium animæ.

In III. Noct. Homilia in Evang. Designavit Dominus. ut in Comuni Evangelistarum.

DIE II. AUGUSTI.

In Festo S. Hieronymi Emiliani Conf. Officium Duplex minus. Pro quo Decretum Clementis XIV. Pontif. Maximi editum: Urbis & Orbis. Die 2. Septembris Anno 1769.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter Sequen.

O R A T I O.

DEUS, misericordiarum Pater, per merita & intercessionem Beati Hieronymi, quem orphanis adjutorem & Patrem esse voluisti: concede, ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur & sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones. Justus. de Comm. Confes: non Pontif.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Hieronymus, è gente patricia Emiliana Venetiis ortus, à prima adolescentia militiæ addictus, difficillimis Reipublicæ temporibus Castro Novo, ad Quarum in montibus Tarvisinis præficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrium

vang. Com-
I.
Æ-
Du-
De-
Pon-
Urbis
tem-
Pontif.
Pater,
em Be-
is ad-
con-
S, quo
fide-
inum.
es. Ju-
Pontif.
cia Æ-
à pri-
dictus,
poribus
mon-
Arce
teterrim-
um

mun carcerem detruditur, mani-
bus ac pedibus vinctus, cui omni
humana ope destituto Beatissima Vir-
go, ejus precibus exorata, clemens
adest, vincula solvit, & per medios
hostes, qui vias omnes obsederant,
in Tarvisii conspectum incolumem
duxit. Urbem ingressus ad Deipa-
ræ aram, cui se voverat, manicas,
compedes, catenas, quas secum de-
tulerat, in accepti beneficii testi-
monium suspendit. Reversus Ve-
netias cepit pietatis studia impen-
sius colere, in pauperes mirè effu-
sus, sed puerorum præsertim miser-
tus, qui parentibus orbat, egeni,
& sordidi per urbem vagabantur,
quos in ædes à se conductas rece-
pit de suo alendos, & Christianis
moribus imbuendos.

Æ. Honestum fecit.

LECTIO VI.

PER eos dies Venetias appulerant
Beatus Cajetanus, & Joannes Pe-
trus Caraffa, postmodum Paulus
Quartus, qui Hieronymi spiritu,
novoque instituto colligendi Orpha-
nos probato, illum in Incurabilium
Hospitale adduxerunt, in quo Or-
phanos simul educaret, atque æ-
grotis pari charitate inserviret. Mox
eorundem hortatu in proximam con-
tinentem profectus, Brixie primùm,
deinde Bergomi, atque Novocomi
Orphanotrophia erexit; Bergomi præ-
sertim, ubi præter duo, pro pueris
unum, & pro puellis alterum; do-
mum excipiendis, novo in illis re-
gionibus exemplo, mulieribus à tur-
pi vita ad pœnitentiam conversis

aperuit. Somaschæ demum subsi-
stens, in humili pago agri, Bergo-
mensis ad Venetæ ditionis fines,
sibi ac suis ibi sedem constituit, for-
mamque induxit Congregationis,
cui propterea à Somascha nomen fa-
ctum, quam subinde auctam & pro-
pagatam, nedum Orphanorum re-
gimini & Ecclesiarum cultui, sed
ad majorem Christianæ Reipublicæ
utilitatem, adolescentium in lite-
ris, & bonis moribus institutioni in
Collegiis, Academiis, & Semina-
riis addictam Sanctus Pius Quintus
inter Religiosos Ordines adscripsit,
cæterique Pontifices privilegiis or-
narunt.

Æ. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

ORphanis colligendis intentus
Mediolanum proficiscitur, atq,
Ticinum, & utrobique collectis
agminibus puerorum tectum, victum,
vestem, Magistros, nobilibus Vi-
ris faventibus, providè constituit.
Inde Somascham redux, omnibus
omnia factus, à nullo abhorrebat o-
pere, quod in proximi bonum ce-
dere prævideret. Agricolis immi-
xtus per agros sparsis, dum se il-
lis adiutorem in metendis frugibus
præbet, mysteria Fidei explicabat,
puerorum capita prurigne fœda ab-
stergens, & patienter tractans cu-
rabat, putridis rusticorum vulneri-
bus medebatur, eo successu, ut gra-
tia curationum donatus censeretur.

Æ. Iste homo perfecit.

LECTIO VIII.

IN monte, qui Somaschæ immi-
net, reperta specu, in illam se
abdidit, ubi se flagellis cædens,
dies integros jejunos transigens, o-
ratione in plurimam noctem pro-
tracta, super nudo saxo brevem so-
mnum carpens, sui aliorumque no-
xarum poenas luebat. In hujus spe-
cûs interiori recessu ex arido silice
extillat aqua, precibus servi Dei
ut constans traditio est, impetrata,
quæ usque in hodiernam diem ju-
giter manans, & in varias regiones
delata, ægris sanitatem plerumque
conciliat. Tandem ex contagione,
quæ per omnem vallem serpebat,
dum ægrotantibus inservit, & vita
functos propriis humeris ad sepul-
turam defert, contracto morbô, an-
nos natus sex & quinquaginta, quam
paulo ante prædixerat, pretiosam
mortem obiit, annô millesimô quin-
gentesimô trigesimô septimô: quem
pluribus in vita & post mortem
miraculis illustrem Benedictus De-
cimus quartus Beatorum, Clemens
verò Decimus tertius, Sanctorum
fastis solemniter adscripsit.

ꝫ. Desiderium animæ.

In tertio Nocturno.

*Lectio S. Evangelii secun-
dum Matheum.*

LECTIO IX. c. 19. v. 13.

IN illo tempore: Oblati sunt JESU
parvuli, ut manus eis impone-
ret & oraret. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Hom 62. in Math.

CUr Discipuli pueros abigebant?
Dignitatis causâ. Quid ergo
ille? Ut doceat illos modestè sa-
pere, fastumque mundanum concul-
care, & suscipit & ulnis comple-
ctitur, talibusque Regnum Cœlo-
rum pollicetur; id quod etiam di-
xit superiùs. Et nos igitur si vo-
lumus hæredes esse Cœlorum, hanc
virtutem cum diligentia magna se-
ctemur. Hoc est enim Philosophiæ
culmen, simplicem esse cum pru-
dentia. Hæc vita est Angelica. A-
nima enim pueruli omnibus animi
morbis vacua est: non memoriam
retinet injuriarum, sed eas inferen-
tes adit, ut amicos, ac si nihil fa-
ctum esset. Et quamvis à Matre
verberibus cædatur, eam semper
quærit, & omnibus anteponit.
ꝫ. Iste est, qui ante Deum.

LECTIO X.

SI Reginam ipsi ostendas diade-
mate ornatam, non præfert eam
matri pannis detritis vestitæ, mal-
letque illam incultam videre, quàm
Reginam mirificè amictam. Nam
quod suum, quod alienum est, non
ex paupertate vel divitiis, sed ex
amore æstimare solet, & nihil plùs
requirit, quàm necessaria, atque ut
lacte repletus est, statim à mam-
ma abscedit. Non eisdem, quibus
nos erumnis præmitur, nec pecu-
niarum jactura, rebusque similibus,
nec iisdem, quibus nos, fluxis re-
bus

bus latatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: Talium est Regnum Cœlorum, ut ex proposito voluntatis illa operemur, quæ natura sua pueri faciunt.

R. Sint iumbi vestri.

LECTIO XI.

Quia enim Pharisei non aliunde, quam à nequitia & arrogantia ad agendum ferebantur, ubique discipulos suos simplices esse jubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus & primi consessus.

R. Beatus Vir.

LECTIO XII.

Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum Orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos prævenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem à vulgo expetere, vel ante alios se efferre. Nam etiamsi hæc parva videntur esse, at malis ingentibus causam præbent. Sic enim instituti Pharisei in malorum culmen ascenderunt; salutationes, primos consessus, & medios requirentes, hinc in ardentem gloriæ cupiditatem, inde verò in impietatem lapsi sunt.

R. O Beati Viri.

Sequentia S. Evangelii secundum Matheum. c. 19. v. 13.

IN illo tempore: Oblati sunt IESU parvuli, ut manus eis imponeret & oraret. Discipuli autem

increpabant eos. Jesus verò ait eis: Sinite parvulos, & nolite eos prohibere ad me venire: talium est enim regnum Cœlorum. Et cum imposuisset eis manus, abiit inde. Et ecce unus accedens, ait illi: Magister bone, quid boni faciam, ut habeam vitam æternam? Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? Unus est bonus Deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serva mandata; Dicit illi: Quæ? Jesus autem dixit: Non homicidium facies: Non adulterabis: Non facies furtum. Non falsum testimonium dices: Honora Patrem tuum & Matrem tuam, & diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodivi à juventute mea, quid adhuc mihi deest? Ait illi Jesus: Si vis perfectus esse, vende, vende, quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in Cœlo: & veni, sequere me.

Oratio. Deus, misericordiarum Pater. ut supra. Missa propria.

DIE XI. AUGUSTI.

In Festo S. Camilli de Lellis Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm: Conf. non Pontif: exceptis iis, quæ sequuntur.

O R A T I O.

DEUS, qui Sanctum Camillum ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari charitatis prærogativa decorasti: ejus, quæsumus, meritis spiritum nobis tuæ

tuæ dilectionis infunde, ut in hora exitus nostri hostem vincere, & ad Cœlestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum &c. in unitate ejusdem Spiritus.

In Hymno 3. Versus mutatur.

In primo Noct: Lectiones.

Justus si morte. ut in eodem Communi.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

CAmillus Bucclānici Theatinæ Diœcesis Oppido, ex Nobili Lelliorum familia natus est, Matre Sexagenaria, cui gravidæ visum est per quietem puerulum Crucis signo in pectore munitum, & agminis puerorum idem signum gestantium præcuntem se peperisse. Adolescens rem militarem secutus, sæculi vitiis aliquamdiu indulsit, donec vigesimum quintum agens ætatis annum; tanto supernæ gratiæ lumine, Divinæque offensæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lachrymarum imbre illico perfusus, æteactæ vitæ sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quò id contigit Purificationis Beatissimæ Virginis MARIÆ Festo die, ad Fratres Minores, quos Capucinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur, summis precibus exoravit. Voti compos semel, atque iterum factus est, sed fædo ulcere, quo aliquando la-

boraverat, in ejus tibia iteratò recrudescente, Divinæ Providentiæ majora de eo disponentis consilio humiliter se subjecit, suique victor illius Religionis bis expetitum & susceptum habitum, bis dimisit.
R. Honestum fecit.

LECTIO VI.

ROmam profectus in Nosocomium, quod insanabilium dicitur, receptus est; cujus etiam administrationem, ob perfectas ejus virtutes, sibi demandatam summa integritate ac sollicitudine verè paterna perēgit. Omnium ægrorum Servum se reputans, eorum sternere lectulos sordes tēgere, ulceribus mederi, agonique extremo piis precibus & cohortationibus opem ferre solemne habuit. Quibus in muneribus præclara præbuit admirabilis patientiæ, invictæ fortitudinis, & heroicæ charitatis exempla. Verùm cum animarum in extremis periclitantium, quod unicè intendebat, levamini subsidium literarum plurimum conferre intelligeret, triginta duos annos natus, in primis Grammaticæ elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit.

R. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

Sacerdotio postea ritè initiatus, nonnullis sibi adjunctis Sociis, prima jecit Congregationis Clericorum Regularium infirmis ministrantium fundamenta, irritò conatu obnitente humani generis hoste: Nam

Camil-

Camillus cœlesti voce è Christi Crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio protendentis, simulacro emissa, mirabiliter confirmatus, Ordinem suum à Sede Apostolica approbari obtinuit. Sodalibus quartò obstrictis maximè arduò votò, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod institutum quàm foret Deo acceptatum, & animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Neri, qui Camillo à Sacris Confessionibus erat, comprobavit, dum ejus Alumnis decedentium agoni opem ferentibus Angelos suggerentes verba sapiùs se vidisse testatus est.

R. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

Actioribus hisce vinculis ægrotantium ministerio mancipatus mirum est, quā alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, die noctuque ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus vilissima quæque officia demississimò obsequiò, flexisque ple- rumque genibùs, vèluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari promptoque animo arripiebat; utq; omnium indigentis præsto esset; generalem Ordinis Præfecturam, Cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus verò illius, erga miseros amor tum maximè effulsit, cum & urbs contagiosò morbo primùm, deinde extrema annonæ

laboraret inopia, & Nolæ in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum, & proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, & Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiæ dono & gratia sanitarum præditus, arcana quoque cordium inspexit; ejusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, jejuniis, & assiduis attritus laboribus cum pelle tantum & ossibus constare videretur, quinque molestis æquè, ac diutinis morbis (quos misericordias Domini appellabat) fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romæ inter suavissima JESU & Mariæ Nomina ad ea verba: Mitis atque festivus Christi JESU tibi aspectus appareat, quā prædixerat horā, obdormivit in Domino, pridie Idus Julii, Anno salutis Millesimò sexcentèsimò decimò quartò, ætatis suæ Sexagesimò quartò: Quem pluribus illustrem miraculis Benedictus XIV. solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

R. Desiderium animæ.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem.

LECTIO IX. Cap. 15.

IN illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis. Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.
Homi-

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract: 83. in Joann: Evang.

Quid putamus, Fratres mei: Numquidnam solùm ejus de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? Nonne est & aliud majus, ut diligamus Deum? Aut verò de sola nobis dilectione mandavit: ut alia non requiramus? Tria tamen commendat Apostolus dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitas, tria hæc; major autem horum charitas.

ꝫ. Jste est, qui ante Deum.

LECTIO X.

ET si in charitate, hoc est in dilectione concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse non sola. De Fide igitur nobis quàm multa mandata sunt; quàm multa de Spe? Quis potest cuncta colligere? Quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait Apostolus: plenitudo legis charitas.

ꝫ. Sint lumbi vestri præcincti.

LECTIO XI.

Ubi ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario Fides & Spes: Et ubi dilectio proximi, ibi ne-

cessario dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tanquam se ipsum? quandoquidem non diligit & seipsum. est quippe impius & iniquus. Qui autem diligit iniquitatem, non planè diligit, sed odit animam suam.
ꝫ. Beatus Vir.

LECTIO XII.

Hoc ergo præceptum Domini tenemus, ut nos invicem diligamus; & quidquid aliud præcepit, faciamus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines, sicut homines. Nam ut discernetur, adjunctum est: Sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? Ad hoc ergo & nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus à cæteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia non diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt: ipsi se diligunt: ergo ut se diligant, Deum diligant. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus. Pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus.

ꝫ. O! Beati Viri.

Evangelium. Hoc est præceptum meum. de Communi Apostolorum.

Oratio. Deus, qui S. Camillum. ut supra.

DIE SECUNDA.

Infra Octavam Assumpt: B. V. M.

Lectiones primi Nocturni.

De Sermone S. Joannis Damasceni.

LECTIO I.

Jubilemus in Arca Domini Dei, toto animo, & muri cadent Jerichunteni, contrarium inquam potestatum infestæ munitiones. Cum David exultemus Spiritu: Arca enim Domini hodie requievit. Clamemus cum Gabriele, qui primum locum obtinet inter Angelos; Ave gratia plena, Dominus tecum, ave gaudii pelagus inexhaustum, ave unicum molestiarum levamen, ave omnium cordis dolorum medicamentum. Ave Sancta Virgo, per quam mors quidem expulsa, vita autem introducta.

LECTIO II.

TU ergo, o! Sacrorum Sepulchrorum Sacratissimum! post Domini quidem Sepulchrum, quod vitæ dedit principium, quod fuit fons Resurrectionis, tecum enim loquar tanquam cum animato, ubi nam est aurum illud purum, quod manus Apostolorum in te condiderunt? Ubi divitiæ, quæ consumi nequeunt, ubi pretiosus ille thesaurus, qui vitam susceperit? Ubi novum volumen, in quo ineffabiliter Deus Verbum sine manu inscriptum fuit? Ubi abyssus gratiæ? ubi pelagus curationum? Ubi est desiderabile illud Deiparæ Corpus.

LECTIO III.

Quid quæritis in Sepulchro Eam, quæ ad Cœlestia translata est tabernacula? cur à me rationem custodiæ expescitis? non possum ego Divinis jussis resistere. Sacrosanctum illud Corpus, quod mihi quoque sanctitatem impertivit, ac pretiosissimi unquenti fragrantia me replevit, & divinum Templum effecit; relictis Syndonibus, abiit raptum sublime, comitantibus Angelis, Archangelis, & omnibus Cœlestibus Potentiis: nunc me circumdant Angeli, nunc Divina in me habitat gratia; ego evasi officina medicinæ ægrotantibus, ego fons perennis curationum, ego remedium adversus dæmones, ego civitas refugii omnibus ad me confugientibus.

DIE XVI. AUGUSTI.

In Festo Sancti Rochi Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui es gloriosus in gloria Sanctorum, qui cunctis ad eorum patrocinia confugientibus suæ petitionis salutarem præstas effectum: concede plebi tuæ, ut intercedente B. Rocho Confessore tuo; quæ in ejus commemoratione se devotam exhibet, à languore epidemiæ, quam in suo corpore pro tui Nominis

minis gloria passus est, sit libera,
& tuo Nomini semper sit devota.
Per Dominum nostrum.

*In primo Noct: Lectiones. De
Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

BEatus Rochus monte Pessulano Narbonensis Galliarum Civitate non ignobili olim Agatha, sive Agathapolis dicta natus, jam ab ipso partu Coelesti futuræ sanctitatis signo est insignitus: nimirum Parentes ejus Joannes, & Libera longeva ætate proveci, & ante steriles, voto concepti, ac frequentissimis precibus filium hunc tandem impetrarunt; quem nascentem novo miraculo rubea Cruce in pectore insignitum Parentes, vicinique omnes sunt admirati. Expectationem Coelestis augurii Rochus non fefellit: ecce enim adhuc infantulus maternæ pietatis imitator, quartæ & sextæ feriarum cujusque hebdomadæ jejuniis, quo fuerat conceptus, etiam nondum rationis compos voluit nutriri. Mortuo paulo post utroque Parente, amplissimi Patrimonii unicuique hæres, & Civitatis ipsius supremus Dominus ac Moderator relictus, qui infans jam virili abstinentia sese materno ab ubere depulerat, fortiori longe humanarum rerum contemptu Vir factus, Patriam bonaque omnia, & dignitates Paternas nedum deseruit, sed contempsit. Inde immortalem Patriam propria contempta quæsiturus; dum sciret ex Apostolo: permanen-

tem Civitatem nos hic nullam habere, sed futuram inquirere, loca sanctiora, & toto terrarum Orbe sanctitatis vestigiis celeberrima cepit pedes invisere.

℟. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Primùm Aquam pendentem Italiæ Urbem appulit, & ecce hac in Civitate erga infirmos exercendæ charitatis nactus est occasionem B. Rochus, cum tota fere civitas pestilentiae morbo contabesceret, afflictis contagii lue hominibus sublevandis totum se adjecit. Inde Civitate à morbo epidemiarum liberata, primùm Cenosam, deinde Placentiam, & vicinas Italiæ Urbes peragravit, mira ubique exercens opera charitatis, ac præsertim supra humanas vires Divina virtute & curationum frequentioribus signis toto illo in Orbe celeberrimus. Inter quæ illud accidit, quod Romam ad purpurei Senatus Principem (Cardinalem dicunt) vocatus, tum peste laborantem, Signo Crucis in fronte ægrotantis impresso, protinus sanavit; aliaque quàm plurima inibi in tota Italia sanitatum miracula edidit Sanctissimus Peregrinus.

℟. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

ETenim verò probatissimi alioquin & gratiosissimi DEO, & hominibus necesse fuit, ut patientiam probaret tentatio; quamobrem in Italia primùm gravi febre, & infixa

infixa Divina permissione sagitta
vulnere percussus, omni humana
ope destitutus sub arbore jacuit: cui
ut olim Christo ipsi apparuit An-
gelus confortans eum, eundemque
per id tempus canis sumpto de mensa
Domini pane quotidiano pavit, non
instinctu naturali, sed ejus jussu,
qui corvis ministrantibus Prophetas
suos enutrivit, & sitiendi populo
fontem aquæ de rupe durissima e-
duxit.

℟. Jste homo perfecit.

LECTIO VIII.

INde in Patriam redeuntem no-
vissima, sed longe graviori ten-
tatione Sanctum suum Dominus mor-
tificavit. Illum enim vili in ha-
bitu, quem Evangelicæ paupertatis
æmulatione induerat depressum,
Cives Montis Pessulani tanquam Pa-
triæ proditorem aut exploratorem
in carcerem detrudunt, illic pos-
tremus fuit, aut certè ad merito-
rum augmentum gloriosissimus etiam
Antagonistæ cum mundo & dæmone
conflictus, dum illum sibi jure hæ-
reditario debiti Civitatis Montis
Pessulani Dominii contemptu; istum
verò per proprios Cives & Paren-
tes exasperantes adversus Sanctum,
mira tot injuriarum tolerantia su-
perat ac devincit. Tandem longe Mi-
sericordissimus Deus, qui militem
suum toto jam quinquennio cum
concupiscentia mundi, & superbia
vitæ conflictantem, è Cœli specu-
la intuebatur, prius Angelica vi-
sitatione confortatum solo eduxit
Cœlo donandum. Quem acume-

nici Constantiensis Patres elata ejus
in solemni supplicatione imagine, o-
mnesque toto orbe terrarum populi
Christiani in publica pestilentia clade,
adeo propitium advocatum sunt
experti, ut tot miraculorum frequen-
tia, & unanimi Orthodoxæ Fidei
consensu, firmata ejus sanctitate,
& aræ Sanctissimo Confessori ere-
ctæ, & Supplicationes publicæ fu-
erint institutæ; Illumque plebs
Christiana velut Cœlo jam Beatum
jure merito veneratur.

℟. Desiderium Animæ.

*In III. Noct. Homilia in Evan-
gelium. Ecce nos reliquimus. ut in
Comm. Abbatum & Evang. ibid.*

DOMINICA PROXIMA

Post Octavam Assumpt. B. V. M.

*In Festo Translationis San-
cti Casimiri Confessoris sub
ritu duplici, ex Indulto In-
nocentii X. Pontif: Max:
In Lithuania verò 2plex
secunde Classis.*

*Omnia dicuntur ut in ejus Festo IV.
Martii, præter Orationem & Le-
ctionem, quæ sequitur.*

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Casimirum
de Mundi & carnis victoria
triumphantem à terreno ad Cœle-
ste Regnum transtulisti, da quæ-
sumus, ut qui ejus hodie memoriam
Translationis agimus, ejusdem sem-
per

per in adversitatibus experiamur suffragia. Per Dominum.

In secundo Nocturno.

Lectioni Octava hæc apponi debent.

IN cujus honorem pluribus etiam per Joannem Casimirum Regem gratiis in Regni tutelam adversus infideles receptis, pietate primum Sigismundi Tertii Vlnæ regie extructo, & à Vladislao IV. pari munificentia absolutò Sacellò, & illuc corpore honorificentissimè translato, ejusmodi Translationis memoria hodie ipso Joanne Casimiro de hoc Sedi Apostolicæ supplicante anniversaria celebritate colitur. Et quo ad diem celebrandi Festum, & Officium sub ritu duplici per totum Regnum Poloniæ illum transferri in Dominicam primam post Octavam Festi Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Innocentius X. indulgit.

DIE XXVI. AUGUSTI.

In Festo Sanctæ Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Ordinis Sanctimonialium Visitationis Sanctæ Mariæ Fundatricis.

Duplex.

Omnia de Comm. nec Virginum, nec Martyrum, præter ea, quæ sequuntur.

O R A T I O.

OMnipotens & Misericors Deus, qui Beatam Joannam Franci-

scam, tuo amore succensam admirabili Spiritûs fortitudine per omnes vitæ semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti: ejus meritis & precibus concede, ut qui infirmitatis nostræ conscii, de tua virtute confidimus, cœlestis gratiæ auxilio cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum.

In I. Noct: Lectiones. Mulierem fortem. de Comm. non Virginum.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

IOanna Franciscæ Fremiot à Chantal, Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus, ab ineunte ætate eximie sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida supra ætatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse, in hæc verba: En quomodo hæretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata Deiparæ Virginis tutelæ se commendavit, & famulam, quæ ad mundi amorem eam alliciebat, à se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, à sæculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni, ac pietati impensè studebat. Baroni de Chantal nuptui à Patre tradita, virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subiectos in fidei doctrina, bonisque mori-

moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata, quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam sponderit.

ꝫ. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Viro in venatione interempto, perfectioris vitæ consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum æquo animos tulit, sed in publicum indultæ veniæ testimonium, occisoris filium è Sacro fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid à domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. nunquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles & honorificas, iniret. Ne autem à proposito castimoniae observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, Sanctissimum JESU Christi Nomen candenti ferro pectori inculpsit. Ardentiùs in dies charitate fervescens pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reticiebat, & manantibus fetido pute ulceribus labia admoveere non exhorrebat.

ꝫ. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, Divinam voluntatem edocta, proprium Parentem, Socerum, Filium denique ipsum, quem etiam vocationi obsistentem sua è Domo egrediens pedibus calcare non dubitavit, invictâ constantiâ deseruit, & Sacri instituti Visitationis Sanctæ Mariæ fundamenta jecit. Ejus Instituti leges integerrimè custodivit, & adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianæ verò animi demissionis, & obedientiæ, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se præbuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit.

ꝫ. Fallax gratia.

LECTIO VIII.

Denique Sacro Visitationis Instituto ejus potissimum opera longè lateque diffuso, verbò, exemplò, & scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem & charitatem Sororibus excitatis, meritis referta, & Sacramentis ritè susceptis, Molini Anno Millesimò sexcentesimo quadagesimò primò, die decima tertia Decembris migravit ad Dominum; ejusque Animam occurrente Sancto Francisco Salesio in Cœlos deferri Sanctus Vincentius à Paulo procul distans aspexit. Ejus Corpus postea Annecium translatus fuit; eamque miraculis ante & post obitum

tum claram Benedictus XIV. Beatorum, Clemens XIII. albo Sanctorum adjecit. Festum autem ejusdem, die duodecimo Kalendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens XIV. Pontifex Maximus celebrari præcepit.

R. Quàm pulchra es.

In III. Noct: Homilia in Evangelium. Simile est Regnum Cælorum thesauro. ut in Comm: non Virginum.

Oratio ut supra.

DOMINICA SECUNDA

Post Octavam Assumpt: B.V.M.

OFFICIUM.

In Festo S. Joachim Genitoris B: V: M: Protectoris Regni Poloniae & M: D: L: à S: R: C: revisum & approbatum Duplex I; Classis.

Ad Vesperas Antiph:

Laudemus Virum gloriosum. cum reliquis de Laudibus. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Dominica.

Capitulum. Eccl: 44. c

Laudemus Viros gloriosos, & Parentes nostros in generatione sua: Multam gloriam fecit Dominus magnificentiam suam à sæculo.

R. br. Factum est illi. * Testamentum æternum. Factum.

†. Et semini ejus sicut dies Cæli. Testamentum. Gloria Patri. Factum.

HYMNUS.

Ad Vesp: & Matutinum.

TE cuncti JOACHIM Christi-
adæ canant,
Te dignum celebrent Virginis in-
clytæ
Patrem, munere, quo nil speci-
osius,

Nil præstantius obtines.
ANNAM nactus eras connubio pa-
rem,

Quæ tecum meruit gignere Filiam
Nulli consimilem; Mater enim fuit,

Et Nutrix hominis Dei.
Ritu præcipuo Te JOACHIM colit,
Summi Regis Avum tota Polonia.

Fac ut tuta bonis floreat omnibus
Sub Patrocinio Tui.

Semper laus résonet summa Deo
Patri,

Æternum maneat Gloria Filio,
Sancto Spiritui sit sine termino,
Qui debetur honos. Amen.

†. Potens in terra erit Semen ejus.
†. Generatio rectorum benedicetur.

Ad Magnificat, Antiph:

Laudemus Virum gloriosum in
generatione sua, quia benedictio-
nem omnium gentium dedit illi Do-
minus, & testamentum suum con-
firmavit super caput ejus.

ORATIO.

DEUS, qui præ omnibus Sanctis
tuis B. Joachim Genitricis Fi-
lii

lii tui Patrem esse voluisti: concede quæsumus, ut cujus Festa veneramur, ejus quoque perpetuo patrocinia sentiamus. Per eundem Dominum.

Deinde fit Commem: Dom: occur:

Ad Matutinum Invitatorium.

Laudemus Deum nostrum. * In veneratione Beati Joachim Protectoris nostri. *Psalmus.* Venite exultemus. *Hymnus.* Te cuncti. ut in *Vesperis.*

In primo Nocturno Antiph:

Vir justus atque perfectus in generationibus suis, cum Deo ambulavit. *Psalmus.* Beatus Vir. cum reliquis de Comm: Conf: non Pontif:

Antiph. De omni corde suo laudavit Dominum, & dilexit Deum, qui fecit illum.

Antiph. Magnus factus est in terra sua, & præclarus in universo populo.

Antiph. Dilectus Deo & hominibus, cujus memoria in benedictionibus est.

Antiph. Magnus fuit secundum Nomen suum, maximus in salutem electorum Dei.

Antiph. Hæreditavit honorem in populo, & Nomen illius erit vivens in æternum.

✠. Justus tota die miseretur, & commodat.

✠. Et semen ejus in benedictione est.

In primo Noct: Lectiones.

Laudemus Viros gloriosos. de Comm. Conf. Pontif: 2do loco.

✠. I. Ecce qui in vita sua suffulsi Domum. * Et adeptus est gloriam in conservatione gentis.

✠. Quasi Stella matutina in medio nebulæ, & quasi luna plena in diebus suis lucet. Et adeptus est.

✠. II. Viam sapientiæ monstravit illi. * Quasi lux splendens semita ejus processit, & crevit usque ad perfectum diem.

✠. Rectos fecit Dominus cursus ejus, & itinera illius in pace produxit. Quasi lux.

✠. III. Non recedet memoria illius. * Et nomen ejus requireretur à generatione in generationem.

✠. Dominus testamentum suum confirmavit super caput ejus. Et nomen.

✠. IV. Dedit celebrantibus decus, & ornavit tempora usque ad consummationem vitæ. * Ut laudarent Nomen Sanctum Domini.

✠. Factum est illi testamentum æternum, & Semini ejus, sicut dies Cœli. Ut laudarent.

Gloria Patri. Ut laudarent.

In secundo Noct: Antiph:

In Fide & lenitate ipsius Sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne. *Psalmus.* Domine, quis habitabit. cum reliquis de Comm. Conf. non Pontif:

Antiph. Factum est illi testamentum æternum, & Semini ejus sicut dies Cœli.

Antiph. Dilatavit gloriam populo suo, & directa est salus in manu ejus.

Antiph:

Antiph. Dedit illi Dominus gloriam, & exaltavit semen ejus usque ad terminos terræ.

Antiph. Non recedet laus ejus ex ore hominum, qui memores fuerunt virtutis Dei.

Antiph. Quasi lux splendens semita ejus processit, & crevit usque ad perfectum diem.

℣. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus.

℞. Et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

*Lectiones secundi Nocturni,
ut in Breviario.*

℣. V. In omni opere dedit Confessionem Sancto, & excelso in verbo gloriæ. * Glorificavit eum, & laudavit eum in benedictionibus.

℣. De omni corde suo dilexit Dominum. Glorificavit.

℞. VI. Dedit illi Dominus gloriam. * Et exaltavit semen ejus usque ad terminos terræ.

℣. Dilectus Deo & hominibus, cujus memoria in benedictionibus est. Et exaltavit.

℞. VII. Magnus factus est in terra sua. * Et præclarus in universo populo.

℣. Magnus fuit secundum Nomen suum, maximus in salutem electorum Dei. Et præclarus.

℞. VIII. Dilatavit gloriam populo suo. * Et directa est salus in manu ejus.

℣. Lætificavit Jacob in operibus suis, & in sæculum memoria ejus in benedictione. Et directa.

Gloria Patri. Et directa.

In tertio Noct: Antiphona.

O! Joachim Sancte Conjux Anæ, Pater almæ Virginis, hic famulis confer salutis opem.

Canticum. Beatus Vir, qui in sapientia. cum reliquis de Comm: *Conf:*

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius.

℞. Et non supplantabuntur gressus ejus.

*In tertio Noct: Lect: ut in
Breviario.*

℞. IX. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus. * Et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

℣. Non recedet memoria illius, & Nomen ejus requiretur à generatione in generationem. Et testamentum.

℞. X. Justus germinabit sicut lilium. * Et florebit in æternum ante Dominum.

℣. Plantatus in Domo Domini, in atriis Domus Dei nostri. Et florebit.

℞. XI. Magnificavit eum Dominus in conspectu Regum. * Et dedit illi coronam gloriæ.

℣. Statuit illi testamentum æternum. Et dedit illi.

Lectio XII. de Homilia Dominica currentis, cum ℞. Si bona.

Si autem hoc Festum transferri contigerit. ℞. ultimum erit. O! Beati Viri Joachim. ut in Comm.

AD LAUDES.

Et per Horas Antiphona.

Laudemus Virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus. *Psalm.* Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Potens in terra erit semen ejus, generatio rectorum benedicetur.

Antiph. Magnus Pater multitudinis gentium, quasi terræ cumulus crevit à mari usque ad mare.

Antiph. Dedit illi Dominus gloriam, & exaltavit Semen ejus usque ad terminos terræ.

Antiph. Factum est illi testamentum æternum, & Semen ejus sicut dies Cœli.

Capitulum. Laudemus Viros. *ut in 1. Vesperis.*

ꝛ. br. Benedictionem omnium gentium. * Dedit illi Dominus. Benedictionem.

ꝫ. Et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Dedit illi. Gloria Patri. Benedictionem.

H Y M N U S.

Ad Laudes.

AD tuas laudes JOACHIM Beate, Jungimus nostræ pietatis Hymnum, Tu piis dona, petimus benignam, Vocibus aurem.

Prolis optatæ mora tædiosa, Gaudium quodvis Tibi subtrahebat, Ac diu; fecit doluisse, Patrem Sera Propago,

In DEO tandem quia spem locasti, Dulce de Cœlo recipis levamen, Dum senex Consors sterilisque gignit

Anna MARIAM.

Stirpe Majorum sat in Orbe clarum

Reddidit virtus magis eminentem; Quippe Te Christo fieri propinquum Hac meruisti.

O! nimis felix Genitor Mariæ, Fer tuis promptum famulis juvamen, Esto Protector populo fideli Te veneranti.

Sit DEO Patri, Genitæque Proli Laus, honor, sit par Tibi cultus Alme

Spiritus; Sacræ Triadi perennet Gloria summa.

ꝫ. Justus germinabit sicut lilium.

ꝫ. Et florebit in æternum ante Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dedit illi Dominus gloriam, & exaltavit semen ejus usque ad terminos terræ; non recedet laus ejus ex ore hominum, qui memores fuerunt virtutis Dei. Alleluia.

Oratio. Deus, qui præ omnibus, *ut supra.* Deinde fit Commem: Dom. *curr:*

Ad Tertiam, Antiphona.

Potens in terra.

Capitulum. Laudemus Viros. *ut supra.*

ꝫ. Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus.

ꝫ. Et testamentum suum confirmavit super caput ejus.

Ad

Ad Sextam, Antiphona.

Magnus Pater.

Capitulum. Eccl: 44.

IN generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus, qui de illis nati sunt, reliquerunt Nomen narrandi laudes eorum.

℣. Factum est illi testamentum æternum.

℞. Et semini ejus sicut dies Cæli.

Ad Nonam, Antiphona.

Factum est illi.

Capitulum. Eccl: 44.

CUm Semine eorum permanent bona, Hæreditas Sancta Nepotes eorum, & in testamento stetit semen eorum.

℣. Justus germinabit sicut lilium.

℞. Et florebit in æternum ante Dominum.

In II. Vesperis omnia ut in Primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dilatavit gloriam populo suo, & directa est salus in manu ejus, lætificavit Jacob in operibus suis, & in sæculum memoria ejus in benedictione.

Deinde Comm. Dom. curr.

DIE XVIII. SEPTEMB:

In Festo S. Josephi à Cupertino Conf: Duplex.

Omnia de Comm. Conf: non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

In primis Vesperis ad Magnificat Antiphona. Mortuus sum, & vita mea est abscondita cum Christo in DEO.

O R A T I O.

DEUS, qui ad unigenitum Filium tuum exaltatum à terra omnia trahere disposuisti, perface propitius, ut meritis & exemplo Seraphici Confessoris tui Josephi, supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit & regnat. &c.

In primo Nocturno.

De Epistola secunda Beati Pauli Apostoli ad Corinthios.

LECTIO I.

Cap. 4. v. 6. ad 12.

DEUS, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, & non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiamur: aporiamur, sed non destituimur:

tuimur
non d
non p
nem
ferente
tur in
enim
tradim
ta Jesu
mortal
℞. I
L

SCim
str
tionis
nem e
manuf
Nam
bitatio
est, su
vestiti
& qui
gemis
lumis
ut abs
à vita
hoc ip
pignus
sempe
mus in
mino:
& non
tem,
mus n
& pra
℞. I

SI g
qu

tuimur: persecutionem patimur, sed non derelinquimur: deicimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, uti & vita Jesu: manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum: ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

R. Euge serve bone.

LECTIO II.

Cap. 5. v. 1. ad 9.

SCimus enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, æternam in Cœlis. Nam & in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de Cœlo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam & qui sumus in hoc tabernaculo ingemiscimus gravati: eò quod nolumus expoliari, sed supervestiri; ut absorbeatur, quod mortale est, à vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spiritus. Audentes igitur semper, scientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino: (Per fidem enim ambulamus, & non per speciem.) Audemus autem, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & præsentes esse ad Dominum.

R. Justus germinabit.

LECTIO III.

Cap. 12. v. 1. ad 10.

SI gloriari oportet (non expedit quidem) veniam autem ad vi-

L

siones & revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium Cœlum. Et scio hujusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum; & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro hujusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis.

R. Iste cognovit justitiam.

LECTIO IV.

NAm & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem autem dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videri in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus Satanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet à me; & dixit mihi: sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi.

R. Domine prævenisti.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Iosephus à Cupertino Oppido in Salentinis, Diœcesis Neritonensis, Anno reparatæ salutis millesimò, sexcentesimo tertio, piis ibidem

dem Parentibus ortus, Deique amore præventus pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate morumque innocentia transegit. A diuturno molestoque morbo patientissimè tolerato Deiparæ Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad majora vocanti se intimius conjungeret. Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud minores Conventuales in Cænobio Criptulæ, inter Laicos primum, ob literarum imperitiam, deinde inter Clericos Divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus, perfectius sibi vitæ institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscunque affectibus, terrenisque rebûs penè ad vitam necessariis illico à se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis omnium demum asperitatum ac poenarum genere corpus afflixit, spiritum verò sanctæ orationis, altissimæque contemplationis assiduitate dulciter nutrit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quæ jam erat in ejus corde à prima ætate diffusa, miro planèque singulari modo in dies coruscaverit.

✠. Honestum fecit.

LECTIO VI.

ELuxit præcipuè ardentissima ejus charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod alienato à sen-

sibus animo statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequabatur; dicere solitus, se ab ea veluti cæcum circumduci, & mori potius velle, quàm non obedire. Paupertatem verò Seraphici Patriarchæ ita æmulatus est, ut morti proximus Prælato suo asserere verè potuerit, se nihil habere, quod more religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibi que mortuus vitam Jesu manifestabat in carne sua, quæ dum in aliquibus ex turpitudine obscenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se effabatur odorem, indicium nitidissimæ illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illæsam, tum arcta sensuum custodia, tum jugi corporis maceratione, cum denique speciali protectione purissimæ Virginis Mariæ, quam Matrem suam appellare consuevit, ac veluti Matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum ejusdem patrocinio, sicut ipse agebat, omnia bona consequerentur.

✠. Amavit eum Dominus.

LECTIO VII.

HÆc Beati Josephi sollicitudo à sua erga proximos charitate prodibat; tantò enim animarum zelò exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissimè procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacunque alia tri-

tribul
ipso
alien
objur
gener
nam
ne, v
pieba
cissit
Mode
inqui
rare,
✠.

I
Q
mian
char
omin
se p
xè d
stria
exor
ejus
ria s
Deus
me,
vive
tia,
tionu
muli
que
præc
no æ
xim
sepu
niqu
coru
cimu
decu

tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab eius charitate, qui oburgationibus, probris, omnisque generis injuriis ipsum appeterent; nam eadem patientiâ, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter, ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel Sacræ inquisitionis jussu, hac, illac errare, versarique coactus est.

℟. Iste homo.

LECTIO VIII.

Quamquam verò populi non solum, sed Viri Principes eximiam ejus sanctitatem, & superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans, Deum enixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removeret; homines verò exoraret, ut in eum locum mortuum ejus corpus injicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus, qui ponit humiles in sublimē, quique servum suum, dum viveret, cœlesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, cæterisque donis cumularissimè exornaverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse antea prædixerat, loco ac tempore, anno ætatis suæ sexagesimò primò Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus Quartus decimus Beatorum; Clemens Tertius decimus Sanctorum fastis adscripsit.

eius autem Officium & Missam Clemens Quartus decimus ejusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extendit.

℟. Desiderium animæ.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matheum.

LECTIO IX. Cap: 22.

IN illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum & Pharisæis in parabolis dicens: Simile factum est Regnum Cœlorum homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Hom. 38. circa med.

Quia jam, largiente Domino, Nuptiarum Domum, id est Sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, Fratres, aspiciate, ne aliquid de mentis vestræ habitu Rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensandum est, quod protinus subditur: Intravit autem Rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Quid, Fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? Si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismo & fide has nuptias intravit? Eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem

vestem, nisi charitatem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in Sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Rectè enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandæ sibi Ecclesiæ nuptias venit.

℟. Iste est, qui ante Deum.

LECTIO X.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut ejus unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde & Joannes dicit: Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. qui ergo per charitatem venit ad homines, eandem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, jam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe Fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se Sponso & Sponsæ ex ipso sui habitus decore ostenderet, inter gaudentes, & festa celebrantes despectis vestibus apparere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, & cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad Cælum assumuntur electi. Qua ergo mente hæc Spiritualia Festa conspiciamus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus.

℟. Sint lumbi vestri.

LECTIO XI.

Sciendum verò est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet & inferiore, vestis textur: ita in duobus præceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, & proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota virtute tua, & proximum tuum, sicut te ipsum.

℟. Beatus vir.

LECTIO XII.

Qua in re notandum est, quia in dilectione Proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: Diliges Proximum tuum, sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto: quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo, necesse est, ut charitas præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat.

℟. O Beati Viri.

Lectio S. Evangelii Secundum Matheum.

In illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus Sacerdotum, & Phariseis in Parabolis dicens: Simile factum est Regnum Cælorum homini

homin
lio su
care
bant v
vos di
prandi
& alti
mnia p
autem
in vil
gotiat
nuerun
affecto
audiss
citibù
los, &
dit.
quiden
tati e
ergo a
que in
Et eg
gregari
runt,
sunt m
vit au
bentes
vestitu
Amico
habent
mutui
ligatis
eum i
fletus,
enim s
Ora
Ad
Oste
aquæ
crystal
& Agn

homini Regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias: & volebant venire. Iterum misit alios servos dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei, & altitia mea occisa sunt, & omnia parata, venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & abierunt alius in villam suam, alius verò ad negotiationem suam: reliqui verò tenuerunt servos ejus, & contumeliis affectos, occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est: & missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, & civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt: sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inveneritis, vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos & bonos, & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Intravit autem Rex; ut videret discumbentes: & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit Rex ministris: ligatis manibus & pedibus mittite eum in tenebras exteriores. Ibi erit fletus, & stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci verò electi.

Oratio ut supra.

Ad Benedictus Antiphona.

Ostendit mihi Dominus fluvium aquæ vivæ, splendidum tanquam crystallum procedentem de sede Dei & Agni.

In secundis Vesperis ad Magnificat.
Antiph. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam JESU Christi Domini mei.

DIE XXVI. SEPTEMB:

*In Festo Sancti Josaphat
Episcopi & Martyris.*

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

O R A T I O.

OMnipotens sempiternæ DEUS, qui Beatum Josaphat palma Martyrii condecorando, Ecclesiæ Catholicæ novum apud Te intercessorem providisti, quæsumus, ut ejus meritis & auxilio à malis omnibus liberati, tuo nomini studiosius serviamus. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones.
A Mileto. *In secundo & tertio Nocturno de Com. 2do loco.*

DIE XXVII. SEPTEMB:

In Festo Translationis Sancti Stanislai Episc: Mart:

Duplex.

Omnia ut in ipso die Festo S. Stanislai VIII. Maji. exceptis Lectionibus. In primo Nocturno leguntur: A Mileto. de Comm. unius Martyris nisi occurrant dicende de Dominica præcedenti. Responsoria leguntur de Comm: unius Martyr: extra tempus

*pus Pasch: prater propria Respon:
ut in ejus Festo. fol: 40.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

ECCE enim Stanislaus computatus est inter Filios Dei, & inter Sanctos. sors illius est. Honorificavit eum Pater æternus, qui in Cœlis est: centuplum accepit in hac vita, & vitam æternam possedit. Nam qui vivus cæcis viam demonstrabat, mortuus cæcos illuminavit: qui vivus unum solum mortuum, magna nostri orbis admiratione, a mortuis excitavit, mortuus plures de sorte mortis sustulit: qui vivus ferro Boleslai cessit, mortuus universos exercitus, atque acies integras, piorum Regum Patronus & adjutor, gentisque suæ amator, fugat. Itaque cum locus ille, ubi depositus fuit, populi frequentiam, quæ illuc opis causa confugiebat, continere non posset, Lambertus hujus nominis tertius, Successor ejus, & princeps Vladislaus, divinis visionibus admoniti, ossa Sancti odorem suavissimum spirantia, sanctè, ac reverenter in primarium Templum Cracoviense Sancti Venceslai tum dictum, transferunt. Sic suo altari Pontifex, Cathedræ Doctor, Templo Episcopus, Populo Pastor, post decennium restituitur.

LECTIO VI.

Post centum tandem, & septuaginta annos excitat Dominus

Spiritum Prandotæ Episcopi Cracoviensis, Viri Sancti, Boleslai item Ducis, cum sua Conjuge Kinga famina castissima. Qui miraculis S. Episcopi collectis, & fide publica tanquam igne probatis Legatos ad Innocentium IV. Summum Pontificem mittunt: atque ut tantum Virum in numerum Sanctorum referre velit, diligenter precantur. Fit consultatio Assisii, ubi tum fortè erat Summus Pontifex. Inter alios tum unus adversabatur causæ Divi Stanislai Reinholdus Cardinalis Ostiensis, Vir primæ auctoritatis: incidit hic in gravem & lethalem morbum: cui in somnis apparet Divus Stanislaus, indignè illum facere docens, qui Dei resistat voluntati: excitatur senex Divo se commendat, convalescit, causam antea oppugnatam tueri. Fit summus consensus omnium: Episcopus Sanctus inter Martyres refertur.

LECTIO VII.

Contigerat Deo ita ordinante, inter ipsam rem sacram, ut mortuus adolescens a Matre in illud templum Divi Francisci dictum, deduceretur. Pontifex Deum supplex precatur, ut novo miraculo Sanctum suum confirmet: erigit se subito adolescens: fit ingens lætitia omnium. Summus Pontifex pro suggestu gratias Deo agit: Martyrem luculentissima oratione celebrat: diem VIII. Idus Maji memoriæ ejus solemnem assignat.

L E-

LECTIO VIII.

REdeunt Legati cum ingenti lætitia, annuntiantes, quanta Deus fecit cum Martyre suo. Prandota Episcopus ossa Sancti ex pulvere terræ sublevat, eaque pro more solito in altari condit, Boleslao Rege pudico, ac Regina pudicissima, cæterisque Episcopis ac Ducibus Regni & vicinarum Provinciarum assistentibus. Et factum est in illa die gaudium magnum: benedixitque Dominus novissimis Stanislai, magis quàm principio ejus.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem. Cap: 10.

LECTIO IX.

IN illo tempore: Dixit JESUS Pharisæis: Ego sum Pastor bonus; bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Et reliqua.

Homilia Sancti Basilii Episcopi.

Quomodo cùm magna dicit: Ego manu mea firmavi terram: ego produxi Cælos solus: quomodo cùm alia dicit, quæ digna sunt dici de Deo, sic dicit: Ego sum Pastor bonus. Arcet degeneres, & veritatem sibi ipsi vendicat: Ego sum Pastor ille bonus. Disce, quis sit Pastor? & quis sit bonus ille. Ipse hoc interpretatur: Bonus Pastor animam suam ponit pro ovibus suis: mercenarius verò, & qui non est

Pastor, cujus non sunt oves propriæ, illi nihil est curæ, quando lupum venientem vider. Hic quærit Ecclesia: si Dominus Pastor est, quis sit mercenarius pastor? Num diabolus? Et si diabolus mercenarius pastor est, quis sit lupus? At lupus diabolus est, bestia immanis, rapax, insidiosa, communis omnium hostis. Habeat itaque propriam appellationem, mercenarius pastor.

LECTIO X.

Tunc quidem mercenarios Pastores Dominus vocavit, ad eos conversus, qui tunc erant, sunt verò & nunc (quod minimè vellem) qui, non ut prosint ovibus, pastores agunt: quibus propriè mercenariorum appellatio convenit. Tunc Principes Sacerdotum notabantur, & Pharisei, & tota illa secta Judaica: illos dixit mercenarios esse pastores; qui non veritatis, sed quæstus sui gratiâ pascendi potestatem usurparant: qui vano prætextu præcationibus instabant, ut panem comederent viduarum & orphanorum. Mercenarii sunt, qui proprium compendium curant. Qui præsentia sectantes, ad futura non aspiciunt, mercenarii sunt, non pastores.

LECTIO XI.

ET cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Quid vocat cognoscere? Oves meæ, inquit, vocem meam audiunt, ecce quomodo cognoscatur Deus, ex eo, quod præcepta illius audimus: ex eo, quod

quòd illa audientes opere adimplemus. Hæc-demum est cognitio Dei, observantia videlicet præceptorum Dei; non inanis illa curiositas, non essentia Dei, & supramundano- rum investigatio, non rerum in- visibilium consideratio. Satis tibi sit, scire pastorem esse bonum, animam suam posuisse pro ovibus. Quantus, verò sit Deus, & quæ il- lius mensura, & qualis essentia; talia sciscitanti sunt periculosa, ei autem, qui rogatur, perplexa: & ta- lium medicina est silentium.

R. O venerandam.

LECTIO XII.

QUÏ verò nostram hanc panegy- rim congregavit, nos custodiat indemnes, illæsos, & à lupi rapa- citate securos, Ecclesiam hanc im- motam, ac magnis Martyrum tur- ribus munitam, conservet: omnes furentium hæreticorum insidias, & incursus, in tranquillitate ac silen- tio avertat: nobis verò donet, ut Divina oracula discamus & doce- amus, subministratâ à Spiritu San- cto gratiâ: cui cum Patre & Filio sit gloria & imperium, nunc & sem- per, & in sæcula sæculorum. Amen.

R. Pastor cadit.

*Evangelium & Oratio, ut supra
in die Festi. fol: 39.*

DIE XXVIII. SEPTEMB:

*In Festo S. Venceslai Re-
gis & Mart: Duplex.*

*Omnia dicuntur, prout in Transla-
tione ejusdem. Die V. Mart: fol: 13.*

DOMINICA PROXIMA

Post Festum S. Mathæi Apostoli.

*In Festo B. Ladislai de Giel-
niow Confessoris. Duplex
1ma Classis.*

*Omnia de Comm: Conf: non Pontif:
præter ea, quæ sequuntur.*

*In primo Nocturno Lectiones.
Beatus Vir. de Comm: Conf: non
Pontif: 2do loco.*

In secundo. Nocturno.

LECTIO V.

LADISLAUS in Oppido Gielniow
Diocesis Gnesnensis in Polo-
nia natus, mira vitæ innocentia pu-
eritiam transegit. Adhuc Adoles-
cens in Ordine Fratrum Minorum
Observantium S. Francisci, quo-
rum antiquam disciplinam S. Joan-
nes à Capistrano non diu ante in
Polonia propagaverat, solemnia vo-
ta nuncupavit.

LECTIO VI.

IN arrepta religiosæ perfectionis
via, ita profecit, ut absolutæ
sanctitatis exemplar videretur. As-
siduis jejniis & vigiliis corpus sub-
egit, orationis & contemplationis
gratiâ, charitate, aliisque Religi-
osi hominis virtutibus maximè eni-
tuit, ac regularem imprimis obser-
vantiam ardentî zelô promovit.

LECTIO

LECTIO VII.

Cum ceteris zelo, sanctitate ac doctrina praeuocet, ad regimen sui Ordinis assumptus est, saepe custodis Conventus Varsaviensis; & Vicarii Provinciae Polonae munus summa cum laude obivit. Divini verbi praedicationi operam navavit egregiam. Prae aliis autem virtutibus, obedientiae, ac propriae voluntatis abdicationem maxime coluit; cum ei optio Coenobii daretur, & Socii, qui famularetur, e Superiorum nutibus pendere se velle professus est. Singulari pietate ac devotione erga Christi Domini Passiorem afficiebatur, quae tam altè ipsius menti hærebat, ut illius memoriam suis in concionibus nunquam omitteret.

LECTIO VIII.

Sacro Parasceves die cum de Dominica Passione ad Populum concionem haberet, eique Christi dolores, & cruciatus praeculis poneret, Sacratissimum Nomen JESUS ingeminans, in extasim raptus est, & super ambonam universo spectante populo elevatus. Mox languore correptus plenus meritis, ac omnibus Ecclesiae Sacramentis, ritè sanctèque refectus, migravit ad Dominum, Quarto Nonas Maji, Anno millesimo quingentesimo quinto, & in Ecclesia sui Ordinis Varsaviae sepultus est. Ejus merita & Sanctitatem statim post mortem miraculis Deus confirmavit, praesentemque in suis calamitatibus opem

agnoscentes Poloni & Lithuani inter suos primarios Patronos Beatum Ladislaum adlegerunt. Ipsius cultam Summus Pontifex Benedictus XIV. ratum habuit, & Apostolica auctoritate amplificavit.

In III. Noct. Homilia in Evangelium. Nolite timere. ut in Festo S. Joannis de Dukla. fol. 57.

DIE I. OCTOBRIS.

In Festo S. Mariae de Cervellione Virginis. Duplex.

Omnia de Comm. Virginum, prae ea, quae hic sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui nos conspicias in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius, ut intercedente Beata Maria famula, tua de praesentis vitae fluctibus educti, ad aeternae salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. De Virginibus. ut in Comm. Virginum. Si verò inciderit in Dominum: erunt Lect: de Dominica.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Maria nobili familia de Cervellione in Hispania nata, & à Parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam cum decem & octo esset annorum

M

illi

illi devovit; ejus vivendi ratio erat, in publicum rariùs prodire, ægrotantibus domesticis sedulo adesse, & in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigessimum agens, defuncto Patre, habitum Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede prima ex fæminis suscipiens, Sanctimonialibus ejusdem Ordinis Ducem, Magistram, & exemplar se præbuit, ac distributô Patrimoniô in redemptionem Captivorum professionem in eodem Ordine, unâ cum voto delaborandi pro redimendis Captivis, emisit.

LECTIO VI.

Matre è vivis sublatâ, cum aliquot honestis fæminis ejusdem Instituti, piam sanctamque vitam peregit; solita quotidie mulierum à suis Fratribus redemptarum, ac Barcinonem advenientium pedes in hospitali domo lavare: quinque in hebdomada Sacra Eucharistia refici, terque jejunare, solo pane, & aqua contenta, quotidianis flagellis insuper, & ferrea catena corpus suum affligens.

LECTIO VII.

Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis nunquam infregit, ac parciùs indulgens somno, expeſcebat ab hujusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur Cœli, & Angeli lætantur; quod diurni temporis superabat ab oratione & pietatis exercitiis, in pauperes ju-

vandos impendebat; nullum Officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, & vinctos educeret de carceribus.

LECTIO VIII.

Futuras maris tempestates prænuuntiabat, illasque sæpe suis Orationibus sedavit, visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum Redemptores; aliosque in mari periclitantes servaret incolumes; unde ei Maria de subsidio, vulgò de Socos, nomen est inditum. Denique post multa virtutum insignia, Barcinone migravit ad Dominum, Decimo tertio Kalendas Octobris, Annô salutis millesimô ducentesimo nonagesimô. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui, quod nonagesimô post annô, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniæ Rege, cæterisque Aulæ, & Civitatis Primatibus adstantibus solemnî pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiosè colitur, asservatum.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus. de Comm. Virg.

Missæ. Dilexisti,

DIE X. OCTOBRIS.

Officium Gratiarum actionis
pro Victoria ex Turcis

Anno MDCXXI. eodem die
obtentâ. Duplex majus.

Ad Vesperas Antiphonæ.

Cantemus Domino. cum reliquis
de Laudibus. Psalmus. Dixit Do-
minus. Cum reliquis de Dominica.

Capitulum. 2. Cor: i.

Benedictus DEUS, & Pater Do-
mini Nostri JESU Christi, Pa-
ter misericordiarum, & Deus totius
consolationis, qui consolatur nos in
omni tribulatione nostra.

g. br. Adorabant Sancti * Vi-
ventem in sæcula. Adorabant.

✠. Et mittebant coronas suas ante
Thronum Dei. Viventem.

Gloria Patri. Adorabant.

HYMNUS.

SUPERNE Regum Rex bone,
Fons pacis & victoriæ,
Deus Pater sperantium,
Ultor superbientium.

Ad jussa cujus turgidæ
Maris procellæ subsident,
Iras leones exuunt,
Sol stat stupens, nec se movens.

Quò fulgurante desuper
Gentes feroces expavent,
Hostes tremunt, mali fremunt,
Boni triumphant gaudiò.

Tu Barbaros, Osmanicos
Apros, fugas è Vineâ
Poloniæ, Regnum Tuæ,
A clade dira vindicans.

Ergo Tuo Celsissimo
Sit nomini laus, gloria,
Qui trinus ac unus Deus,
Per sæcla vivis omnia. Amen.

✠. Sancti per fidem fortes facti
sunt in bello.

✠. Castra verterunt exterorum.

Ad Magnificat Antiphonæ.

Benedictus Dominus Deus Noster,
qui docet manus nostras ad præ-
lium, & digitos nostros ad bellum.

O R A T I O.

DEUS, qui in summis Regni no-
stri periculis antiqua brachii
tui miracula renovasti: suscipe gra-
tiarum actiones exultantium popu-
lorum, & quibus tanti gaudii cau-
sam præstitisti, perpetuæ fructum
concede lætitiæ. Per Dominum no-
strum.

Ad Matutinum, Invitat:

Regem, qui redimit de interitu
vitam. * Venite adoremus. Psal-
mus. Venite exultemus.

Hymnus. Superne Regum. ut in
Vesp:

In primo Nocturno.

Antiph: Fortitudo mea, & laus
mea Dominus, & factus est mihi
in salutem.

Psalm. Domine Dominus Noster.
cum reliquis ut in Festo SSS. Trin.
M2 Anti-

Antiphona. Dignus es Domine accipere gloriam, honorem, & virtutem. *Psalm.* Cœli enarrant.

Antiph. Tua est Domine magnificentia & potentia, gloria atque victoria. *Psalm.* Domini est terra.

Antiph. Dominus virtutem populo suo dabit, Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalm. Afferte Domino.

Antiph. Ecce oculi Domini super timentes eum, & in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Psalm. Exultate iusti in Domino.

Antiph. Dominus virtutum nobiscum, susceptor noster Deus Jacob.

Psalm. Deus noster refugium & virtus.

✠. Benedic anima mea Domino.

✠. Et omnia, quæ intra me sunt, Nomini Sancto ejus.

LECTIO I. Cap: 15.

De Libro secundo Machabæorum.

ET Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitaverat commune trophæum statuere de Juda. Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi à Deo affuturum: & hortabatur suos, ne formidarent ad adventum Nationum, sed in mente haberent adjutoria sibi facta de Cœlo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam victoriam. Et allocutus eos de Lege & Prophetis, admonens etiam certamina, quæ fecerant prius, promptiores constituit eos, & ita animis eorum erectis, simul ostendebat Gentium

fallaciam, & juramentorum prævaricationem. Singulos autem illorum armavit, non clypei & hastæ munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus. Exhortati itaque Judæ sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi juvenum confortari, statuerunt dimicare & configere fortiter, ut virtus de negotiis judicaret.

✠. Facile est concludi multos in manu paucorum, & non est differentia in conspectu Dei Cœli * Liberare in multis & in paucis.

✠. Non in multitudine exercitûs victoria belli, sed de Cœlo fortitudo est. Liberare.

LECTIO II.

ET cùm jam omnes sperarent judicium futurum, hostesque adessent, atque exercitus esset ordinatus, equitesque opportuno in loco compositi, considerans Machabæus adventum multitudinis, & apparatum varium armorum, & ferocitatem bestiarum, extendens manus in Cœlum, prodigia facientem Dominum invocavit, qui non secundum armorum potentiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam. Dixit autem iavocans hoc modo: Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia Rege Juda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octoginta quinque millia: & nunc dominator Cœlorum, mitte angelum tuum bonum ante nos in timore, & tremore magnitudinis brachii tui, ut metuant, qui cum blasphemiam veniunt ad-

ver-

versus Sanctum populum tuum.

R. Quis similis tui in fortibus Domine, quis similis tui? Magnus in Sanctitate. * Terribilis atque laudabilis, & faciens mirabilia.

V. Dux fuisti in misericordia populo, quem redemisti. Terribilis.

LECTIO III.

Nicanor autem, & qui cum eo erant, cum tubis, & canticis admovebant: Judas verò, & qui cum ipso erant, invocato Deo, per orationes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostraverunt non minus triginta quinque millia, præsentia Dei magnificè delectati.

R. Procidebant viginti quatuor Seniores ante sedentem in Throno, & adorabant viventem in sæcula sæculorum. * Et mittebant coronas suas ante Thronum.

V. Dignus es Domine Deus nos ter accipere gloriam, honorem, & virtutem. Et mittebant.

LECTIO IV.

Cumque cessassent, & cum gaudio redirent, cognoverunt Nicanorem ruisse cum armis suis. Facto itaque clamore & perturbatione excitata, patria voce Omnipotentem Dominum benedicebant. Itaque omnes communi consilio decreverunt: nullo modo diem istum absque celebritate præterire.

R. Gloria Patri, genitæque Proli, & tibi compar utriusque semper Spiritus alme, DEUS unus. * Omni tempore sæcli.

V. Da gaudiorum præmia, da gratiarum munera, dissolve litis vincula, astringe pacis fœdera. Omni.

V. Gloria Patri. Omni.

In Secundo Nocturno.

Antiph. Adonai Domine, magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

Psalm. Omnes Gentes.

Antiph. Non in multitudine exercitûs victoria belli, sed de Cælo fortitudo est.

Psalm. Magnus Dominus.

Antiph. Vir obediens loquetur victoriam, vir impius procaciter obfirmat vultum suum.

Psalm. Deus, judicium tuum.

Antiph. Ædificavit Moyses altare, & vocavit nomen ejus, Dominus exaltatio mea.

Psalm. Cantate Domino canticum novum: Cantate.

Antiph. Dominus conterens bella, Dominus nomen est illi.

Psalm. Dominus regnavit.

Antiph. Dominum formidabunt adversarii ejus, & super ipsos in cœlis tonabit.

Psalm. Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia.

V. Iste Deus meus, & glorificabo eum.

R. Deus Patris mei, & exaltabo eum.

LECTIO V.

Sigismundo tertio Rege, Osmanus Turcarum tyrannus immensis ex Europa, Asia, Africa con-

tra-

tractis copiis, Tartarorum etiam Principe, qui longè majorem iusto ducebat exercitum, in belli societatem accito, Reipublicæ Christianæ vastitatem atque excidium minitans, in Poloniam movit. Tanti adventantis hostis famâ minimè consternatus Sigismundus, cum sciret non in multitudine exercitus victoriam, sed de Cœlo esse fortitudinem, ope divina suppliciter implorata, Dei Genitrice, Regnique Patronis conciliatis, fortiter constanterque bellum suscepit.

℣. Tu venis ad me cum gladio & hasta, & clypeo: * Ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum.

℣. Dabit te Dominus in manu mea & percutiam te, & auferam caput tuum. Ego autem.

LECTIO VI.

PRæmissus ad fines Poloniæ non maximo numero exercitus, qui hostem sustineret, dum Sigismundus omnem Regni nobilitatem trahens adveniret, Castra in hosti- ditione ad Chocimum posita, ut bellum potius inferre, quàm illatum repellere Poloni viderentur.

℣. Persequebatur unus mille: * Et duo fugabant decem millia.

℣. Nonne ideò, quia Deus suos vendidit eos, & Dominus conclusit illos. Et duo.

LECTIO VII.

DEcies, & quidem comite semper victoria, acie pugnatum: toties à castrorum oppugnatione in-

genti cum clade rejectus hostis, toties erupère nostri feliciter, Turcarum stationes prosperè toties incursavère; ut Dominum exercituum à nobis stare apertissimè pateret.

℣. Dexterâ tuâ Domine magnificata est in fortitudine: * Dexterâ tuâ Domine percussit inimicum.

℣. In multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos. Dexterâ tuâ.

LECTIO VIII.

FRacta tandem tot cladibus inflicta Osmani contumacia: cum se frustra adversus Deum pugnare intellexisset, ad ipsos Poloniæ fines eodem in loco mensem integrum, eoque ampliùs hæsisset inglorius, sexaginta militum millia cæsa desideraret, majorem longè numerum belli incommoda absumpsissent, stratos suorum cadaveribus undique campos cerneret, ipse jam Sigismundus cum Poloniæ flore majoribus copiis immineret, qui bellum intulerat, pacem expetiit, acceptisque conditionibus Sexto Idus Octobris prior castra movit, ex appetita armis Polonia nihil omnino, præter ignominiam, & dedecus reportaturus. Is dies in tanti beneficii memoriam, ut Deo sacer, festusque Poloniæ, ac solemnis perpetuo in posterum foret, Sigismundus ipse Rex, Regnique Antistites à Gregorio Quintodecimo impetravère: mox Vladislao, qui Parenti successerat, & in castris belli tempore fuerat; ut proprio ac peculiari officio ad gratias agendas accommodato, Horas Canonicas eodem die Polo-

Polon
vus i
℣.
& im
tate,
peren
℣.
ster,
Gl

An
gnato
Canti
ria q
Glori
℣.
℣.
ficatu
Ho
Cum
pluri
℣.
merc
duxit
it ill
luce
℣.
brum
nimia
℣.
pioru
Nomi
cem
riter.
℣.
& lin
Et vi
℣.
Filiu
demu
cula,

Polonia Persolveret, Urbanus Octavus indulsit.

R. Honor, virtus, & potestas, & imperium sit Trinitati in Unitate, & Unitati in Trinitate. * In perenni sæculorum tempore.

V. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus. In perenni. Gloria Patri. In perenni.

In tercio Nocturno.

Antiph. Dominus quasi Vir pugnator, Omnipotens Nomen ejus. Canticum. Cantemus Domino. ex Feria quinta, quod dividatur in tres Glorias. ut in Psalterio.

V. Benedic anima mea Domino.

R. Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Homilia S. Gregorii in Evang: Cum audieritis prælia. de Communi plurimorum Martyrum.

R. IX. Reddidit Dominus justis mercedem laborum suorum, & deduxit eos in via mirabili. * Et fuit illis in velamento diei, & in luce stellarum per noctem.

V. Transtulit illos per mare Rubrum, & transvexit eos per aquam nimiam. Et fuit.

R. X. Justi tulerunt spolia impiorum, & decantaverunt Domine Nomen Sanctum tuum. * Et victricem manum tuam laudaverunt pariter.

V. Sapientia aperuit os mutorum & linguas infantium fecit disertas. Et victricem.

R. XI. Benedicamus Patrem, & Filium cum Sancto Spiritu. * Laudemus & superexaltemus eum in sæcula.

V. Benedictus es Domine in firmamento Cœli, & laudabilis, & gloriosus in sæcula. Laudemus.

R. XII. Te Deum Patrem ingenitum, Te Filium unigenitum, Te Spiritum Sanctum Paraclitum, Sanctam & individuum Trinitatem, toto corde & ore confitemur, laudamus, atque benedicimus. * Tibi gloria in sæcula.

V. Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia, tu es Deus solus. Tibi gloria in sæcula.

V. Gloria Patri. Tibi.

Evangeliū, de Comm. plurim.

Martyr: Cum audieritis.

Oratio. Deus, qui in summis. ut supra.

AD LAUDES.

Et per Horas Antiphona.

C Antemus domino, gloriosè enim magnificatus: equum & ascensorem dejecit in mare.

Psalm. Dominus regnavit. cum reliquis de Dominica.

Antiph. Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine, dextera tua percussit inimicum.

Antiph. Arcus fortium superatus est, & infirmi accincti sunt robore.

Antiph. Justi decantaverunt Domine Nomen Sanctum tuum, & victricem manum tuam laudaverunt pariter.

Antiph. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo JESU meo.

Capi-

Capitulum.

Benedictus Deus, & Pater Domini Nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

R. br. Justi decantaverunt Domine. * Nomen Sanctum tuum. Justi.

†. Et victricem manum tuam laudaverunt pariter. Nomen.

†. Gloria Patri. Justi.

HYMNUS.

Rex magne, Rex altissime,
Virtutis è Throno Tuæ
Æternitatem partiens,
Et Regna mundi transferens.

Quàm sunt inaccessæ Tui
Profunditates consilii!
Ut est procul Cælum solo,
Arcana sic procul tua.

Thrax en furoris ferrea,
Qui virga Divini fuit,
Nunc ipse pœnas acriter
Jussu tuo demens luit.

Sic corda, quando cæteris
Cædem superbè detonant,
Cæduntur, & casu suo
Dei timorem prædicant.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio
Cum Spiritu, qui perpetim
Mundum regit custodia. Amen.

†. Non est similis tui in Diis Domine.

†. Et non est secundum opera tua.

Ad Benedictus Antiphona.

Benedicimus Deum Cœli, & co-

ram omnibus viventibus confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

O R A T I O.

DEUS, qui in summis Regni nostri periculis, antiqua brachii tui miracula renovasti, suscipe gratiarum actiones exultantium populorum: & quibus tanti gaudii causam præstitisti, perpetuæ fructum concede lætitiæ. Per Dominum.

Ad Tertiā Antiph. Dexterā tuā. *Capitulum.* Benedictus Deus. *ut supra in Laudibus.*

†. Justi decantaverunt Domine Nomen Sanctum tuum.

†. Et victricem manum tuam laudaverunt pariter.

Ad sextā Antiph. Arcus fortium.

Capitulum.

O! quàm bonus, & suavis est, Domine, Spiritus tuus in omnibus! Ideoque eos, qui exerrant partibus, corripis, & de quibus peccant, admones & alloqueris: ut relicta malitia, credant in te, Domine.

†. Adorabant Sancti viventem in sæcula.

†. Et mittebant coronas suas ante Thronum Dei.

Ad Nonā Antiph. Ego autem.

Capitulum.

Tu autem dominator virtutis cum tranquillitate judicas, & cum magna reverentia disponis nos: subest enim tibi, cum volueris posse.

† Dignus

✠. Dignus es Domine Deus no-
ster.

℞. Accipere gloriam, honorem,
& virtutem.

*In secundis Vesperis, omnia ut
in primis.*

Ad Magnificat Antiph:

Domine Rex Omnipotens, in di-
tione tua cuncta sunt posita, & non
est, qui possit resistere voluntati
tuæ, si decreveris salvare Israël.

DIE XV. OCTOBRIS.

*In Festo Sanctæ Hedvigis
Viduæ. Duplex majus.*

*Omnia de Communi nec Virginum,
nec Martyrum, præter ea, quæ se-
quantur.*

O R A T I O.

DEUS, gratiæ dator, & gloriæ,
tuæ nobis propitius sinum pi-
etatis aperi, & præsta, ut qui ma-
nentem civitatem hic non habemus,
ad futuram, quam quærimus, B.
Hedvigis interveniente suffragio per-
ducamur. Per Dominum Nostrum.

*In primo Noct. Lect. Mulierem
fortem. de Comm. non Virginum.*

In Secundo Nocturno.

LECTIO V.

Hedvigis Bertholdi Marchionis
Moraviæ, Comitis Tirolensis,
& Agnetis Eilia, S. Elisabethæ ma-

tertera, duodecimo anno Henrico
Longobardo Principi Poloniæ & Bò-
hemiæ in matrimonium data; illud
semper honorabile, & immaculatum
custodivit, nullum jejunium, aut
diem festum judicans, quem casti-
tatis meritò non condidisset. Ni-
hilominus in summa castitate & con-
tinentia, facta est sicut vitis abun-
dans in lateribus domus suæ, & fi-
lii ejus sicut novellæ in circuitu
mensæ. Filios enim tres, totidemq;
filias viro suo protulit. Ex qui-
bus Henricus fortia pro religione
Christiana aggressus, & tanquam
alter Judas Machabæus castra Dei
contra Tartaros protegens, marty-
rii palmam promeruit. Filia Ger-
trudis Virgo perpetua permansit.
Fructu matrimonii Hedvigis quæ-
sito, redditisque novalium fructi-
bus, feriari ab opère connubiali in-
cipit: eadem marito persuadet. Fit
spiritualis desponsatio in manu Pon-
tificis, vivitur inter sponsores Ange-
lica vita per annos viginti octo,
non coram hominibus tantum, sed
etiam coram Deo.

℞. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Parat deinde Hedvigis sedem fu-
turæ castitati; amplissimum
Trebnicense monasterium extruit,
Filiam Gertrudem prius illuc præ-
mittit; magnos greges Virginum
Sanctarum collegit: ipsa demum
consequitur. In oratione diurna,
atque nocturna, nudis, etiam me-
dia hieme, pedibus assidua: in je-
juniis multis per totos quadraginta

annos perseveravit; ita, ut die Dominico, tertia, & quinta feria, piscibus & lactariis tantum, Sabbatho & Feria secunda aridis leguminibus: quarto & sexto die, aqua & pane solo duntaxat vesceretur. Pedes pauperum, quos tredecim semper ubique secum circumduxit, lavit: ulcera eorum ligavit, captivos redemit, subditos oppressos tutata est. Irata à nemine unquam visa est, contenta ea objurgatione, Deus tibi parcat.

ꝫ. Dilexisti iustitiam.

LECTIO VII.

NON caruit diva Hedvigis miraculorum ac prophetiæ spiritû & gratia: nam & duabus Sanctimonialibus visum restituit: & duos recentes suspensos magna omnium admiratione ad vitam revocavit. Mortis item mariti sui tempus, & rationem longè ante prædixit, & filii eodem modo; cujus cædem eo ipso, quo cæsus est, die in remotissimis partibus cognovit: & ipsa diem obitus multò prius præsensit & prædixit.

ꝫ. Fallax gratia.

LECTIO VIII.

JTaque priusquam morbo gravi correpta fuisset, sacram Unctionem accepit. Sanctimoniales se ægram sine permissione superiorum invisentes pepulit; nihil sanctum esse docens, quod cum obedientia majorum susceptum non esset. Priusquam moreretur, magna hilari-

tate Sanctos cum splendida luce ad se venientes salutavit. Mortua est, die S. Mathæi, hora vespertina, qua jejunia sua pane solo reficere solebat, anno salutis humanæ millesimò ducentessimò quadragesimò tertiò. Ac post multis editis miraculis in numerum Sanctorum à Clemenre Quarto relata est. In cuius Canonizatione mulier cæca, visui restituta est.

ꝫ. Quam pulchra es.

In III. Noct: Homilia in Evang. Simile est Regnum Cælorum thesauro. ut in Comm. non Virginum. Evang: ibidem. Oratio ut supra.

DOMIN: II. OCTOBR:

In Festo B. Vincentii Kadlubek Ep: Conf: Duplex Majus.

Omnia de Communi Conf: Pontif: præter ea, quæ hic sequuntur.

O R A T I O.

DEUS, qui B. Vincentium Confessorem tuum, atque Pontificem, spretis sæculi pompis humilitatis gloria decorasti; præsta quæsumus: ut tantæ virtutis proficientes exemplo, ejus meritis cælestis gloriæ consortes efficiamur. Per Dominum nostrum.

In primo Noct. Lectiones. Fidelis sermo. de Communi Conf: Pont:

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Vincentius Kadłubkovi^{us} Polonus natus est, ut antiqua acta ferunt, in Villa Karwow Diœcesis Cracoviensis, Palatinatus Sandomiriensis, ex vetustissima Rosarum Familia, Patre Bogumilo, Matre Benigna, sanguinis claritate, & pietate illustribus; à quibus in Fide Catholica, & in timore Domini sanctè educatus, plura edidit in ipsis teneris annis sanctitatis specimina, innocentia morum, jugi orandi studio, humilitate, modestia, ac prompta erga suos Parentes obedientiâ. Adolescens factus, Philosophicis ac Theologicis studiis imbutus, cum literarum studio singularem pietatem semper copulans, otium, & pravorum consortia abhorrens, orationi addictus, Sacramenta frequentans, aliosque Christianæ pietatis actus forti animo exercens.

R. Juveni David.

LECTIO VI.

Tanta Sanctimoniâ vitæ captus Fulco Episcopus Cracoviensis Vincentium inter suos cooptavit, ejusque opera usus est in regimine suæ Diœcesis, cum præter eximiam vitæ integritatem acri etiam polleret ingenio, singularique prudentia: Sacerdotio initiatus, electus fuit ab eodem Episcopo ad Præposituram insignis Collegiætæ Sandomiriensis, in qua dignitate omnes sui muneris partes adeo sanctè

adimplevit, ut exemplar factus modestiæ, castimoniæ, aliarumque virtutum, promeruerit designari à Lesco Albo Poloniæ Rege in Oratorem, ut propriam Filiam Beatam Salomeam in Sponsam deduceret ad Regem Haliciæ. Defuncto interea eodem Fulcone Episcopo Cracoviensi, assumptus ille fuit ad eandem Sedem, electionem confirmante Innocentio III. Pontifice Maximo.
R. Posui adjutorium.

LECTIO VII.

In Episcopatu exemplum se præbuit bonorum operum, & commissum sibi gregem pascens monitis, consiliis, scientiâ, verbò & exemplò, ita insectatus est pravorum populorum mores, ut collapsam pietatem in pristinum restituerit. Catholicæ Fidei insignis Propagator, & Ecclesiasticæ jurisdictionis vindex acerrimus. Eximia inclaruit prudentiâ, charitate, mansuetudine, & misericordia in pauperes. Zelus Domûs Dei ita illum comederat, ut reparationi & opportunis Ecclesiarum proventibus impensè consulens, nedum ex mensæ Episcopalis redditibus, sed & de hereditario patrimonio illas dotaverit. Eximium verò ejus religionis argumentum fuit, dum insigne erogavit peculium, ut in Templo Cathedralis Cracoviensis lampas accensa coram Altaris Sacramento perpetuo asservaretur.

R. Jste est, qui ante Deum.

LECTIO

LECTIO VIII.

DEcurrente verò decimo ejus Episcopatus anno, Evangelicæ perfectionis cupidus, in Religiosa castra secedere decrevit, ut Cœlestium rerum contemplationi, & rigidiore vitæ instituto vacare posset. Hinc fortè animo præcibus & lacrymis devicta Capituli, & pupuli Cracoviensis contradictione, prævio beneplacito Pontificis Honorii. III. omnia sua dispersit, ac dedit pauperibus, & insigniis Episcopalibus depositis, coram Collegio Canoniceorum Cracoviensium, nudis pedibus, proficiscens per decem leucas se contulit ad Cœnobium Andrejoviense, in quo Monasticam vitam Ordinis Cisterciensis professus est; ibique regulari observantia, jejuniis, & Cœlestium rerum contemplatione quinque jugiter annis omnibus præluxit, pluribus etiam supernaturalibus donis à Deo locupletatus. Plenus tandem dierum & operum pretiosam in conspectu Domini mortem obivit die octava Martii, Annò Millesimò ducentessimò vigessimò tertiò, Famâ sanctitatis & miraculorum clarus. Ecclesiasticum Ejus cultum ritè probatum confirmavit Clemens XIII. Pontifex Maximus, qui & has lectiones proprias ejus in honorem recitandas concessit.

R. Justum deduxit.

In III. Noct. Homilia in Evang. Homo peregre proficiscens. ut in Comm. Conf. Pontif.

DIE XX. OCTOBRIS.

In Festo Translationis Sancti Adalberti Ep. & Marti: Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter Hymnos proprios; Lectiones secundi Nocturni, quæ leguntur ut in Festo XXIII. Aprilis, fol: 24. Adalbertus Episcopus Pragensis. R. XI. & XII. Antiphona ad Magnificat & Benedictus propria, sine alleluia. Vespera à Capitulo de sequenti Festo, cum commemoratione præcedentis, & S. Hilarionis Abbatis.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Festo S. Ursulae & Sociarum Martyrum. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ sequuntur. In Vesperis & Laudibus Antiphona.

Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce Sponsus venit, exite obviam ei.

R. Adducentur Regi Virgines post eam.

R. Proximæ ejus afferentur tibi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus, Domine Deus noster, Sanctarum Virginum & Martyrum tuarum Ursulae & Sociarum ejus, palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequiis. Per Dominum nostrum.

Ad

Ad Matutinum Hymnus.

Virginis Proles, Opifexque Ma-
tris,
Virgo, quem gessit, perperitque
Virgo.

Virginis partos canimus decora
Morte triumphos.
Hæc enim palmæ duplicis beata
Sorte, dum gestit fragilem domare
Corporis sexum, domuit cruentum
Cæde tyrannum.

Unde nec mortem, nec amica mortis
Mille poenarum genera expavescens,
Sanguine effuso meruit serenum
Scandere Cælum.

Hujus oratu Deus alme nobis
Debitas poenas scelerum remitte:
Ut tibi puro resonemus alnum
Pectore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriusque virtus,
Spiritus semper Deus unus omni
Temporis ævo. A.

*In primo Nocturno Lectiones. De
Virginibus. de Communi Virginum.*

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Ursula sanctitate, sapientia, &
pulchritudine insignis, Filia u-
nica Regis Britanniae Christianissi-
mi fuit. Quam cum Rex Angliæ
gentilis, idemque potentissimus, Fi-
lio suo, missis eò solemnibus nun-
tiis, Uxorem expeteret, ipsa divi-
nitus præmonita persuasit Patri,
ut consentiret ea conditione, ut Rex
ille & Pater decem primæ ætatis
virgines, & forma, & genere lec-

tissimas perquirerent, & tam sibi,
quàm singulis earum mille alias Vir-
gines honestissimas consociarent;
comparatisque ad numerum ipsarum
undecim triremibus inducias tri-
ennii sibi darent, ad dedicationem
Virginitatis suæ; ipse verò juve-
nis sacro renovatus lavacro in Fide
Christi interim instrueretur.

℟. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Ex hoc conducto Virginibus, tri-
remibus, Viris pro comitatu,
& sumptibus, præter spem celerius
comparatis, per triennium belli præ-
ludia multis undique ad spectacu-
lum confluentibus ab ipsis celebrata
sunt. Tandem cum Ursula omnes
Virgines socias suas ad Christum
conversas, tam verbis, quàm exem-
plis ad castitatis propositum eru-
disset, sub unius diei noctisque ven-
to prospero ad portum Galliæ Tila,
& inde Coloniam delatæ sunt: &
ex eo loco Angelica visione instru-
ctæ, Basileam applicuerunt, reli-
gatisque ibi triremibus, pedestri iti-
nere Romam venientes, magno ap-
plausu Cleri & populi exceptæ sunt.
℟. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

Ubi cum per aliquot dies perlu-
stratis diversis Sanctorum li-
minibus, pervigiles in oratione Deo
animas suas commendassent, pera-
ctis votis, itinere, quo venerant,
Coloniam sunt reversæ, ab Huanis
jam undique obsessam. Qui totam
illam

Sanctam multitudinem, cui etiam Sponsus Eleutherius se junxerat, immaniter trucidarunt. Coloniam sanguine & sepultura eorum clariorum reddentes.

℟. Afferentur.

LECTIO VIII.

Post omnes verò candidissimi exercitus Regina, dum Principi Hunnorum in matrimonium consentire nollit, ictu sagittæ transverberata, super nobilem comitum suarum acervum, velut cœleste margaritum, corruit.

℟. Prudentes Virgines.

In tertio Noct. Hom. in Evang:
Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginitibus. *ut in Comm. Virginum.*

DIE XXIII. OCTOBRIS.

In Festo S. Joannis à Capistrano Confes: Duplex.

Omnia de Comm. Conf: non Pontif. prater ea, quæ sequuntur.

In utrisque Vesp. Ad Magnificat & Benedictus Antiph. O zelator Fidei! persecutor Hæreticorum, lumen virtutum, exterminator Turcarum, Prædicator egregie, Doctor populorum, Joannes fidelissime Ordinis Minorum, esto nobis subsidium è Regno Beatorum.

O R A T I O.

DEUS, qui Ecclesiam tuam B. Joannis à Capistrano, meritis

& doctrinis mirabiliter sublimasti, & per eum de perfidis Tyrannis in virtute Ssmi Nominis JESU fideles tuos triumphare fecisti, præsta quæsumus, ut de inimicis nostris ejus intercessione prævalentes in terris, cum ipso præmiari mereamur in Cœlis. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones. Beatus Vir. ut in Comm. Conf: non Pontif: 2do loco.

LECTIO V.

Capistrani Marsorum Oppido, in Diocesi Sulmonensi, ortus est B. Joannes Annò Domini Millesimò trecentésimò octogésimò quintò. In Gymnasio Perusino Christianis & liberalibus disciplinis instructus, aliquando Rempublicam gessit, dum postea Dei monitu ad Sanctius ministerium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum, qui à regulari observantia nuncupantur, ab se ferventissimis votis expetitur, quamvis repulsus, durisque experimentis probatus, maxime alacris amplexus est, anno ætatis suæ vîgesimò nonò. In divinis literis Magistro usus est Beato Confessore Bernardino Senensi, quem pro Sacratissimo Nomine JESU calumniis tractatum coram Martino Papa V. in Basilica Beati Petri Principis Apostolorum strenuè defendit, eundemque ipse & B. Jacobus à Marchia per Nicolaum V. in Sacrorum Confessorum Canonem postea referendum curavit. Joannis doctrinæ, asperimæ penitentiae, & sanctitatis famâ in dies crescente, ad multas

tas v
nos n
script
stau
ableg
℟.

Co
trichel
scuit.
los in
tantes
In te
Forum
gitant
centia
ficis
genii
clesia
& ali
dixit.
sato,
lium
rentin
Sol
orum
dragi
profes
in si
nimos
deric
in G
colao
℟.
I
JN
m
pereg

tas variasque provincias Christianos mores, disciplinamque verbo & scriptis, quæ plurima edidit, instauraturus, à Romanis Pontificibus ablegatur.

℞. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Contra hæreticam pravitatem Generalis Inquisitor creatus, Fratricellorum Sectam feliciter compescuit. Reatinos & finitimos populos inter se odiis, armisque certantes, eloquii suavitate composuit. In terris Romanæ Ecclesiæ circa Forum, Joanna secunda Regina flagitante, Judeici fœderis pravam licentiam evulsit. Martini V. Pontificis Maximi dormitionem, & Eugenii IV. (à quo pro magnis Ecclesiæ negotiis ad Insubres Siculos & alios mittitur) successionem prædixit. Aquileano Episcopatu recusato, munus prædicandi Evangelium obire non cessavit, inque Florentinorum Patrum Conventu velut Sol quidam fulsit. Romæ Judæorum Synagogæ Ministrum cum quadraginta sèctatoribus ad veritatis professionem reduxit. Ut hæreticos in sinum Ecclesiæ, & Principum animos in concordiam redigeret, Friderico III. Imperatore postulante in Germaniæ partes à prædicto Nicolao V. mittitur.

℞. Amavit eum.

LECTIO VII.

IN Germania, Bohemia, Sarmatia, & Pannonia, sexennali peregrinatione Hussitis, Adamitis,

Taboritis, Hebræisque innumeris ad Christianam veritatem doctrinæ, sanctitatis, & miraculorum Cruce conversis, Dei gloriam mirificè auxit. Ægròs quàmplurimos sanavit, mortuos suscitavit, & mutis loquelam restituit. Denique totam Christianorum Rempubicam periclitantem ab immani Turcarum Tyranno defensus, se pro Domo Israhel murum opponit, dum Callistus Papa III. Joanne potissimum deprecante, Christianorum militum signo Crucis illustrium, expeditionem in Turcas Europæ incumbentes decernit, statimque Joanne Pannoniam, Transilvaniam, Moldaviam, Valachiam instar fulguris pervolante, septuaginta millia Christianorum conscribuntur, Crucisque vexillum ipso præferente de centum & viginti millium hostium, toto Orbe mirante, victoria reportatur.

℞. Jste homo.

LECTIO VIII.

Joannes, his atque aliis præclarè gestis, ex corporis fatigatione lethali morbò contractò, Villacum Pannoniæ inferioris Oppidum in agro Sirmiensi defertur. Ubi Sanctis Ecclesiæ Sacramentis maxima religione susceptis, Annò salutis Millesimò quadringentesimò quadragessimò sextò, decimò Calendis Novembris piè in Domino obiit. Quem post obitum æque ac in vita multis miraculis clarum Benedictus XIII. Papa in Sanctorum numerum rerulit.

℞. Desiderium animæ.

In

In III. Noct. Homil. in Evang:
Nolite timere pusillus grex. ut in
Comm. Conf. non Pontif:
Missa. Justus ut palma.

DOMIN: IV. OCTOBR:

In Festo S. Joannis Cantii
Confessoris. Duplex imæ
Classis.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif:
præter ea, quæ sequuntur.

Ad I. Vesperas Hymnus.

Gentis Polonæ gloria,
 Clerique Splendor nobilis,
 Decus Lycæi, & Patriæ,
 Pater Joannes inclyte.

Legem superni Numinis
 Doces Magister, & facis.
 Nil scire prodest: sedulo
 Legem nitamur exequi.

Apostolorum limina
 Pedes viator visitas;
 Ad Patriam, quam tendimus,
 Gressus viamque dirige.

Urbem petis Jerusalem,
 Signata Sacro Sanguine
 Christi colis vestigia,
 Signasque fuis fletibus.

Acerba Christi vulnera
 Hærete nostris cordibus!
 Ut cogitemus consequi
 Redemptionis pretium.

Te prona Mundi machina,
 Clemens adoret Trinitas,
 Et nos novi per gratiam,
 Novum canamus canticum.

O R A T I O.

DA quæsumus Omnipotens & mi-
 sericors Deus: ut Beati Joan-
 nis Confessoris tui exemplo in sci-
 entia Sanctorum proficientes, atque
 aliis misericordiam exhibentes, me-
 ritis ejus apud Te indulgentiam
 consequamur. Per Dominum no-
 strum.

Deinde fit Commem: Dom. curr:

Ad Matutinum Hymnus.

Corpus domas jejuniis,
 Cædis cruento verbere:
 Ut castra pœnitentium
 Miles sequaris innocens.
 Sequamur, & nos sedulo
 Gressus Parentis optimi
 Sequamur, ut licentiam
 Carnis refrenet spiritus.

Rigente bruma providum
 Præbes amictum pauperi,
 Sitim, famemque egentium
 Esca, potuque sublevas.
 Amor petentis populi
 Gelu resolvat pectorum;
 Plorant egeni! provocent
 Stipem gementum lachrymæ.

O! qui negasti nemini
 Opem roganti, patrium
 Regnum tuere, postulant
 Cives Poloni, & exteri.
 Sit laus Patri, sit Filio,
 Tibique Sancte Spiritus,
 Preces Joannis impetrent
 Beata nobis gaudia. Amen.

*In primo Nocturno Lectiones. Be-
 atus Vir. de Comm. Confess: non
 Pontif: 2do loco.*

In

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

IOANNES in Oppido Kenty Cracoviensis Diocesis, à quo Cantii cognomen duxit, Stanislao & Anna piis & honestis Parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate, ab ipsa infantia spem fecit maximæ virtutis. In Universitate Cracoviensi Philosophiæ ac Theologiæ primùm Auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo, Professor ac Doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrinâ mentes audientium non illustrabat modo, sed ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, & faciens.

R. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Sacerdos factus nihil de literarum studio remittens, studium auxit Christianæ perfectionis. Utq; passim offendi Deum maximè dolebat: sic eum sibi & populo placare oblato quotidie, non sine multis lachrymis incruento Sacrificio, sategbat. Ilcusiensem Parochiam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus, postea dimisit, ac postulante Academia ad pristinum docendi Officium rediit.

R. Amavit eum.

LECTIO VII.

Quidquid temporis à studio supererat: partim saluti proximorum, sacris præsertim Concio-

nibus curandæ, partim orationi dabat, in qua Coelestibus quandoque visionibus & colloquiis dignatus feretur; Christi verò passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes; ejusque causâ melius recolendæ, Hierosolymam peregrinatus sit: ubi & martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum Crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina, pedes atque viariâ onustus sarcinâ, Romam venit; tum ut Sedem Apostolicam, cui maximè addictus fuit, honoraret, tum ut sui (sic enim agebat) Purgatorii pœnas, expositâ illic quotidie peccatorum veniâ, redimeret. Quo in itinere à latronibus olim spoliatus, & num quid haberet præterea interrogatus, cum negasset, aureos deinde aliquot suo insutos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus; qui Viri Sancti candorem simul & largitatem admirati, etiam ablatos ultrò reddidêre. Alienæ famæ ne quis detraxeret, descriptis, Beati Augustini exemplò, in pariete versiculis, se atque alios perpetuò voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non emptis modò, sed detractis sibi quoque vestibus & calceis operiebat, demissò ipse interim usque ad terram palliò, ne domum nudipes redire videretur.

R. Iste homo.

LECTIO

LECTIO VIII.

BRevis illi somnus atque humi:
vestis, quæ nuditatem, cibus,
qui mortem duntaxat arceret. Vir-
ginalem pudicitiam, velut lilium
inter spinas, asperò ciliciò, fla-
gellîs, atque jejuniis custodivit.
Quin & p̄r annos ante obitum tri-
ginta circiter & quinque ab esu car-
nium perpetò abstinuit. Tandem
dierum juxta, ac meritorum ple-
nus, cùm vicinæ, quam præsensit,
morti, se diu diligenterque præ-
parasset: ne qua re ampliùs tene-
retur, si quid domi supererat, id
omne pauperibus distribuit. Tum
Ecclesiæ Sacramentis ritè munitus,
dissolvi jam cupiens, & esse cum
Christo, pridie Nativitatis ejus in
Cælum evolavit. Miraculîs antè,
& post mortem clarus. Mortuus ad
proximam Academiæ Ecclesiam San-
ctæ Annæ delatus est, ibique ho-
noricè sepultus. Auctaque indies
populi veneratione ac frequentia,
inter primarios Poloniæ, ac Lithua-
niæ Patronos religiosissimè colitur,
novisque coruscans miraculîs à Cle-
mente XIII. Pontifice Maximo. De-
cimo septimò Kalendas Augusti. An-
nò Millesimò septingentesimò se-
xagesimò septimò solemni ritu San-
ctorum fastis adscriptus est.

R. Desiderium animæ.

In III. Noct. Homilia in Evang.
Sint lumbi vestri præcincti. ut in
Comm. Conf: non Pontif: imo loco.
Lect: 12. de Dom. Missa propria.

Ad Laudes Hymnus ut in I. Vesp.

Ad II. Vesperas Hymnus.

TE deprecante, corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.
Phtisi febrique, & ulcere,
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Ejus rapis è faucibus.
Te deprecante tumido
Merces abactæ flumine,
Tractæ Dei potentiâ
Sursum fluunt retrogradæ.
Cum tanta possis sedibus,
Cœli locatus! poscimus,
Responde votis supplicum,
Et invocatus subveni.
O una semper Trinitas!
O trina semper Unitas!
Da Supplicante Cantio
Æterna nobis præmia. Amen.

DIE XII. NOVEMBRIS.

*In Festo SS. Benedicti, Jo-
annis, Mathei, Isaaci,
atque Christini Martyrum.*

Duplex 2dæ Classis.

*Omnia de Communi plurimorum Mar-
tyrum, præter ea, quæ sequuntur.*

O R A T I O.

Sanctorum nos, quæsumus Domi-
ne, Martyrum tuorum, Bene-
dicti, Joannis, Mathæi, Isaaci,
atque Christini gloriosa hodierna
diè trophæa lætificent: quatenus e-
orum interventione, ad illam per-
venia-

venia
dem
grega
fructu
Domini
In
tres
Mart.

BEr
J
remi
berti
Com
contu
nibus
rediē
mana
etaren
Casin
cas
ment
tantu
rudin
ris in
aliqu
qui p
nis,
aquā
se re
victū
terqu
quoa
Vesti
confe
strati
quid

veniamus hæreditatem, in qua iidem felices Angelorum cætibus aggregati, tuæ semper Majestatis perfuuntur ineffabili claritate. Per Dominum.

In primo Noct: Lectiones. Fratres debitores. de Comm: plurim: Martyrum.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Benedictus, Joannes, Mathæus, Isaac & Christinus, Fratres Eremitæ Poloni, post Episcopi Adalberti, (cujus erant peregrinationis Comites) necem, à Prussis multis contumeliis divexati, & Prussiæ finibus ejecti, in majorem Poloniam rediêrunt. Et quo expeditius humana contemnerent, & Cœlestia spectarent, in vastam solitudinem apud Casimiriam se receperunt: ibique casis, quæ singulos caperent, stramento ædificatis, non extraneorum tantum, sed mutuam etiam consuetudinem fugiebant. Mirum Dei Viris inerat abstinentiæ studium, cum aliqui eorum semel duntaxat, alii, qui paulò tenuioris erant valetudinis, bis in hebdomada oleribus, & aquâ, pane nonnunquam adhibito se reficerent. De qua austeritate victus toto vitæ suæ tempore, præterquam die Sacratissimo Paschæ, quoad vixerunt, nihil remittebant. Vestibus, quas è Setis equorum sibi confecerant, contenti: Quies non stratibus mollioribus accersita, sed si quid dandum fuerat fessis corpori-

bus, humi jacentes lapidem capitibus subiciebant.

℟. Sancti tui.

LECTIO VI.

Tanta autem erat Sanctitatis eorum fama, ut Boleslaus Chrabrus pius & Sanctus, isque primus Polonorum Rex, præsens eos accederet, eorum orationibus se & suum Regnum commendaret, grandique pecuniâ oblatâ, liberaliter & regiæ Sanctos donaret. Sed Beati Viri post aurum non abeuntes, nec ullam in pecuniæ thesauris repouentes spem, ut qui pro Christi nomine renuissent omnibus, è vestigio argentum Regi ut referat Barnabas unus ex Sociis, constituent. Quod dum fit, ecce grassatores, qui cognoverant munificè à Rege donatos, primâ noctis vigiliâ adsunt, Sanctos Fratres in Dei laudibus opprimunt, extra casas protrahunt, gladios intentant. Fereda vobis, quamcunque imposuerimus, fortuna est, nisi quidquid ubicunque locorum argenti reconditum est, nostrum illico fuerit, minuantur. Quare aut pecuniam ultro exponite, vel si moramini, vitam cum sanguine profundite. Sancti multis obtestationibus Regi esse reportatam, confirmant; quin etiam tuguriola ut excutiantur, potestatem dant.

℟. Verbera carnificum.

LECTIO VII.

Sæva auri cupiditas ubi nihil minis extorquet, reliquum spei tollendæ pecuniæ in verberibus & suppliciis reponit. Deligantur Sancti Fratres ad palum, ignibus ad latera admotis exuruntur: deinde circa rotarum vertiginem adstricti diutissimè verberantur: tota nox in crudelissima paupertatis Sanctorum, & innocentiae supplicia expenditur. Denique cum omnes jam artes potiundi argenti tentatæ essent, nec successisset, ne quid inausum de concepta crudelitate relinqueretur, ab iisdem latronibus anno salutis humanæ millesimo quinto, pridie Idus Novembris in Dei laudibus constantissimè permanentes trucidantur.

R. Tanquam aurum.

LECTIO VIII.

Boleslaus nece Sanctorum innocentia cognita, eandem gratiam, quam præbuerat vivis, servavit & mortuis: qui Beatorum Fratrum corpora honorificentissima sepultura Casimiræ in majori Polonia condidit. Barnabas superstes in Eremum reversus, vitæ fratrum suorum æmulus, assiduâ orationibus, vigiliis, jejuniisque addictus, paulo post Sancto fine quievit: & ipse pii Regis mandato ad Fratres suos appositus, ut quibus in cœlesti Patria esset conjunctus, in terris eodem tumulo cum eis conditus quiesceret.

R. Certamen magnum.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO IX.

In illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Attendite à fermento Phariseorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia Venerab: Bedæ Presbyteri.
Libro 4. in Lucam Cap. 52.

DE hoc fermento Apostolus præcipit: Itaque epulemur; non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ & nequitiae, sed in azymis sinceritatis & veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersionem suo sapore commaculat: sic nimirum simulatio, cujus semel animum imbuerit, tota virtutum sinceritate & veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite, ne æmuletur mini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo & vestra virtus omnibus, & eorum reveletur hypocrisis.

R. Propter testamentum.

LECTIO X.

Verum, quod sequitur: Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed & in præ-

senti

senti tempore potest congruenter accipi: quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumq; umbras vel locuti, vel passi sunt Apostoli, nunc clarificatâ per orbem Ecclesiâ, lectis eorum actibûs publicè prædicantur.

℞. Hæc est vera fraternitas.

LECTIO XI.

NE terreamini ab his, qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum occisis corporibûs non habent amplius, quid contra illos agant: ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris, avibusque discerpenda proijciunt: cùm nequaquam Omnipotentia DEI, quâ ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

℞. Corpora Sanctorum.

LECTIO XII.

DUO autem sunt genera persecutorum: unum palam sævientium, alterum fictè, fraudulentèq; blandientium. Contra utrumque nos munire, atque instruere volens Salvator, & supra ab hypocrisi Phariseorum attendere, & hic à carnificum cæde præcepit non timere: quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valet simulatio durare. Nonne quinque passeress veneunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia & quæ quolibet per aëra feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest: vos, qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terreri ab his, qui oc-

cidunt corpus: quia qui irrationalia animalia gubernat, rationalia curare non desinit.

℞. Justorum animæ.

Sequentia S. Evangelii secundum Lucam. C. 12.

IN illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Attendite à fermento Phariseorum, quod est hypocrisis. Nihil autem opertum est, quod non reveletur, neque absconditum, quod non sciatur. Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: & quod in aurem locuti estis in cubiculis, prædicabitur in tectis. Dico autem vobis amicis meis: Ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, & post hæc non habent amplius, quid faciant. Ostendam autem vobis, quem timeatis; timeate eum, qui postquam occiderit corpus, habet potestatem mittere in gehennam. Itaque dico vobis, hunc timeate. Nonne quinque passeress veneunt dipondio? & unus ex illis non est in oblivione coram Deo: Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere, multis passeribûs pluris estis vos. Dico autem vobis: Omnis quicumque confessus fuerit me coram hominibus, & Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei.

Oratio. Sanctorum, nos quæsumus. *ut supra.*

DIE XIX. NOVENBRIS.

*In Festo Sanctæ Elisabeth
Vidue. Duplex.*

*Omnia de Communi nec Virginum
nec Martyrum, præter ea, quæ se-
quuntur.*

O R A T I O.

Tuorum corda fidelium Deus mi-
serator illustra, & Beatæ Eli-
sabeth precibus gloriosis, fac nos
prospera mundi despicere, & cœ-
lesti semper consolatione gaudere.
Per Dominum nostrum.

Commem. S. Pontiani Papæ & M.

Antiph. Jste Sanctus.

℟. Gloria & honore.

*Oratio. Infirmis. de Communi
unius Martyris.*

In secundo Nocturno.

L E C T I O V.

Elisabeth Andreæ Regis Hunga-
riæ Filia, ab infantia Deum
timere cœpit, & crescens ætate,
crevit etiam devotione. Hæc po-
stea Ludovico Langravio Turingiæ
in conjugem copulata, etsi ea, quæ
sui Viri erant, curaret, non minis,
quæ Dei sunt, sedula exequabatur.
Nocturno namque tempore à la-
tere Viri surgens, orationibus, &
genu flexionibus occupabatur, sic-
que dum esset Vir in accubitu suo,
nardus ejus dabat sanctitatis odorem.
Et licet exterius indueretur rega-
libus, ne terreni Viri oculos offen-

dere videretur, interiùs tamen sub
cilicii tegmine cœlestem Sponsum
gerebat absconditum. Diebus sin-
gulis pietatis officio dedita, viduis,
pupillis, ægrotis, carcerum inclu-
sis ergastulis, & egentibus singulis
singularia subventioni, remedia sub-
ministrabat. Cujusdam etiam pau-
peris, gravi capitis languore cor-
repti, quasi filii curam gerens, ca-
pillis ejus manu tondebat propria,
caput frequenter in pomarii secre-
to lavans, ut oculos fugeret ancil-
larum. Cùm Teutoniâ gravis ur-
geret inedia, captâ Viri absentia,
domus suæ frumenta egentibus cro-
gavit.

℟. Propter veritatem.

L E C T I O VI.

Postquam à lege Viri so-
luta est, depositis gloriæ sæ-
cularis exuviis, Ordinem Pœnitent-
ium Beati Francisci ingressa, vi-
lis tunicæ decore vestitur: ac di-
vitiarum contemptâ jactantiâ, &
generositate Parentum, nobilissimis
orta natalibus, se mundo fecit igno-
bilem, ut nobilitaretur in cœlis:
pro corona suscipiens cinerem, &
cilicium pro fascia pectorali; pal-
lebant ora jejuniis, abstinentiæ te-
nuitate confecta: & jam martyrem
adhuc viventem caro præmortua te-
stabatur. Dum autem die quadam
defixis in Cœlum oculis contempla-
tioni vacaret, ut quasi de humanæ
conversationis consortio videretur
abstracta; Dei Filium dulcem JE-
SUM ad se inclinatum Cœlis pa-
tentibus vidit; inter alia sibi con-
sola-

solationis lenimenta dicentem : Si tu vis esse mecum , ego ero tecum , & à te nullatenus separabor.
R. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

Tunc sumptibus propriis nobile hospitale construxit, ampla possessione dotatum, suaeque pretiosa monilia, & grandem pecuniae quantitatem eidem loco liberaliter est largita. In quo receptam multitudinem corporali visitabat obsequio, affluenter eis necessaria subministrans, pedes eorum, & capita incredibili humanitate lavando, & leprosum ulcera etiam aspectu horribilia capitis sui velò mundando. Deinde propinquorum destituta suffragio, Castris & possessionibus cæteris spoliatur. Sed ipsa miserationis solitæ non oblita, lanam manibus operabatur & linum, de sui laboris impendio nudos pauperum humeros vestitura.

LECTIO VIII.

Cumque in his ac plurimis aliis Sanctis operibus usque ad finem vitae perseverasset, domesticis suis prædicens obitum suum, Deo Spiritum reddidit Annò Domini millesimò ducentesimo trigesimò primò, tertio decimo Kalendas Decembris. Sacrum autem Corpus ipsius post Sanctæ Animæ separationem, statim cœpit plurimís & maximís coruscare miraculis. Quibus auditis, & certa fide compertis Dominus

Papa Gregorius Nonus eam Sanctorum collegio annumeravit.

R. Quàm pulchra es.

In III. Noct. Homilia in Evang. Simile est Regnum Cælorum thesauro abscondito. ut in Communi non Virginum.

XII. Lectio de S. Pontiano Papa & Martyre, & in Laud: Commem: ejusdem.

DOMINICA PROXIMA

Post diem 13. Novembr: vel ipsa die.

*In Festo S. Stanislai Kostka Confessoris. Duplex
I me Classis.*

Omnia de Communi Conf: non Pontif: præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui inter cætera sapientiae tuæ miracula, etiam in tenera ætate maturæ sanctitatis gratiam contulisti; da quæsumus, ut Beati Stanislai exemplò tempus instanter operando redimentes, in æternam ingredi requiem festinemus. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones. Beatus Vir. de Comm: Conf: non Pontif: 2do loco.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

STANISLAUS Senatoria Kostkarum Gente ortus in Polonia, quam olim

olim esset militiam secuturus, Nomen Jesu prænuntiavit, parituræ Matris gremio divinitus inscriptum. Virginitatem adhuc puer ita coluit, ut paterna in mensa, si quid minùs pudicè dictum audivisset, præ horrore exanimis corrueret. Ad Vienne in Austria Seminarium studiorum causâ missus, non minùs exemplo Sodalibus, quàm venerationi fuit. Coactus inde in Lutherani Hospitis Aedes migrare, ibique à Paulo Fratre ad liberiores vitam omni etiam asperitatem genere incitatus, domesticum bellum totò biennio constantissimè sustinuit, ad æterna se non caduca natum affirmans. Itaque unicum illi erat rerum Cœlestium desiderium, perpetua cum Deo consuetudo, cultus Deiparæ adeo tener, ut Matrem suavissimè appellaret.

℞. Honestum fecit.

LECTIO VI.

Quotidianæ Fratris vexationi crebra ipse jejunia, flagella, aliosque insontis corpusculi cruciatus adjiciens, lethalem in morbum incidit. Quo ingravescente cùm dæmonem horrendi canis specie insipientem signò Crucis ter fugasset, Sacrum Viaticum, quod in hæretica domo decumbens frustra ab hominibus petebat, ab Angelis accepit. Mox ad pueri Jesu complexum à Beatissima Ejus Matre comiter admissus, ac Societati jussus Nomen dare, subito convaluit. Sed cùm aditum ad illam Patris timor in Germania præcluderet, peregrini

habitu solus pedes mendicus fugam arripit, certus non sistere, nisi voti compos fiat. Iter non unò Dei beneficio prosperum fuit, nam præter alia, Pauli profugum Fratrem jam assequentis equi immissò divinitus torpore constiterunt. Et Stanislaus Angelorum Pane iterum Angelicò ministerio refectus; post duodecies centena passuum millia tandem Romæ in Societatem JESU à S. Francisco Borgia Generali Preposito cooptari meruit.

℞. Amavit eum.

LECTIO VII.

Tyroneis emeriti virtutes in religiosæ vitæ Palestra splendidè eluxere, charitas præsertim erga Deum, in quem assiduè alienata, à sensibus mente rapiebatur. Inde illi facies semper accensa, nonnunquam irradians, perennes lacrymæ, ardor pectoris tantus, ut media quoque hyeme foret ingesta identidem gelida temperandus.

℞. Jste homo.

LECTIO VIII.

Itaque amore veriùs quàm febris æstuans, die assumptæ in Cœlum Virgini sacro, ad ejus triumphalem pompam propiùs, ut optaverat, spectandam, ab ipsa Beatarum Virginum choro stipata vocatus est ex quirinali Domo probationis, annò innocentis vitæ decimò octavò, operum plenior, quàm dierum. Multis post obitum miraculìs, in sua præsertim Polonia, eniuit, cujus armis

contra

contra
citus s
semel
lias i
Cleme
totius
nedict
mente
cretum
retulit

℞.
In
Sint l
Conf:

DI

In P

Omnia
prater
quente
1748.

Inter
ata
tuæ al
gat,
riosiss
Sangu
sti S
nostr
puran
ream
gnat.
In I.
rente.

LECTIO V.

Barbara Virgo Nicomediensis Dioscori nobilis, sed superstitiosi hominis filia, per ea, quæ visibilia facta sunt, ad invisibilia, divinâ opitulante gratiâ, faciè pervenit. Quapropter soli Deo, rebusque divinis vacare cœpit. Eam Pater, utpote forma venustiore nitentem, à quocunque Virorum occursum tutari cupiens, turri inclusit, ubi pia Virgo meditationibus & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in Sponsum delegerat, placere studebat. Oblata à Patre pluries Nobilium connubia fortiter sprevit; Pater verò per sui absentiam filiae animum posse facilius emolliari confidens, jussit primò balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem: deinde peregre in exteras regiones profectus est.

R. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Absente Patre, jussit Barbara durabus fenestris, quæ in turri erant, tertiam addi in honorem Divinæ Trinitatis, labiumque balnei Sacrosanctæ Crucis signò muniri, quod ubi rediens Dioscorus inspexit, auditâ novitatis causâ adeo in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parum abfuerit, quin eam dire confoderet, sed præsto adfuit Deus fugienti Barbaræ saxum ingens se patefaciens, viam aperuit, per quam montis fastigium petere

cuntra formidabiles Turcarum exercitus spectabilis è Cœlo affuit non semel, & Civitates alias peste, alias incendiò liberavit. Quamobrem Clemens X. eum inter Primarios totius Regni Patronos constituit. Benedictus verò XII. (quod à Clemente XI. jam pridem fuerat decretum) in Sanctorum numerum retulit.

R. Desiderium animæ.

In III. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi vestri præincti. de Com: Conf: non Pontif:

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Barbaræ Virg. & Mart: Duplex.

Omnia de Comm: Virg: & Mart: præter Orationem & Lectiones sequentes à Benedicto XIV. die 7. 9bris 1748. & à S. R. C. die 18. Augusti approbatas.

ORATIO.

Intercèssio, quæsumus Domine, Beata Barbaræ Virginis & Martyris tuæ ab omni nos adversitate protegat, ut per ejus interventum gloriosissimum Sacrosancti Corporis & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum ante diem exitus nostri, per veram penitentiam, & puram confessionem, percipere mereamur. Qui tecum vivit & regnat.

In I. Noct. Lect. de Scriptura occurrente.

petere, & in specu latere potuit; sed paulo post, cum à nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera pedibus, dorsumque pugnis immaniter percussit, & crinibus per loca aspera, difficilesque vias raptatam Marciano præsidi puniendam tradidit.

℞. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

ITaque ab ipso omnia modis, sed in cassum, tentatam, nudam nervis cædi, & inflicta vulnera testulis confricari, deinde in carcerem trahi præcepit; ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparet, mirificè confortatam in passionum tolerantia confirmavit; quod advertens Juliana Matrona ad fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est.

℞. Prudentes Virgines.

LECTIO VIII.

Barbaræ demum ferreis unguibus, membra laniantur, facibus latera incenduntur, & malleolis caput contunditur; quibus in cruciatibus consortem consolabatur & hortabatur, ut ad finem usque constanter certaret. Præcisâ tandem utrisque uberibus, nudæ per loca publica tractæ, capite plectuntur. Filiaque cervicem ipse scelestissimus Pater, humanitatis expers, propriis amputavit manibus; cujus fera crudelitas non diu inulta remansit, nam statim eo ipso in loco fulmine percussus interiit.

℞. Afferentur Regi.

In III. Noct. Homilia in Evang: Simile est Regnum Cælorum decem Virginiabus. ut in Communi Virginum.

DIE IX. DECEMBRIS.

In Festo B. Salomeæ Virginis, Ordinis S. Claræ.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. præter sequentia.

O R A T I O.

DEUS, qui in Beata Salomea terreni Regni contemptum cum Virginitatis candore in connubio sociasti, concede nobis quæsumus, ut ejus exemplo tibi casto & humili corde servientes, immarcescibilem coronam gloriæ in Cælis consequi mereamur. Per Dominum nostrum.

In secundo Nocturno.

LECTIO V.

Salomea Regio sanguine Cracoviæ orta, Lesci quinti Poloniæ Principis, & Grimslavæ Ducissæ Russiæ Filia, Boleslai Pudici Beatæ Cunegundæ Virginis Sponsi Soror, ab ipsa infantia singularibus à Deo naturæ, & gratiæ ornata donis, admiranda futuræ sanctitatis præmonstravit indicia. Extunc enim eluxit in ea optima indoles, & juncta morum suavitati maturitas, pietati verò supra ætatem addicta, adhuc puellula virginitatem suam

Deo

Deo s
Parent
qui P
silio
sidia,
Regis
garian
Hunga
vit ib
dies h
profici
gitima
Spons
(ut co
perpet
integr
colloq
jejun
muniv
℞.

CO
s
regali
gens f
splend
tione
iis de
quæ v
erat.
platio
aliqua
major
ptum
℞.

SPor
C

Deo statuerat consecrandam. Sed Parentum voluntati obsequi iussa, qui Procerum Poloniae permoti consilio ad gravissima evitanda dissidia, precibus Andreae Hungarorum Regis annuerant, triennis in Hungariam abducitur, Colomano Regio Hungariae Principi desponsanda. Crevit ibi sub optima disciplina, indies humanioribus literis & pietate proficiens; nuptiis subinde in legitima ætate celebratis, mutuo cum Sponso consensu Virginitatem suam (ut constans Scriptorum traditio est) perpetuò illibatam servavit, cujus integritati ut prospiceret, virorum colloquia declinans, triplici cilicio, jejuniis, vigiliis, & oratione se præmunivit.

ꝫ. Propter veritatem.

LECTIO VI.

Colomano Haliciae sceptro in Russia potito, Salomea etiam in regali solio Christo humiliter satagens famulari, sæculi fastum exosa, splendidiorem, quo pro statu sui ratione utebatur, ornatum deposuit, iis deinceps contenta indumentis, quæ viduis duntaxat gestare moris erat. Integras sæpe noctes contemplationi intenta traduxit, inter quam aliquando cœlitus emissa voce, ad majorem terrenarum rerum contemptum roborari promeruit.

ꝫ. Dilexisti justitiam.

LECTIO VII.

Sponsò denique è vivis sublatò, Cracoviam revertitur, ubi &

regias opes in excitandis Fratrum Minorum, Clarissarumve Monasteriis, ac pauperum sublevandis inopiis insumpsit, & altioris perfectionis succensa desiderio, mundo nuntium remisit, ac S. Claræ Institutum in Zavichostensi professa est Monasterio. Inde ob Tartarorum incursiones, ad aliud solitario in loco constructum Cœnobium, quod Sanctæ Mariæ de Scala appellatur, unà cum Monialibus se contulit. Utrobique autem Abbatissæ munere functa, in exacta religiosarum legum custodia, mortificationis & patientiæ studio se exercens, alumniis suis omnium virtutum exemplar facta est & Magistra.

ꝫ. Prudentes Virgines.

LECTIO VIII.

Completis autem viginti octo Monasticæ vitæ annis, dum inter Missarum solemnia Evangelii lectioni, qua à teneris annis delectabatur, attenderet, extremò morbo corripitur, statimque mortem intra octiduum sibi imminere prophético Spiritu prænuntiavit, qua instante, Sodales suas ad mutuæ pacis, charitatis, & castitatis amorem cohortata; Cœlesti denique Deiparæ cum puero Jesu sibi apparente recreata visione, ad immaculati Sponsi Nuptias feliciter evolavit, die decima septima Novembris, Anno salutis Ducentesimo sexagesimo octavo supra Millesimum, ætatis suæ Sexagesimo septimò. Animam ejus sub specie lucidissimi sideris ex ore prodeuntem se conspexisse adstantes

tes Sorores memoriæ prodiderunt. Angelorum etiam concentus eadem hora auditi sunt. Percrebescente autem ejus sanctitatis & miraculorum famâ, corpus septimò ab obitu Mense elevatum, & miro fragrans odore, purissimoque liquore circumfusus, quo ægri peruncti statim sanati sunt, repertum, ad Cracoviensem S. Francisci Fratrum Minorum Ecclesiam (ut vivens optaverat) solemniter translatum; confu-

entes undique populi venerantur; cultum hunc quatuor sæculorum decursu jugiter auctum ritèque recognitum Clemens Papa X. approbavit, diemque obitus ipsius Ecclesiastico Officio celebrandum indul-

P. Afferentur Regi.

In III. Noct. Hom. in Evang: Simile est Regnum Cœlorum decem Virginibus. ut in Comm: Virg.

COMMEMORATIONES SANCTORUM REGNI POLONIÆ PATRONORUM.

DE SS. BENEDICTO
ET
ROMUALDO.

Ad Vesp. & Laudes Antiph:

Isti sunt duæ Olivæ & duo Candelabra lucentia ante Dominum.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℞. Et apud Dominum est merces eorum.

O R A T I O.

EAc nos, quesumus Domine, Beatorum Patrum nostrorum Bene-

dicti & Romualdi hic imitari labores, ut eorum gloriæ participes esse mereamur in Cœlis.

DE S. ADALBERTO
Ep. Martyre.

Ad Laudes Antiphona.

Sacerdos Dei Adalberte, Martyr & Pontifex gloriose, intercede ad Dominum pro devotis famulis.

Ad Vesperas Antiphona.

Per merita S. Adalberti Christe nos exaudi, atque ejus precibus nobis succurre miseris.

℣. Po-

✠. Posuisti Domine super caput
ejus.

℞. Coronam de lapide pretioso.

ORATIO.

TUam nobis indulgentiam, quæ-
sumus Domine, Beatus Adal-
bertus Episcopus & Martyr implo-
ret, ut & delicta nobis clementer
ignoscas, & beneficia desiderata
concedas.

DE S. STANISLAO

Ep. & Martyre.

Ad Laudes Antiphona.

Martyr Dei Stanislaus gloriosus
Pontifex; quem occidit Boleslaus
truculentus Princeps, Pastor Bonus
& Patronus adsit nobis Opifex &
virtutum Artifex.

Ad Vesperas Antiphona.

Vir inclyte Stanislae vitâ, signis,
passione, plebem tuam Pastor bone,
fove benedictione, salva sancta in-
tercessione.

✠. Magna est gloria ejus in sa-
lutari tuo.

℞. Gloriam & magnum decorem
impones super eum.

ORATIO.

DEUS, pro cujus honore glorio-
sus Pontifex Stanislaus gladiis
impiorum occubuit, præsta quæsu-
mus, ut omnes, qui ejus implorant
auxilium, petitionis suæ salutarem
consequantur effectum.

IN EREMO SS. 5. Mart:

Ad Laudes & Vesp: Antiph:

Gaudent in Cœlis Animæ San-
ctorum, qui Christi vestigia sunt
secuti, & quia pro ejus amore san-
guinem suum fuderunt, ideo cum
Christo exultant sine fine.

Vel alia Ant: si impediatur hæc.

✠. Exultate justi in Domino.

℞. Rectos decet collaudatio.

ORATIO.

Sanctorum nos quæsumus Domine
Martyrum tuorum, Benedicti,
Joannis, Mathæi, Isaaci, atque
Christini gloriosa hodierna die tro-
phæa lætificent, quatenus eorum in-
terventione ad istam perveniamus
hæreditatem, in qua iidem felices
Angelorum Catibus aggregati, tuæ
semper Majestatis perfruuntur inef-
fabili claritate.

DE S. CASIMIRO Conf:

Ad Laudes Antiphona.

Euge Serve bone & Fidelis, quia
in pauca fuisti fidelis, super multa
te contituam, intra in gaudium
Domini tui.

Ad Vesperas Antiphona.

Similiabo eum Viro Sapienti,
qui ædificavit domum suam supra
petram.

✠. Justus germinabit sicut lilium.

℞. Et florebit in æternum ante
Dominum.

ORA-

O R A T I O.

DEUS, qui inter regales delicias
& Mundi illecebras Sanctum
Casimirum virtute constantiæ robo-

rasti: quæsumus, ut ejus interces-
sione fideles Tui terrena despiciant,
& ad Cœlestia semper aspirent.

F O R M U L A.

Benedicendi Coronas Brigittanas, sive Rosaria.

✠. Adjutorium nostrum in no-
mine Domini.

✠. Qui fecit Cœlum & terram.

P S A L M U S XXVIII.

Afferte Domino filii Dei, afferte
Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam & hono-
rem, afferte Domino gloriam nomi-
ni ejus.

Adorate Dominum in atrio san-
cto ejus. Vox Domini super aquas
multas, Deus Majestatis intonuit,
Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute, vox
Domini in magnificencia, vox Do-
mini confringentis Cedros, & con-
fringet Dominus Cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vi-
tulum Libani, & dilectus quemad-
modum filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flam-
mam ignis: vox Domini concuti-
entis desertum, & commovebit Do-
minus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos,
& revelabit condensa, & in templo
ejus omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitare fa-
cit, & sedebit Dominus Rex in æ-
ternum.

Dominus virtutem populo suo da-
bit, Dominus benedicet populo suo
in pace.

Gloria Patri &c. Sicut erat &c.
Kyrie eleyson. Christe eleyson.

Kyrie eleyson. Pater noster &c.
Salvos fac servos tuos.

Deus meus sperantes in te.

Convertere Domine usquequo.

Et deprecabilis esto super servos
tuos.

Mitte eis Domine auxilium de
Sancto.

Et de Sion tuere eos.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.

Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

Domine Sancte Pater Omnipotens
Æterne Deus, benedic, ✠ san-
ctifica preciiunculos istos in hono-
rem Sanctissimæ Brigittæ, sine si-
gnaculo benedictione Sancta, sicut
benedixisti Abraham, Isaac, & Ja-
cob, & omnes, qui in illis lege-
rint Te, atque B. V. Mariam, Do-
mini Nostri JESU Christi Matrem
gloriosam salutaverint, benedictio-
nem,

nem, gratias & indulgentias mihi
ab Apostolica Sede, & omnibus le-
gentibus concessas adipisci mere-
antur.

Benedictio ✠ Dei Patris Omni-
potentis, & ✠ Filii, & ✠ Spiritûs
Sancti descendat super hos precun-
culos, & legentes, & maneat sem-
per. In Nomine Patris, & Filii,
& Spiritûs Sancti. Amen.

Aqua benedicta aspergantur.

FORMULA.

*Benedicendi Coronas Salva-
toris Domini Nostri JESU
Christi.*

Sacerdos amictus stolâ, dicat.

Adjutorium nostrum in Nomine
Domini.

Qui fecit Cœlum & terram.

Benedices Coronæ anni benigni-
tatis tuæ.

Et campi tui replebuntur uber-
tate.

Domine exaudi orationem meam.

Et clamor meus ad te veniat.

Dominus vobiscum.
Et cum Spiritu tuo.

O R E M U S.

DEUS, qui Redemptorem populo
tuo Angelo annuntiante per U-
nigeni tui Filii Incarnationem mi-
sisti, eumque triginta tribus annis
servilem formam gerendo, ac tan-
dem in Cruce moriendo, humani ge-
neris salutem operari sanxisti, per
quem postmodum B. Michâeli Ere-
mitæ Camaldulensi tot in memo-
riam annorum illius Orationes Do-
minicas recitare, & Tibi benepla-
citur esse innotuisti, dignare Do-
mine has Coronas annorum beni-
gnitatis tuæ benedicere ✠, & san-
ctificare ✠, ut Famuli tui Fideles,
qui eas piè gestaverint, & devotè
recitaverint, Indulgentias, & gra-
tias perpetuas per Summos Vicarios
concessas, plenè consequi mere-
antur. Per Eundem Dominum No-
strum &c.

Deinde aqua benedicta aspergat.

In omnibus glorificetur DEUS.

2431 *Microgaster* *andersoni* n. sp.